Abdullah Öcalan Sosyal Bilimler Akademisi
2005

KOMÜNAR

Sosyalizmden Kuşku Duymak İnsandan ve Onun Geleceğinden Kuşku Duymaktır

Mart 2008 Yıl 3 Sayı 28

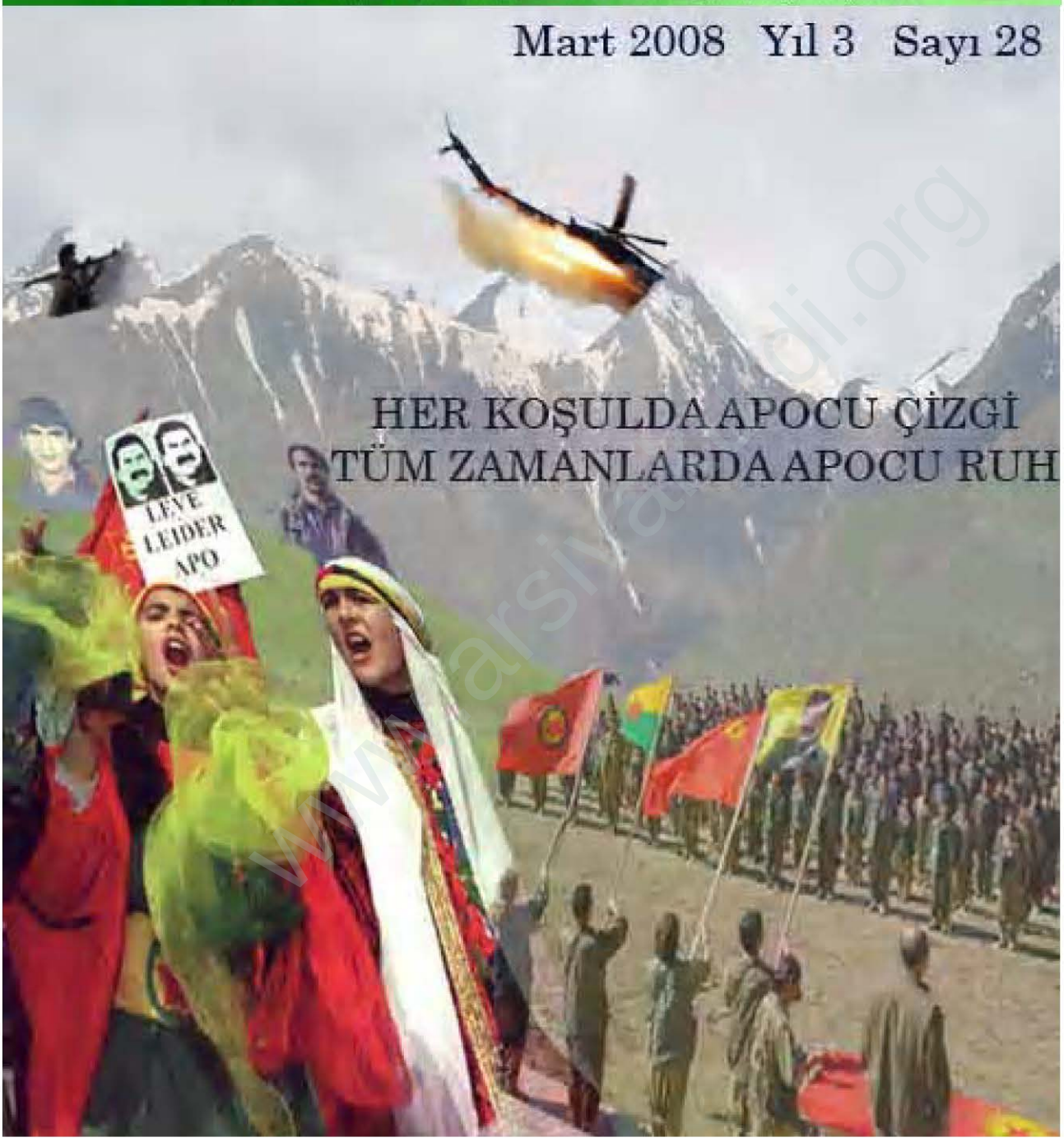

www.arsiv.abdullahocalandi.org

İçindekiler...

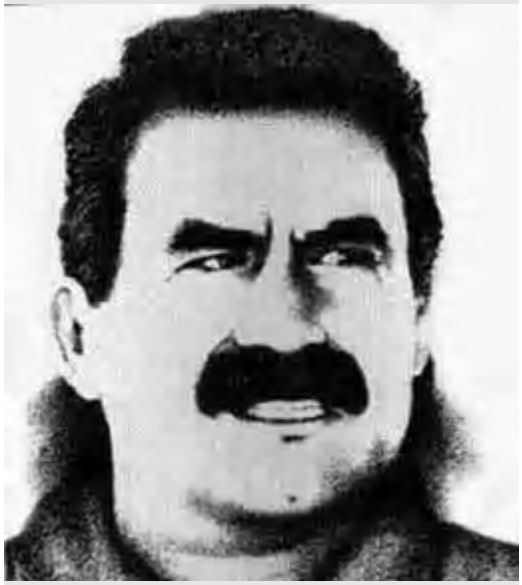

Hazineler kaybedildiği
Yerde aranır
İnsanlık doğduğu yerde
Kökleri üzerinde araştırılır
Ve bulunacaksa orda
Bulunur...

Komünardan.....2

PKK'nin 25. Newroz'u Dirilişte Tamdır , Kurtuluşa, Zafere En Yakındır! 3

Gerillanın Aktif Savunma Çizgisindeki Direnişi İnkâr Ve İmha Sistemini Başarısız Kılmıştır! 18

KCK'nin Tüm Kadro Komuta, Savaşçı ve Çalışan Yapısına.....35

HPG'nin Tüm Komuta Ve Savaşçı Yapısına.....48

20.Yıldönümünde Halepçe Katliamı Bir İnsanlık Trajedisi Olmaya Devam Ediyor.....56

Newroz Kürdistan'dan Dünya Halklarına Açılan Binlerce Yıllık Bir Özgürlük Işığıdır.....60

YAJK, Yüce Amaçlara Doğru Tırmanışa Geçiştir.....64

Hukuk - İdeoloji Ve Siyaset İlişkisi..68

CPT'nin Raporu.....77

Kadının Sesi.....83

www.arsivekurdi.org

KOMÜNARDAN...

Merhaba,

Bahar aylarına mücadelenin sıcaklığı ve yoğunluğuyla girdik. Düşmanın Medya Savunma Alanlarına, özellikle de ZAP'a yönelik geliştirmiş olduğu kara harekatı ve aldığı ciddi darbe ve yenilgiler bahar kadar yılın genel gidişatını da belirleyecek düzeydedir. ZAP'a yönelik saldırı ve ortaya çıkan sonuçlar Türk Devleti tarafından hiç de düşünülen, hesaplanan gelişmeler değildi. Operasyonla gerillayı dağıtmak, tasfiye etmek hesaplanmıştı. Tıpkı İsrail'in 1982'de Lübnan'a girmesi, Filistinlileri savaşla etkisiz duruma getirmesi, geride kalanları da alan dışına çıkarıp mülteciliştirmesi ve bu temelde başarıya ulaşması gibi bir taktik izlendi. Yani savaşla gerillaya vurabileceği kadar darbe vurmak ve geride kalanları da mülteciliştirerek etkisiz hale getirmek; hedef buydu. Ama gerillanın hazırlığı ve direnişi hesaplanmadığından plan ters tepti, gerilla bu saldırı ve tasfiye planını etkisiz duruma getirerek orduyu yenilgiye uğrattı. Gerillanın başarısı ve Türk Ordusu'nun başarısızlığı uluslararası gündemde de önemli bir yer edindi. Gerillanın bitirilemeyeceği, buna Türk Ordusu'nun gücünün yetmeyeceği ZAP direnişiyle bir kez daha açığa çıktı ve etkili siyasi aktörler de bu gelişmeler sonrasında yaklaşımlarını yeniden gözden geçirmeye başladılar. Bu mücadelemizin önemli bir kazanımı olarak kayda geçti.

Bu bahar halkımız bir bütün ayağa kalktı. Düşmanın tüm engelleme çabalarına ve şiddet yaklaşımlarına rağmen 8 Mart'ta kadın renginde sokakları doldurdu. Her yerden daha fazla kadının militanca duruşu, özgürlük mücadele ve yaklaşımları Kürdistan'da Kürt kadınları tarafından sergilendi. 8 Mart'ın karşılanış ve kutlanış coşkusu dünyanın hiçbir yerinde Kürdistan'daki kadar güçlü ve etkili olmadı. Kürt kadını bu anlamlı günde nerdeyse dünyadaki tüm kutlamaların toplamı kadar etkili ve etkindi. Verdiği şehitle de bu günü kutsadı, bağlılığını pekiştirdi. Ortadoğu gibi feodal ilişkilerin egemen olduğu bir coğrafyada Kürt kadınının eylemle sokakları doldurması herkesi şaşırttı. Bu kendi başına bir devrimdi; Önderlik paradigmasının gücünü ve etkinliğini de gösteriyordu.

Bahar bir anlamda Newroz'dur. Newroz ise Kürt halkı açısından direniş ve diriliştir. PKK'yle yeniden hayat bulan Direniş ve Diriliş ve Bayramımız Newroz bu yıl en görkemli kutlanışlara sahne oldu. En geniş katılımlar bu Newroz'da yaşandı ve ülkenin her alanı bayram coşkusuyla donandı. Halkımız direnmek kaderiyse, bunu sonuna kadar götüreceğini ve yaşam arzusundan hiçbir zaman vazgeçmeyeceğini bir kez daha dost-düşman herkese gösterdi. Qamışlo, Gever ve Van'da verdiği şehitlerle, düşman saldırıları hangi düzeyde olursa olsun kendi kutsallıklarından vazgeçmeyeceğini de bir kez daha ilan etti. Halkımızın son bir ayda yaşadıklarından, gerillanın örgütlülüğünden ve direnişinden hareketle bu yılı kazandığımızı söyleyebiliriz. Gerisi inançla ve kararlılıkla aynı yolda yürümektir.

Bu sayımızı bugünleri ve bugünlerde yaşananları ele alma, inceleyip değerlendirme temelinde oluşturduk. Halepçe, Qamışlo, Newroz vb. bu ayın halkımıza hatırlattıklarıdır ve değerlendirmelerimizin konusudur. Halepçe, Qamışlo ve Newroz şehitlerinin anılarına bağlı kalacağımızı belirtiyor; başta halkımız olmak üzere Ortadoğu halklarının Newroz Bayramı'nı kutluyoruz. Yine yiğit Kürdistan kadını başta olmak üzere dünya emekçi kadınlarının 8 Martlarını kutluyoruz.

Yeni bir sayıda buluşmak dileğiyle…

PKK'NİN 25. NEWROZ'U DİRİLİŞTE TAMDIR, KURTULUŞA, ZAFERE EN YAKINDIR!

Kutsal direniş, diriliş savaşımımız 25. Newroz'unu da büyük bir başarıyla karşılama gücünü göstermiştir. Büyük tarihi düşüşü Medlerin yıkılışıyla başlatırsak, -ki bu bir Mezopotamya uygarlığıydı- 2500 yıllık bir düşüşün ardından; belki de onun tam karşılığı olan, yani her bir yılı bir yüzyılı bulan bu 25. yıl gerçekten bir diriliş ve kurtuluşa oldukça yakın oluyor. Tam düşünebilir, nerden geldiğimizi ve nasıl bir duruma sokulduğumuzu anlayabilirsek; nasıl olmamız gerektiğine dair düşünebilir ve neler yapabileceğimizi kararlaştırabilirsek yaşam denilen ölümden beter bir şey olduğunu göreceğiz. Ve çıkacaksak kendi insanlığımıza, toprakla karışmış özgürlük kimliğimize; bunun sınırlı bir nefes alışverişinin bile ne kadar değerli olduğunu mutlaka takdir etmek gerekir. Ondan da öteye büyük bir minnettarlıkla başta şehitler olmak üzere, bu yıllarda anlamlı bir direnişte bulunan herkesi, başta büyük Newroz şehidimiz Mazlum Doğan'ın, Zekiyelerin, Rahşan, Ronahi, Berivan'ların o büyük şahadetlerinin ve hemen her yıl o kutsal serhıldan isyanlarımızın son ifadesi '90 yıllarındaki Nusaybin, Cizre, Şırnak, Lice, Van ve giderek bütün Kürdistan kent ve köylerindeki o büyük şehitlerini de bu Newroz'un özüne yerleştirirsek, yaşamın başka türlü anlaşılması, savaşın başka türlü verilmesi gerektiğini göreceğiz. Bu 25 yıl üzerinde sürekli durulmalı, dersler çıkarılmalı. Varsa insanlık iddiamız, ana topraklarımızda yaşamaya güç getirmek istiyorsak, yürekten ve irade ile bunu başarmak istiyorsak; bu yılları kendimizi yeniden yapma, yaratma yılları, kaybolan, kaybedilen her şeyi bulma yılları haliine getirelim. Bir özlü düşünceden tutalım, bir özgürlük nefes alışverişine kadar, bu savaşın esasta bunun en son çabası olduğunu bilerek anlayabilmelisiniz...

Gerçekten bu anlamda PKK bir diriliş olayı, yeni gün olayı, bir Newroz olayıdır. Biz boşuna bugüne PKK'yle başlamadık. Ama ayni zamanda bu korkunç bitişin, karanlığın eşiğindeki zayıf insanımızın kendisine dürüst bir ad vermesidir. Kendine ben dürüst olacağım sözünü vermesidir. Hiçbir umut işaretinin olmadığı bir dönemde bile "ben, bu kimlikle ve bu söz için yaşayacağım, gerekirse savaşacağım" diyebilmesi işin özüdür. Başka türlü olmuyor. Kendim o günü şu an gibi hatırlıyorum. Düşmanın paytaxtında silik, iddiasız ve yutulmayla karşı karşıya olan bir gençlik döneminde ve hem de sömürgeciliğin bütün çekici imkânlarıyla karşı karşıya iken, kendimi size ait olan hiçbir şeyde ilgiye değmeyecek kadar geriyken, bitmişken böylesine bir günde bir tercih yaptım. İmhacı sömürgeciliğin oldukça imkân dâhiline giren yaşamına hayır dedik. Umutsuz, olanaksız ve belki de imkânsız gibi gözüken bu özgürlük umuduna, her şeye anlam verseler de, anlam veremeye-

cekleri bu adıma başlasak ne olur? Dünyada ve tarihte eşi belki de yoktur. Biz bu kararı verdik. Olacaksa ana topraklı ve kimlikli bir yaşam, yine olacaksa özgürlükle olsun dedik. Ve o gerçekten büyük umut savaşına giriştik.

Bu tarihi şüphesiz bir hitapla dile getirmek mümkün değil. Bu 25 yılı mümkünse sürekli incelemeye, değerlendirmeye almak, gittikçe daha da derinleşen teorisini ortaya çıkarmak kadar iradesi vardır. Onun siyasetteki ifadesi nedir? Geliştirmek istediği yaşamın askerlik dilindeki ifadesi nedir? Neyi gerçekleştiriyor. Bütün yönleriyle bir değil bin daire çizerek daha derin ve giderek yükselen bir biçimde bu yılları böyle anlayabilmek, bu yıllarla büyüyebilmek, bu yıllarla yeniden yaratılmak. O Önderlik gerçeği denilen, PKK gerçeği denilen olay bu. İçinde neler yok ki: Silik insandan tutalım en hainine; eşsiz kahramanlarından tutalım en düşkününe; en güzelinden tutalım en çirkinine; en korkağından tutalim en kahramanına; en dirisinden tutalım en ölüsüne kadar her şey var. Bu yıllar, bu çağdaş Kürdistan yılları; PKK dışında her şeyin bittiği, adının bile kalmadığı, son bir çare olarak olacaksa insanlığımız, yaşayacaksa kimliğimiz, mümkünse kurtuluşumuz, gelin bunu tartışın deme hareketidir her şeyden önce. Daha sonra mümkünse bir karara ve ondan da ötesi bir iradeye, bir savaşa çabaya yol açabilir miyiz, hareketidir. Bugün büyük öfkelerimizi azda olsa dindirmişiz. Ama asıl büyük kavga için, kurtuluş için bu günleri yaratmanın, bir başlangıç olduğunun da bilincindeyiz. Çağdaş partiler için 25. yıl zafer yıllarıdır. 20. asrın hemen hemen büyük devrim yapan bütün partileri bu işi, 10 yıl, 15 yıl, bilemedin 20 yıla sığdırmışlardır. Bazıları da başarısız olmuştur. Hatta devlet kuranlar, devletlerini de kaybetmişlerdir. Biz ne devlet kurabildik, ne de tam başarısız olduk. İkisinin orta yerindeyiz. Önemli olan burası da değil. Önemli olan bu büyük tartışmayı, aydınlanmayı, iradeleşmeyi ve daha da önemlisi gerçekler ne ise olduğu gibi ortaya çıkarmak, bizi daha fazla ilgilendiriyor. O Kürdistan'daki çok kirli, işgalci ve imhacı gücün savaşı kadar, yine Kürt gerçeğindeki o çok çirkin, bitik, hiçbir amacı olmayan kavgacılığı; sosyal bir anlamı olmayan, bir eşkıya kavgası değeri bile olmayan bütün bunların partimizin içine bir daha hesaplaşmak üzere çekilmesi bayıldığımız işlerdendi. Anlamsız kavgalara sınır çekmek; kavga olacaksa da bir çizgi temelinde, bir anlamı ve tarafları olan bir kavga olmalı. Bunu yapmak, sanırım hayırlı bir işti.

Kendi tarihine bu kadar ihanet etmiş, çağdaş insanlık içerisinde sıfırlanmış bir kimlik, bir gerçeklik ne kadar utanç vericidir. Bununla hesaplaşmak için bu parti gerekliydi. Bu 25 yıl bunu güzel çerçeveledi, çemberledi. Her şey burada yeniden, -fazla inancı olmasa, iddiasız da olsa, hatta kendini örtbas ederek de olsa- tartışıldı. Bu 25 yılın içerisine girmeyen tek bir Kürt insani, bir Kürdistanlı kalmadı. Tek bir sömürgeci de kalmadı. Hatta emperyalist de bunun içine çekildi, bütün dünya çekildi. Gelin Kürdistan kavganızı açıkça yapın, gelin boyunuzun ölçüsünü alın. Ben başarıyı biraz burada görüyorum. Yani kim nedir açığa çıksın gerçeğidir bu. Kavgada önce bu tarafların açıklığa kavuşması gerekir. Eğer bir ülkede bu yoksa herkes düşmanın istediğinden daha fazla düşmanın ajanıysa, yaşam hainiyse, utanılası lanetli bir gerçeğin ifadesiyse, önce yapılması gereken bunu açıklığa kavuşturmaktır. Bu partiyle mümkün oldu. Kimi içinde, kimi dışındadır, ama hemen hepsi ilgilidir. Bu önemli bir gelişme ve kazanımdır. Diriliş bunsuz olmaz, direniş bunsuz olmaz, kurtuluşa daha zaman da olsa önce bu gerekli. Güzel bir tespit. Yerinde doğru bir adım.

Bu yıllara o kadar güçlü bir iradeyle bağlandık ki; kavgası o kadar soluk soluğa, o kadar nefes nefese, o kadar çelişki, o kadar hırs, kinli olmak kadar; bazıları için ise o kadar silik ve gidişleri kadar gelişleri de anlamsız ki. Bütün bunlar öfkeyi müthiş kabartıyor. Ama bir şey olmaz veya öfkenin kabarması eğer bir hataya dönüşmezse iyi bir kavga başlatıcısıdır. Bunu yalnız partinin gerçek mensupları için söylemiyorum, karşıtları içinde söylüyorum. Kavgada anlamlı bir düzey ortaya çıkar-

mak da bir gelişmedir. Ben ne yapacağım? Siz köleliğinizle zafer bile kazanmışsınız. Bu bana göre hiçbir şeye yaramaz. Ben ne yapayım, düşmanı koynunuzda beslemişsiniz. PKK'li geçinmişsiniz, ama sizleri ben hiçbir şey sayamam. Ve lakin kurşun patlatmış, isyan etmişsiniz. Benim için hiçbir şey ifade etmez. Hatta bazı zaferleriniz olmuş, bunun değeri de yoktur. Çünkü hangi yaşamla ilgili, hangi temel amaca doğru götürüyor. O kişinin kendisini nasıl yaratıyor, bu daha önemli. Bu yıllar ayni zamanda PKK'nin bu anlamdaki yıllarıdır. Sizleri açığa çıkarabilmek; neyin, kimin kişiliğisiniz? Neyin, nasıl yaşamın peşindesiniz? Bunları açığa çıkarmak, kurtuluştan daha değerli veya kurtuluş için öncelikle gerekli olandır. Diriliş bunun acı sancılarıyla olmuştur. Ben tam doğuş yaptığınıza veya doğmuşsanız da doğru büyüdüğünüze de inanamıyorum. Kuşkularım var, ama iyi kuşkular. Örnekler çıkıyor her gün. Çeşitli kılık kıyafetlerde kadınında-erkeğinde, yenisinde-eskisinde bunları daha da açığa çıkarmak iyi oluyor. Yani burada insan artık gizli kalmayacak. Düşmanda-dostta, yoldaşta-hainde ne kadar açığa çıkarsa o kadar iyidir.

Nedir Newroz?
Gün ışığına çıkan çiçektir,
Yaşama duruştur,
Doğanın rengarenkliğe açılışıdır,
Bütün yaşam damarlarına kan verilmesidir.

İşte PKK'de böyledir.

PKK gerçekten Newroz partisidir. Yaşama yürüyen halkın partisidir. Diriliş için doğasında bir şey varsa onun yeşillenmeye, çiçeklenmeye açma girişimidir Ama bir de bu Newroz günlerinde sert esen kasırgalar vardır. Bazen çiçekleri bile kasıp kavuran, meyveye kesilmek iddiasında olan meyve tohumlarını da yakan; onlar içimizde yok mu? Var. Diriliş tohumlarını az mı kasıp-kavurmaya zemin oluyoruz, az mı kasıp-kavuruyoruz! PKK'nin Newroz PKK'si olması ne kadar yerinde, ne kadar yaşamsal, ne kadar açıklayıcı. Ama tarihini, güncelliğini kasıp-kavurmaları da ne kadar gerçekçi. Gerçeği olduğu gibi kabul etmek daha doğrudur. Biz her zaman şuna inandık: Hiçbir kanun "özgür yaşam" kanununun üstünde bir güce sahip olamaz. En büyük güç, kanun; özgür yaşam kanunudur. TC'nin anayasa maddeleri cumhuriyeti, birlik, bütünlüğü tartışılamaz biçiminde tanımlar. Bütün bunları bizim için söylüyor. Nedir o? "Yaşamayacaksınız" diyor, yani en büyük kanun olan özgür yaşam kanununa yer yoktur, diyor. Biz de ilk çıkışımızda tersini söyledik: En büyük kanun özgür yaşam iradesidir dedik. Ve galip gelen tüm yönleriyle olmasa da budur. Bu yasalar, ölüm yasaları en güçlüsüdür diyenler ve her gün bu yasaları kan kusturarak uygulayanlar, düşmanın ölüm yasaları kadar hainlerin, hiç özgürlüğü tanımayanların yasaları, bir de çürümüş, kendisinin olamamış, kendisini tanımlayamamış, bir ilkenin ve bir özgürlük iradesinin sahibi bile olamamış siliklerin, maymunların yasaları, bukalemunların yasaları. O çok söylenen muğlâk, en kutsal amacı karşısında bile bir türlü doğruya gelemeyenlerin yasaları. Ki onlar da bu yasalara çok güvendiler. Böylece üç tane temel yasa koyucu; açıktan katliamcı yasa, hain yasa, düşkün, silik, bukalemun yasası karşımızdaydı ve biz de; özgür yaşamın yasası olacak dedik. Ve bu yıllara bu yasayı dayattık. Görüyoruz ki bu yasa en güçlü yasadır. Özellikle TC'nin bu asla denilemez ve niyet edenlerin kellesi gider dedikleri, zırh gibi yasasını delmekle kalmadık, paramparça ediyoruz. Hainlerin de öyle. Yanına bile yaklaşılmayanların yasalarını başına bela ettik. Acınacak durumdalar. O muğlâk kişiliksizliklerin bir bit kadar ancak değerlerinin olabileceklerini ortaya koydum. Özgürlük ağacının bağrındaki bu kurtçukları da artık yasalarıyla birlikte perişan ediyoruz. Bunlar güzel işlerdir. Özgür yaşam kanununa açıklık kazandırmaktır. Oldum olası ben fazla süslü cümlelerle, madde madde yasa sıralamadım. Mezopotamya'da Hammurabi'nin de yasaları vardır. Asur'un en başta yasa koyucu olduğu bilinir. Korkunç yasalardır. Ve tarihte yasalar bu toprakta doğdu. İlk temelleri burada atıldı.

www.arsivkurdi.org

Egemenler adına, uygarlık adına. Ama gerçekten bir de özgürlüğün savaşçıları vardı bu topraklarda. Köleci, en katı Asur İmparatorluğu çözüldüğünde yalnız Kürtlerin değil, Asur halkı da dahil bütün halkların özgürlüğü de başladı. Bu anlamda Mezopotamya bir özgürlükler ülkesi ve tarihidir de. Demirci Kawa'dan, Mazlum'a kadar çok soylu özgürlük savaşçıları vardır. Hallac-ı Mansurlardan tutalım Pir Sultanlara, Sivas'ta yakılan Nesimilere kadar hepsi bu toprağın özgürlük savaşçılarıdır. Ama gerçekten TC'nin şahsında en son kendini dile getiren egemenlerin acımasız yasaları da vardır. Bunlar büyük bir savaş içindeler. Biz bu savaşta yerimizi iyi tayin ettik.

Başlarken biz söz söylemiştik
Bundan sonra bütün günler
Newroz'dur, dedik. Ve bu yılda
Bütün yıllar gerçekten
Newroz'lu günlerdir dedik
Sözümüz buydu, çiğnetmedik

Halkların direniş tarafında yer almak, özgürlük yasalarına bağlı kalabilmektir. İnsanlıkla burada başlayan özgür yaşama ve özgürlük tarihinin bu beşiğine bir kez daha şahitlik etmek, bağlı kalabilmektir.

Bu bize çok çekici geldi ve bugün bizi buraya getirdi. Mutluyuz, gerçek kutlamanın içindeyiz, başlarken biz söz söylemiştik: bundan sonra bütün günler Newroz'dur, dedik. Ve bu 25 yılda bütün yıllar gerçekten Newroz'lu günlerdir dedik. Sözümüz buydu, çiğnetmedik. Fakat zalimlerin dayattıkları acıları, işkenceleri vardı. Kasıp-kavurmaları vardı. Yaktılar nice insanları: her türlü teknikle, silahla, işkenceyle yaktılar. İşte yüreğimiz diyor ki; bu yakılanların anısına nasıl sahip çıkılacak? PKK bunun intikam gücü. Zekiyeler, Zilanlar, Ronahiler bugünlerin büyük şehitleri olurken, aslında tam da özgür yaşam nasıldır sorusuna ulaşmak için bunu yaptıklarını bizzat sözlerinden, vasiyetlerinden biliyoruz.

Mezopotamya, Zagrosların eteklerindeki yaşamın belirişi, bütün kutsal kitapların anlatmak istedikleri cennet ülke, Nuh'un tufan sonrası yeni yaşam alanı. Bu topraklarda oldum olası bir de özgürlük tutkularıyla insanlar yaşamıştır. Hiçbir ülkedekine benzemez, belki yazılan hiçbir kitaptakine de benzemez. Belki de kitapta daha yazılmamıştır. Ama bir özgürlük savaşı vardır. Kitabı tam yazılmamışsa, belki de kurtuluşu tam olmadığı içindir. Yazılan kitaplar daha çok yarım kalan kitaplarsa, o da kurtuluşun tam olmamasındadır. Ve PKK budur aynı zamanda. PKK sonu gelmemiş bir roman, bir şiir, bir türküdür. Yazmadan önce konuşma, eylem ve gerçeğine de bu anlamda sadık ve tarihi özüne bir yanıt oluyor. Kolay değil, insanlık beşiğinde mezardan daha kötü bir yaşam tutsağı da demeyeceğim, yaşam dışılığını kabul etmek çok zor. Hani burada insanlık dile geldi. Hani burada ilk kanunlar yazıldı. Hani burada ilk umutlar insanlar adına dile getirildi. Hani her toprağa dokunuşta bir eser meydana geldi, ilk hayvanlar evcilleştirildi, ilk bitkiler tahıl oldu, ambarlara doldurudu. İlk köyler ve ilk şehirler burada kuruldu. Devletler ilkin burada doğdu. Şiir ve müzik ilkin burada yapıldı. Bütün insanların ilk duyguları burada doğdu. Kimi yerde bir sınıf gerçeği oldu, ilk köleci imparatorluk oldu. Bir aşiret yasası oldu halen tüm gücüyle sürüyor. Ama bir şey daha oldu; sanki bütün bunlar olmamış gibi bir silikliğin alanı oldu. İnsanlığın kimliği yok şimdi, umudu bile kalmamış. Nasıl oluyor bu büyük çelişki? Hem tüm ilklerin ana yurdu ve hem de şimdi hiçbir eserin kalmayışı. Bu büyük çelişkiyi çözmek gerekiyor. Gılgamış'ın büyük destanı, ilk arkadaşlığın oluştuğu yer, şimdi hainin yürüdüğü yer haline gelmiş. Hem de içimizde bunu çözmek gerekir. PKK bunun için büyük bir olay ve çözüm yeri. Bu büyük ve güzel tarih nasıl düştü? Ve olacaksa bu yeniden diriliş tarihi nasıl olacak? İşte heyecanın kaynağı burası. Hazineler kaybedildiği yerde aranır, insanlık doğduğu yerde, kökleri üzerinde araştırılır ve bulunacaksa orda bulunur. Amerika'da bulunmaz. Rusya'da, Sibirya'da bulunmaz. Merkezi burası.

Komünar

PKK 25 yıldır insanı arıyor, kendi insanını. Ve bu insan ilk insandır ve belki de olacaksa doğrusu, en son insanda o olacaktır. Olmak durumundadır. Eğer yaşama selam duracaksa, Newroz gibi her şey yaşamla gülüşecekse onun dilini yakalamak gerekecek. Onun için yaşam kolay değil. Kendim halen büyük bir

yaşam arayıcısıyım. Her şeyi durdurduk. Hiçbir önyargıya saplanmadan, hiçbir kalıba girmeden, hiçbir kesin yargıya da gitmeden hep anlamak, daha derin anlamak istedik. Ne nedir, ne değildir, nasıl olmalıdır? İşte yoğunlaşma denilen olay bu. Kendimi kolay tanımlamamak hele kirli binlerce yılı bulan bu özgür insanı tanınmaz hale getiren uygarlığı kendimde tanımlamamak. Kendimde tanımamak, kendimde yaşamamak, kendimde yaşatmamak; verilen tüm isimleri kendi ismim olarak almamak. Dayatılan tüm iradelerden kuşku duymak ve halen yaşamaya bile karar verememek, vermemek, verdirtmemek. Olacaksa en doğrusu, en güzeli ve buranın kök tarihine, beşikliğine uygun olacak. Tıpkı o Gılgamışla başlayan tüm yaşam arayışçıların, ölümsüzlük peşinde koşanların gerçeğine sadik bir yaşam tanımı gibi olmalı. Tam da özgürlük insanına yaraşan bu oluyor. İşte 25 yılda PKK'de Newrozların hepsi bir arayış ve biraz da buluş yılları derken, bunları kastediyoruz. Bunları çok çarpıcı gördüm ve halen hepinizin şahsında okuyorum. Yaşadıklarını sanıyorlar. Bir kuş beyni kadar düşünce bile üretemiyorlar. Bir taze filizin yaşama duruşunu bile halen kavramış değiller ve yaşadıklarını sanıyorlar. Nasıl öfkeli olmayayım buna? Her şey çirkince! Ben nasıl kabul edeceğim bu yaşam dayatmasını? Önce ne yaptım? Kendimi kilitledim. Kutsal bir mabedin dokunulmaz tanrı veya tanrıçası gibi kilitledim kendimi. Bütün bu kötülük anlayışlarına, ellerine karşı, olacaksa bir saf-temiz ruhum, bir köşemde kalsın dedim. İşte PKK ve şehitleri bu. Ve bunlar çok oldular. Çok güzel olan bu. Bu toprağa ne ka-dar çok şehit düşüp ekilseler, herhalde o kadar temiz, yenileri boy atacak. PKK bu, heyecanlandıran bu. Bunu egemen kılmak istiyorum. Ve bu beni daha fazla ilgilendiriyor. Bu bir insanlık görevi. Bu topraklara bir hürmet, bu sayısız insanlık şehitlerine bir saygı, bu insanlık tarihine bir saygıdır. Bu güzel oluyor. Varsın bu iğrençliği yaşamamış olayım. Şehitleri-miz Mazlum, Zekiyeler, Rahşanlar Ronahiler varsın hiç yaşamasınlar ve zaten Zilanlar ne demişlerdi ve neyi kül etmişlerdi? İğrenç sı-nıf, ulus, cins ve her tür iyiliğin, doğruluğun, güzelliğin, emeğin düşmanlarının kendilerin-de yarattığı ne varsa, gerçekleştirdikleri ne varsa önce hepsini bedenlerinde yaktılar, kül ettiler. Pir Sultanlar da böyleydi, Hallac-ı Man-surlar da. Ve ne şahane ki, bu geleneği temsil ettik. PKK'yi bu günlere böyle getirebilmek, özgür insana dayatılan tüm suçları PKK'nin bedeninde yakmak, yok etmek ve mümkünse temizlenmiş yaşama yeniden koyulmak. PKK belki de hiçbir örgütte olmayacak kadar çanlı büyüyor, bir diğer tanımı da budur bu 25 yılın. Kesinlikle bu canlar yanarken ve o egemenlerin elindeki en son teknikle yakılan bütün PKK şehitleri aslında öldüklerine hiçbir zaman inanmadılar. Son nefeslerinde hemen hepsi yaşamla kucaklaştığını adı gibi biliyorlardı. Bu trajiktir, ama bir gerçektir. Başka türlü yaşamla kucaklaşma olamıyor. Sorun şimdi nedir? Şehidin bu trajedisini, bu toprağı yaşam adine kucaklayışını

daha ikinci bir aşamada, kurtuluşla nasıl taçlandıracağız? Sıra bunda. Ama bu çok zor. Zor olmasına inanmıyorum da, anlaşılmamasının önemini dile getirmek istiyorum. Bayılıyorum bu iş için savaşmaya. Ama başarı tarzı artik daha da ilgilendiriyor. Aşamalar meselesinde hata yapacağıma inanmıyorum veya hatalardan hiç korkmuyorum. Ama başarı tarzı benim için daha da amansız geliyor. Bu günlerde şunu da düşünüyorum: Asla yanılmayacak iradeyi gerçekleştirmek, yoğunluğun öyle bir düzeye ta-şırılması ile şehitlerin o sembolik olarak dile getirdiği, yakılması gereken her şeyi, ama bir daha bulaşmayacak biçimde yakmak ve özgür yaşam iradesini de bir daha bükülmeyecek kadar keskinleştirmek. Bu iş daha çok ilgilendiriyor.

Bu anlamda Newroz en şiddetli yoğunlaşma ve her savaşa dayanacak ve başaracak kadar keskinleşmedir. Bakar anlar, yürür yapar, arkasından zaferi gelir. PKK'deki savaşçıyı yaratabilmek güzel bir çalışma oluyor. Bütün bunları o çokça tekrarladığınız bazı sözcüklerle değil, onun sözden de öte özüne iniyorum. Genel bir günü kurtarmak değil, insanın başlangıcını ve sonunu birleştirecek kadar iradeyi, insanı yaratmak işine bayılıyorum. Bunun felsefesi nasıl olurmuş? İsteyen bundan felsefesini çıkarır. İsteyen siyasetini, isteyen askerlik bilimini, isteyen sanatını, isteyen estetiğini çıkarır. Bu çok daha ilgilendiriyor ve hepsini birleştiriyoruz. Siz PKK adıyla geçinenler, hatta bir ordu durumuna geldigini sananlar; buna saygı duyuyorum ve müthiş destek vermeye de çalışıyorum, ama durumunuza üzülüyorum. Çünkü işin sözcük düzeyine bile daha tam kendinizi bağlayabilmiş değilsiniz. O büyük ruh gerçeği nerede, hele de zemin olduğunuz düşmanlarınız üzerinizde tepişirken? Hatta işte genç kızlar, PKK'nin büyüklüğüne duyduğunuz bağlılıktan kuşku duymuyorum. Özgürlük temelinde kendinizi adadığınıza da kuşku duymuyorum. Ama çoktan yitirilmiş cinsinizin, özgürlük savaşımının kanunlarından habersiz olmak, sınıf savaşımından, ulusal savaşımdan, güzel insan savaşımından uzak durmak acaba sizi -çok örneklerini de görüyorsunuz- bir sokak kadınından veya bir cariyeden daha teslimkar kılmıyor mu? Demek ki eksiklik var. Hele hele o benim diyen erkeklerimize sesleniyorum. İşte açığa çıkan bazı sahte komutanları var. En ünlüsü de komutan Z. Ne kadar da rahat uzlaşmıştınız.

Çok ünlü kadın komutanımız Z. ile sözüm ona çok ünlü erkek komutanımız Z karşı karşıya getirilse ve mukayese edilse, biri tanrıça kadına yücelirken diğerinin düşman kucağına yönelmesi acaba tesadüf müdür? Bunu anlamak gerekiyor. Tabi anlamak da yetmiyor. Birisinin bir daha doğmamacasına kökünü kurutmak; diğerini gerçekten tanrı katında bir kutsal mabede yerleştirilerek saygı duyulacaksa, bir biçimde yüceltmek, bağlanmak gerekiyor. Acaba böyle misiniz? Acaba bu konuma geldiniz mi? Bunlar sizi nasıl ilgilendirmez. Demagojiyle, yani sonuca götürmez söz oyalamalarıyla ve çarpık bacak yürüyüşleriyle acaba anlayabilecek misiniz? Birisine sonuna kadar red cevabı, birisine sonuna kadar kabul gerçekleşmiş midir? Hayır. İşte bu sizin için acı oluyor.

Çağrılarımız oluyor çokça. Sanıyorsunuz ki biz de bir laf cambazıyız. Gördüğünüz gibi değil, gerçekten öyle dile gelmiyor. Bizim gerçeğimizde ricayla, rüşvetle küçük amaçlara insan kazanmak yoktur. Benim gerçeğimde yoktur. Benim gerçeğimde Newroz gibi, işte doğuşu hazırlayan anaya karşı bir duruş vardır. Nedir? Sen yaşamın önünde bu halinle engel oluyorsun ana, dur! Seni engel haline getirmişler, önümden çekil. Bunu büyük yaşam tanıyışımda gerçekleştiren insanım. Ve bunu kendisine esas alan artık toplumdan kendini koparmıştır. Adımız ipsize de çıkmıştı. Ama bütün halatlarımı insanlığın sağlam direğine bağlamak için tüm gücümü harcadım. Bir an bile, bir kelime düzeyinde bile insani olandan uzak durmadım. Müthiş ilgi duydum. Ama ne gördüm? Hep yalan, hep yanlış, hep çirkinlik, hep aldatma. Bunun için kendime taktığım isimler var. Aldatmaz, aldatılamaz. Yalanı dinlemez, yalan söylemez. Çirkini kabul etmez, çirkin olarak kendini yaşatmaz, dayatmaz. Yenilginin yanına yaklaşmaz, yenil-

giyi kabul etmez. Bunları o kadar işledim ki kendi kendime, görüyorsunuz bir şeyler olmuş, oluyor, olacak. Biz bunu paylaşmak isteriz. Gördüğünüz gibi siz paylaşmayı bir hırsız kadar bile beceremiyorsunuz. İçimizdeki hainin, içimizdeki ihanetin hırsızlarını bile bulamıyorsunuz.

Bir defa bu PKK içinde bütün hırsızları veya kendinizdeki hırsızlığı kovmalısınız. Gerçekten büyük özgürlük emek hareketine yakışmıyor. Bilincim eksik, aldatıldım demek ne kadar çirkin, şimdi görüyor musunuz? Diyebilirsiniz ki, biz düzende böyle alışmışız, hoşumuza gidiyor. Böylelerinin bizi etkilemesi olabilir mi? Ben buna kendimi kırk defa döverek hazırlamışım. Açık yapıyorum ve giden gitsin. Çünkü benim için çok gerekli olan öz, gerçeğin en yalın ifadesi, o bende kalacak. İhanet, her düzeyde yalan, hırsız açığa çıkarılıp kaçacaktır. Bu daha güzeldir. Bastırmayacağım sizi, rica da etmeyeceğim. Mert olmanın gereği ne ise onu yapacağım. Bu tercihi size bırakacağım. Çünkü şuna inanıyorum: Bu kutsal savaşımda ricaya yer yoktur, yalvarmaya yer yoktur, kurala yer vardır ama, ki bu da iradenin kendisidir, bilincin ışığıdır, kural bu. Kelime düzeyinde söylemeye bile gerek yoktur. Ve böyle kurallı, şemalı parti yanlısı da değilim. Herkes kendi kuralını almış gidiyor. İşte bir Zilan'ın Z. kuralları vardır. Bir diğerinin Z. kuralları vardır. Kiminiz öyle, kiminiz böyle. Ve bu da güzel bir ayrışmadır. Onlar güçlüymüş, tarihte de hep böyle olur. Zalimmiş, çok vururlarmış! İşin gerçeğinde bunların hepsi var. Zorlukları, zalimleri hep arkasına alırlarmış. En çok kritik süreçlerden yararlanarak vururlarmış. Hepsini yapsınlar. Biz yine de en mert tarzda ısrarlıyız. Bu bizim sanatımız. Onların sanatı öyledir.

Bundan önemli olan; bu büyük yılların oluşumuna, PKK'sine nasıl katıldınız, ne olacaksınız? Benim halka burada fazla seslenmeme de gerek yok. Bu halk bana göre iyidir. Bu halk veya bu halklarla ciddi iş yapmaya her zaman bayılıyorum ve hiçbir sıkıntım yok. Ama bu anlamda mücadele çemberine, çerçevesine almada sizlere gelince aynı rahatlığı hissedemiyorum. Sanki bizim tımarhanedeki deliler, sanki komalık hastalar, zindandaki tutsaklar gibi çağrışımları görüyorum. Kalkarsa düşer, çıkarsa zindandan kendini yere atar, biter. Delidir, çıkarsa sağı-solu vurur. Bu durumdan acaba kendinizi ne kadar alıkoyabileceksiniz. Bu PKK'nin böyle bir ortam olmadığını ne zaman anlayacaksınız. Ve bu PKK içinde böyle büyük anlamlar çizildi. Bu anlamlara bağlı olabilecek misiniz? Yine burada rica yok, yalvarma yok. Ama bir gerçeklik var: Onu anlayabilecek misiniz diyorum. Çünkü buranın tarihi budur. Gılgamış'tan beri bu tarih böyle geldi. 25 yıl bunun özet ifadesidir. Siz hangisini tercih edeceksiniz? Diyeceksiniz ki biz çok güççüsüz. Evet, bu daha çok egemen olan bir yan olur bize göre. Çok güçsüzsünüz. Hiç hazırlığınız yok, hatta hazırlanmaktan sıkılıyorsunuz. Yaşama ilgi bile duyamayacak kadar çürümüşsünüz. Savaşın en basit kuralına bile gelemiyorsunuz. Kendi adıma değil, sizin için bu önemli. Ben yalnız başıma başlattım, tek götürmekte şahaneyim. Hiç sıkıntım da yok. Ama sizler ne olacaksınız? Gılgamış biliyorsunuz, tarihin en arkadaş canlısı kişisi. Ben bu tarihi bilmiyordum. Ama benim ilk yaptığım iş, kendimden çok arkadaşımı düşünmek. Ama şimdi size bakıyorum, bütün bu yılların büyük arkadaşlığına rağmen yürüyemiyorsunuz. Bir tane anlayışlısı çıkıp, düşman şuradan geldi, gördüm tedbirimi aldım; şöyle arkadan hançerliyordu, elini tuttum; kötü niyetliydi, içimizdeydi, bizim gibi elbisesi de vardı, başımızdaydı hatta, ama tespit ettim diyen bir tanesi çıkamadı. İşte bu üzüyor, kendim adıma hiç üzülmüyorum. Tüm düşmanlarımı iyi tanırım. Tüm yoldaşlarımı da tanırım. Zaten benden daha çok bu işin ordusudurlar gerçekten. Şehitler ordusu, zindanlar ordusu, halkımızın ordusu hepsi var. Ama özellikle sizler, sıcak savaşın cephesindekiler, elinde yalın kılıç silahı olanlar. Her silah, dil silahından tutalım, en son teknik silahına kadar, bunları kullanamıyorsunuz. Kullandığınızda ağırlıklı olarak bizi vuruyorsunuz. Bunlar bizi zorluyor. Hiç bunu beklemiyordum. Bu kadar yeteneksiz kalacağınızı veya üze-

rinizde bu kadar parti dışılıklar, ordu dışılıklar dayatıldığında ucuz laf söylemenizi, yılanla adeta koyun koyuna yatar gibi yanlışlıklarla uzlaşmalarınızı, hainle alçakla elleşmeler, cahilce birleşmeler. Demek ki, ruhunuzda büyük bir yoksunluk var. Beyniniz fazla düşünemiyor ve bunlar köleliği ifade eder. Bunlar özgürlüğe ters. Acaba bunları anlayabildiniz mi? Anlamak için gerçekten -ama gerçekten- şimdiye kadar söylediğiniz sözler, verdiğiniz sözler gibi olmayacak. Size tarihi anlatıyorum. Size PKK'yi de anlattım. Hangisine gelirseniz, hangisi hoşunuza giderse o tanımla ne kadar yaşayabileceksiniz. Ölüm demiyorum, yaşama geliş diyorum. Hiç kimse PKK kolay ölündüğü yerdir diyemez. Hayır! Ölüm her yerde kolaydır, PKK'de çok zordur ve olmaması gerekir. Doğal ölüme ben bir şey demiyorum. Bir yanlışlığın sonucu ölüm, bir yetersizliğin sonucu ölüm; PKK bunun yeri değildir. Ama çoğunuz gırtlağınıza kadar böyle ölümlük pozisyonda kendinizi dayatıyorsunuz. Bu bizi üzüyor. PKK'nin bu olmadığına dair çok tekrar halindeyiz. Anlamaya gelememeniz, belki de bu büyük umut, bu büyük kurtuluş yürüyüşünde tek ciddi engeldir. Kimse size kendinizi küçük görün demiyor. Dikkat edin! Bir büyüklük tarzınızı yaratın. Parti içinde varsa onunla büyütün, o hep sizin olsun. Bütün yaptıklarımız sizin olsun. Zayıf kadınlara olduğu gibi kendimi verdim. Zilanlar ne güzel söylerdi. Hatta Bermal da ne güzel söylerdi, o da diyordu, "canımızdan başka bir şey olsaydı da, verseydik". Hayır, ben onlardan can filan istemiyorum. Benim istediğim; varsa kavrayış gücünüz, iradeniz sonuna kadar beni alır mısınız? Çünkü başka türlüsü de güçlendirmeye beni götürmez. O kolay ölen şehide de söylüyorum veya o gerçekten özlü, kendisini savaştırana da söylüyorum. Bu ölüm benim kabul edeceğim bir ölüm değil. Ben de sizin gibi çok yalnız, tektim. Ama gördüğünüz gibi müthiş bir yaşam savaşı içindeyim. Öyle anlayın ve yürüyün, tüm görevlerin ve savaşların üzerine. Bundan uzak durmak, PKK sanki bu değilmiş gibi davranmak, almış eline silahı benim %99,9 (yüzde doksan dokuz virgül dokuz) kabul edemeyeceğim bir tarzla savaştığını sanmak, savaşabileceğini iddia etmek beni dehşete düşürüyor. Halen yaşama duran hemen her şey kadar kendisini ya-

Yaşam iddiasında olan sizlerin Varsa Mazlumların bir değeri Hatırasına bağlılık; varsa bu Büyük Newroz şehitlerimize, bu Tarihimizin değerlerine bağlılık Kolay ölmemek kadar Yaşam hangi savaşla Kazanılacaksa onun üzerine Yürümek...

şamda bir duruşa geçirecek pozisyonu, bir duruşu bile yakalayamamak, en basit bir savaş kuralını bile işletememek, bana hep ölüyü çağrıştırıyor ve de ölüme koşuyorsunuz. Ama bu PKK değil. Bunu aşmamız gerekiyor. Herhalde yaşayan ve yaşam iddiasında olan sizlerin, varsa Mazlumların bir değeri, hatırasına bağlılık; varsa bu büyük Newroz şehitlerimize, bu tarihimizin değerlerine bağlılık; kolay ölmemek kadar yaşam hangi savaşla kazanılacaksa onun üzerine yürümek. Onun için bu temel bilinci almışsınız, işleyin.

Elinize bazı silahlar verilmiş, kullanın. Bütün bunları şunun için söylüyorum; Anadan doğuşunuza, yaşama doğduk demeyin. Düşmanın talim-terbiyesi ile büyütülüşünüze de büyüdük demeyin. Hatta şimdiki halinizle, PKK'de de büyüdüğünüze, PKK'lileştik de demeyin. Yanılgılar var, doğrusu tanımlamaya çalıştığım gibidir. Ben kendim de halen araştırıyorum. Askeri, siyasi, örgütsel ifadeler çok net. Hazırlıklarım var, katkılarım var. Çok açık ölmemişim, ayaktayım. Sizinle çok önemli bir zafer yaratmak istediğim için değil. Bu beni birinci derecede ilgilendirmiyor. En çok ilgilendiren; neden böyle gerekçesiz, basit sözüm ona ya yaşıyorlar, ya ölüyorlar! Bunu arkadaş canlısı bir kişi olarak söylüyorum. İlk günlerde de böyleydim. Bütün çocukluk arka-

www.anarsizarsiv.org

daşlarıma da -çok ihtiyacım olduğu için değilhaydi diyordum, şurada bir avlanalım, şurada bir bitki kökünü çıkaralım, şurada bir kuş yuvasına ulaşalım, şurada bir yılan öldürelim. Ama gelemiyorlardı ve bu iyi bir şey değil diyordum. Doğru bir şey bu. Hatta ekin biçiyorduk. Ekin biçmeye gelmeyen kardeşlerimi dövüyordum. Evet, en çok dövdüklerim kardeşlerimdi. Çünkü ilk örgüt odur, neden gereklerini yerine getirmiyor diye. Babam bayıldı bana. Hikaye çok ilginç, o tarzımı herhalde baktı gördü, kusursuz iş yapma tarzı. PKK için söylemiyorum. Ondan öncesi böyle başlamıştı. Adam şuna inanmıştı ve ne kadar tehlikeli bir iş içine girdiğimi de bilenlerdendi. Ama diyordu; "senin alnında fetih işareti var". Ne anlama geldiğini ben de bilmiyordum. Fakat iş yapma tarzımız fetih tarzıdır. O günden bu güne iş yapma tarzımız böyledir. Şimdi bu bana göre zor da değil. Bana göre hem yaşamın, hem tüm işlere koşmanın en makbul, en sonuç alıcı tarzıdır. Neden yapamıyorsunuz? Neden bu kadar eliniz birbirine dolanıyor? Neden el attığınız her iş karışıyor? Bunu ben anlayamıyorum. Neden bütün işleri yarım yamalak bırakıyorsunuz? Bir konuşmayı paramparça ediyorsunuz. Bir kararı hiç uygulayamıyorsunuz. Bir kötüyü teşhis edemiyorsunuz. Bir tehlikeyi sezemiyorsunuz. Bir hainin gırtlağını sıkamıyorsunuz. Neden bir güzelliğe bağlanamıyorsunuz? Çirkine varmak neden bir kader, sizi hoşnut eden bir şey olsun ki? Bir yenilgiye doğru koşmak, neden? Örgütsüzlüğü yaşam tarzı bellemek neden? Bu topraklarda ilk örgütlü insan ortaya çıktı. Neden buna bu kadar zıt. insanlar ilkin burada ortaya çıktılar? Şimdi herkes birbirinden kaçıyor, neden? En çok işlenen PKK'de örgüt sorunu, neden? Örgüte doğru gelemiyoruz. Bu, bu kadar hainlikte ısrar değil mi? Bu kadar insan olmamakta ısrar değil mi? Bu kadar düşmanın olmakta ısrar değil mi? Ben bunu çözdüm ve savunamazsınız kendinizi. Bunun için ben güçlüyüm. Bırakın bunları ve her işi temiz yapın. Hatta bakın, hainler üzerinizde oynarken, düşman her gün yaşam diye size bir şeyler sunarken, diyor ki, dağlarda aç kalmışlar. Doğru, gerçekten burada kesinlikle sizleri eleştirmiyorum. Bu kadar dayandığınız içinde sizi kutluyorum. Aç-susuz, bilmem soğuk ve sıcakta dayanabildiğiniz için de sizi kutluyorum. Ama tüm bunlardan sonra kalkıp da sizi bir çorbayla, hele içimizdeki sefillerin sözüm ona önünüze koydukları bu yaşam reçeteleriyle buna takılmanız ve düşmana bu konuda cesaret vermeniz, şerefsiz olanı kendinize umut yolu denemeniz, beni çok öfkelendirdi. Ve şunu acıyla gördüm ki, bunu felsefe haline getirmişsiniz. Küçük yiyecek-içeceklerin, basit kadınlı-erkekli olmanın felsefesi gelişmiş. Korkunç! Halen kelime bile bulamıyorum, anlatmak için. PKK'nin felsefesi bu değil, PKK'nin yaşam tarzı bu değil. Halkımızın yaşadığı felsefe de demeyeceğim, ona dayatılmış, bu bir çaresizliktir. Ama PKK çaresizliğin yeri değil, PKK çarenin yeridir. PKK'de yaşam sorunu yoktur, PKK'de açlık sorunu asla yoktur. PKK'nin parası hiçbir zaman eksik olmadı. PKK'nin yiyeceği hiçbir zaman eksik olmadı. PKK'nin sosyal yaşamında da hiçbir eksiklik olmadı. Hepsi tanrılara özgüydü. Onu ayağa düşürüyorsunuz. PKK'de tutku, aşkta eksik olmadı. Onun canına, onun özüne darbe indiriliyor, ona alet olmuşsunuz . Felsefe, anlayış haline getirilmiş ve başarısına da çok az bir mesafe kalmış. Bunu gördüm, affedemiyorum. Çaresiz değilim tabi. Daha fazla çareliyim ve yaşama da en büyük saygı dıştaki, içteki haine karşı da her zaman tetikteyim. Ama üzüntüm daha çok sizler için. Bir kavganın sahibi, bir yaşamın sahibi olmalıydınız ve bu yürekten alkışlanacak cinsten olmalıydı. Eyaletlerimizi tartışıyoruz, anlamlı bir parti toplantısını yapıyoruz. Merkezimizi tartışıyoruz, ne kadar yürekler acısı. Kullandıkları cümlelere bak ve içine girdikleri davranışlara bak. Sergiledikleri komutanlığa bak ve savaşçılarımızın neye zemin olduklarına bak ve kızlarımızın, Zilanların ardılları olması gerekenlerin sarıldıklarına bak. Bu öfke yaratmaz mı? Bu değerlere ihanet olmuyor mu? Bunu nasıl sıradan geçiştirebiliriz? Bu düşüşü nasıl felsefe haline getireceksiniz? Bu duruşu nasıl kabul edeceksiniz? Bu şahadetlere karşı nasıl böyle

duracaksınız? Bir de yaşam özgürleşiyor, yüceliyor. Ona karşı nasıl duracaksınız? Halen anlaşılamadı mı diyeceksiniz? Hisler, duygular oluşmuyor mu, diyeceksiniz? O zaman siz kimsiniz? Ama sizi anlamak çok zor. Bir basit askeri kuralı işletemedik, demek nedir? Peki nerede askeri irade? Düşman iradesinin kırılması şöyle kalsın, benim el yordamıyla tek başıma 25 yıl önce düşmanın paytaxtından alıp, buraya getirdiğim irade nerede? Bükülmez, yenilmemiş iradeyi siz böyle mi temsil edeceksiniz? Gözümüzün içine baka baka nereden nereye getirdiğimizi değerlendirme, onun gölgesi altında düşmana oyna, düşmanın objektif ajanlığını yap: Bu ayıp olmuyor mu artık? Söylenecek bir lafı bile yok. Çaresizlik kaynağı. Çok ayıplı bir duruş değil mi? Elebaşlarınız gidiyor, gitsin. Yarınız gitse hiç üzülmem. Benim için bir zaferdir derim.

Ama tekrar söylüyorum. Ben yine Gilgamiş kadar arkadaş canlısıyım. Yemem yediririm, içmem içiririm, yaşamam yaşatırım. Ama ayni zamanda affetmediklerim de vardır. Mutlaka bunları tanımanız gerekiyor. Çok büyük bir otoriteyi size dayatmak istemiyorum. Bundan hoşlanmıyorum da. Çaresiz olduğum için değil, küçüklere bir otorite dayatmanın anlamı yoktur da ondan. Anlayacak bir gücü olmayanlara hangi otoriteyi dayatayım? Kaldı ki en büyük otorite; duygu yüceliği; düşünce, irade yüceliğidir. Bunlar beni yeterince otoriter kılmıştır. Ama ya sizler, ne zaman saygıdeğer bir otoritenin sahibi olacaksınız? Benim yanımda doğrular yaşar. Benim yanımda güzellikler yaşar. Benim yanımda savaşta zafer, yaşamda aşk yaşar. Ne zaman bunlara ulaşacaksınız? Bunlar önemsiz mi? Bunlar gereksiz mi? Peki ya yaptığınız, ya yediğiniz, içtiğiniz tarz, ya sevip-seviştiğiniz tarz değerli mi? İşe yarıyor mu? Bir şeyi kurtarıyor mu? Bu sorulara mutlaka bir cevabınızın olması gerekir. Hem de bir daha aldattılar beni. Kötü uzlaştım demeyin. Bunları bırakın. Bunlardan gerçekten bir şey çıkmaz. Bana değil, en başta gerçekten her birisi birer abide olan şehitlere, Newroz şehitlerine ters oluyor. Yaşamın özgürlük kanunlarına ters oluyor. Sizi kaba şekillendirmek istemiyorum. Dört dörtlük emrin uygulayıcıları olarak da görmek istemiyorum. Zaten böylelikle savaşçı kılınamayacağınızı da biliyorum.

En büyük emir
Duygu büyüklüğündeki
Düşüncenin
Doğru kıvılcımındaki kuraldır
Işık hızı kadar hızı
Tüm enerjik kesilmiş bireydir

En büyük emir; duygu büyüklüğündeki düşüncenin doğru kıvılcımındaki kuraldır. Işık hızı kadar hızı, tüm enerjik kesilmiş bireydir. Bunu biz yaratmaya çalışıyoruz. Bunları şunun için söylüyorum: Bazılarınız bizimle olmaya talip, bizimle partileşmeye, bizimle ordulaşmaya oldukça istekli. Ama bende bunun tanımını yapmak zorundayım. Sadece gereklerini açıklıyorum, tercih sizindir. Partileşmede zorlama yok, ordulaşmada zorlama olmaz. Ama tekrar vurguluyorum; bizdeki düşünme ve yapma hızı politikada ışık hızı ayarındadır. 'Düşünemedim, konuşamadım, yapamadım' demek bir ilkeye ters düşmek, bir Önderlik çalışma ilkesine ters düşmektir. Çünkü burada politika ve askerlik ışık hızında iş yapar, yani yapmanın en son sınırıdır. Işığın bir özelliği daha var; yakıcıdır, aydınlatıcıdır. Öyle olmak gerekiyor. Diyeceksiniz bu şimdiye kadar pek uygulanmamış bir tarzdır. Ama bizim yaşadığımız kölelik tarzı da hiçbir yerde uygulanmamıştır. Bu köleliğe, ancak bu tarz etkili bir cevap olur. Başka çaresi yok. Bütün insanlık kitaplarını araştırdım, ilacı budur diye bir sonuç çıkardım. Anlayışlı olmalısınız. Bana göre bunun tutkulusu olmak önlenemezdir. Yoksa sönmüş, güçten-kuvvetten kesilmiş olmanın özgürlüğü olamaz, onun tercihi olamaz. Tabiî ki ışık hızında koşmalıyız. Onun yakıcı aydınlığında yaşamalıyız. Biz tercih ettik diye suç mu işledik? Hayır. En gerekli olanı gerçekleştirdik ve oluyor. Tam tersine ne

yaşam, ne savaş bunsuz olmuyor. Karşı cephedeki düşman almış eline en son tekniği ve sayı üstünlüğüne, anayasasına ve emirlerine de dayanarak üzerimize geldi, geliyor. 25 yıl geçti. Resmen ve fiilen. Ciddiye almadım demeyeceğim, bu düşmanı ciddiye aldım. Ama şu temelde ciddiye almadım: Yenilmez, ona karşı bir şey yapılmaz enleminde ciddiye almadım. Halen onun bana ulaşmaması için tam bir koşu halindeyim. O hiç bir zaman bana ulaşamayacak, diyorum. Vuruş tarzıyla beni kesemeyecek. Ona o şansı hiç vermeyeceğim. Zaten vermedim de, yeter artar bile. Bu nasıl oluyor? Ciddiye almamla oluyor. O sizin bir türlü ciddiye almadığınız düşmanı, ben çok ciddiye alıyorum. Sürekli nefesini ensemde hissediyorum. Ama durmuyorum. Mertek oluyor, gözünüze giriyor, görmüyorsunuz. Ama ben onu her yerde görüyorum. Ve hep olduğu yerde de durdurmuşum. Bu savaşmak için gerekli. Ama diğer bir şey daha yapıyorum. O da nedir? Yenme işleri! Siz ne bu anlamda görüyor ciddiye alıyorsunuz, ne de yenme işleri konusunda kendinize güveniyorsunuz. Hayır güvenin. Hiçbiriniz benim kadar sıfırla başlamadı, imkansızlıklarla boğuşmadı, iğne ucuyla kuyu kazmadı. Ben hepsini yaptım. Hepinizin imkanları benimkinden fazla. Özgürlük dağındasınız, en güvenilir fedailer birliği içindesiniz. Vuracak silahınız da fena sayılmaz. Gerisi ne? Gerisi; yenme kişiliği. "Ben yaşamak için yenerim, yenmek için yaşarım" felsefesine müthiş bağlanmak. Düşüncede yenme, hayatın her işinde yenme, özellikle örgütte, özellikle düşmana karşı bir eylem planında, bütün gerekli olanlar yapılır. Savaşa girilir ve yaşanır. Yenmeyle yaşamı ve savaşı bütünleştirme. Bunu yapmanız tek yol oluyor. Düşman yalnız bu cephede değil, o gördüğünüz gibi ciddiye de alınır. Ama basit bir tedbirle. Mesela nedir o? Dağin en kolay giremeyeceği noktaya hepiniz girebilirsiniz. O cephe savaşında iyi bir mevzidir. Bu zor değildir. Bir kuş beyni kadar beyin sahibi olsanız bile yaparsınız. Ama orda iş yapmak, düşmanın yendiği kişiliği yenmek, düşmanı yenecek kuralı örgütü her hazırlığı yapmak. İşte siz bunu yapamıyorsunuz. Bu bir yaşam hakkı, savaşta bir militanlık tarzı olamaz. Savaşın Newroz'larına girdiğimizde ben hep şunu sanmıştım: Bu çocuklar, bu gençler, bu militanlar girerler dağa dedim, ondan sonra düşmanın işi bitmiştir. Ortadoğu sahasından dedim, suyun ötesine geçerler gerisi bitti. Hiç teori bile geliştirmek istemedim. Bir tüzük, yönetmelik bile hazırlamak istemedim. Çünkü dedim ki, dağların dili herkese konuşacağını, savaşacağını zaten gösterir. Başıma öyle çorap ördüler ki, o hain, o alçak işte '85 Newroz'unda gerçekten sevdiğim yoldaş, en hoşuma giden bir kişilik Agit (Mahsum Korkmaz) -bu okulumuzun isim sahibi- bir şey söylüyordu. Beraberdik, tartışıyorduk bu Newroz'u. '85 Newroz'unu kazanmaya çalışıyorduk. Daha sonra da ülkede işte bugünde yakamızı bırakmayan aşağılık hırsızı, köylü kurnazını, kara yürekli ve yoldaş düşmanını, tespit ediyor ve yine kendini eğitmemiş kadroyu da tespit ediyor.

Agit biliyorsunuz, bu ayın 27'sini 28'e bağlayan gecenin şehididir. "Bu köylü kurnazlığını bu partide yaşatmayacağız." diyor. İki, bu kadroların diyor müthiş eğitilmesi gerekir, aksi halde diyor, bunlar 15 Ağustos hamlesini

www.arsivakurdi.org

yenilgiye götürecekler. Ve dedikleri kelime kelime doğru ve belki de o ihanet onu katletti. Ve onun o birliğindeki adamlar onu hiç anlayamadılar ve ondan sonra savaş bozuldu. O bizim her şeyi yapabilirler dediklerimiz, çok kötü gittiler. Ve ortaya çıkanlar da hırsız. Halen çok acı kişiliklerinizde yaşayanlar az değil. Komutanlığı birliğini başarıya değil, kötü ölüme göndermek, yaşam olanaklarını yoldaşına vermek değil de, canını alarak kendini yaşatmak. Böyle anlayanlar az mı? Bunu tartışmak bile istemek bana ne kadar zor geliyor ve bu gerillayı, bu orduyu bu hale getirenler, ünlü Komutan Z'nin savaş tarzına yatanların yaşam tarzı ne kadar yakışıksız. Dağlar kadar imkanla buluştuğunda bile bir Agit iradesi olamama veya tüm şehitlerimizin iradesini böyle çiğnemek. Bu sizin ağır suçunuzdur demeyeceğim, acı gerçeğinizdir. Bırakın, savaşa böyle gitmeyin. Böyle sürdürecekseniz, kalın kaldığınız yerde veya gidin gideceğiniz yere.

Ordu için bir şeyler söyleyeceğim; şehitlerin sözü temel emirdir. Hakiki gerilla Agit'tir ve O'nun o güzel duyguları, o güzel sözcükleri bizim için emirdir. Hepsinin de var, Zilan'ın da öyle. O tüm sözleri bizim için bir emirdir ve zaten iyi yürüdüler. Mühim olan çok zaferli olmaları değil, bir tek de olsa zaferli olmalarıdır. Onu egemen kılacağız! Kız da, erkek de, delikanlı da bunu egemen kılacak! Başka türlü bu ordu içine girilmez, bu ordunun andı bu iki isimdir. Gücünüz varsa, gereklerini yapacaksanız, andınızı için. Ve sözcükleri birer emirdir. Bir sayfası bile yeterlidir, savaşmak için, hata yapmamak için!

Bunları artık anlayacaksınız. Ordu işlerini çok istiyorsunuz. Ben size parti işlerini de anlattım. Mazlum parti demektir. Kemalleri, Hayrileri binlerce büyük şehidi daha var. Militan onlardır. Ben bile onların bir sözcüsüyüm. Yarın ne olacağım belli olmaz, ama şimdiye kadar sözcülük yaptım. Orduda kuruluşunda kadında Zilan, erkekte Agit-Mahsum ilk adımdırlar. Son adımları birlikte atacağız. O temelde olacak. Anlaşılmayacak hiç bir yönü yok.

Çok eğitime, çok teoriye ihtiyaç olduğunu da sanmıyorum. Açıklık, zihin ve yürek açıklığı, ölçülü adımlar gerekli. Zilan yepyeni bir savaşçıydı, kendi eylemini ne kadar kusursuz örgütledi. Agit kelime hatası bile yapmadan ilk gerilla birliğini oluşturduğundan son nefesine kadar güzeldi, anlamlıydı. Gerillanın teorisini de, pratiğini de iyi yürütüyordu. Vuruldu, diyebilirsiniz. Zayıflıkları da olabilir. Bir gerilla komutanı kolay ölmemeli, ama oldu. Kalanlar var, askerler var, sözcüler var. Onlar ne güne duruyor? Sizler ne güne duruyorsunuz? Kalanı tamamlayacaksınız. Vasiyet değil, yalnız emirdir. Gereklerini yapacaksınız. Onun için hem parti sözünüzü, hem ordu sözünüzü doğru verin diyorum.

25. Newroz PKK sözü, ordu sözü kesinlikle anlaşılmalıdır. Doğru verilmelidir ve kimsenin çiğnetmesine de fırsat verilmemelidir. Tekrar söylüyorum. Bu büyük şahadetlere bağlanış, halkımızın gerçekten ciddiye alınması gereken -yetersizde olsa- özgürlük umutlarını sahiplenme; bundan daha birinci bir görev düşünülebilinir mi? Düşmana, haine, işbirlikçiye ve içimizi karıştıranlara öfkemiz var. Verilecek cevap; doğru bağlanış, doğru partileşme ve yetkin ordulaşmadır. Ben hiç de böyle kuru bir şekilciliği dayatmayacağım. Ama onun en şahane partilisi ve askeri olmayı bilmek sizin şerefiniz olmalıdır. Başka türlüsü ne kurtarır, ne yaşatır. Sadece yaşatırsa hain gibi, işkenceci gibi, itirafçı gibi yaşatır. Onu mu kabul edeceksiniz? Asla diyeceksiniz. O zaman geriye doğrusu kalıyor. Şunlar da çok kötü artık: Bir köylü gibi, işte bugünü kurtaracak kadar çalıştık. Bu da en az diğeri kadar tehlikeli. Böyleleri içimizde çok. Merkezimizi, orta kademelerimizi ve tabanımızı nerdeyse işgal etmişler. Bugünü kurtardık diyen köylü, dünyanın en rezil köylüsüdür, en karnı aç emekçisidir. Bu PKK'ye tümüyle ters, ordusuna ters, bana da tamamen terstir. Kabul etmiyor, yanlış buluyor ve en ciddi tehlike kaynaklarından birisi sayıyorum. Köylünün namus kurtarma anlayışı gibi, sözde namusunu, onurunu kurtarıyor. Ama köylü şu anda parçalandığı toplum gerçeğidir gibidir. Özgürlük anlayışıyla dünyada dolaşan insanımız en zavallısıdır. Partide bunu temsil etmenin anlamı yok.

Partinin çizgi iradesi değil, ordunun bir kuralına yaratıcılıkla bağlanamıyor. Hep tekleşmeden bahsediyor. Aslında kendisini tekleştiriyor. Sözüm ona özgürlükle özerkliği karıştırıyor. Tek kalsın, biraz PKK'nin üzerinde yaşasın ve biraz da çalışsın. Bunu bırakın. Bütün yaratıcılığı, bütün yazmamız gereken destanları komikleştiriyor. Bu yaşam pratiğini de kesinlikle terk edin. En az kötü niyet kadar bundan da nefret ediyoruz. 25 yıldır hala tam yoğunlaşamadık diyenler var. Zilan bir yıllıktı, nasıl yoğunlaştı? Agit de 15 yıllık savaş tecrübesine sahip değildi. 2 yıllıktı, nasıl yoğunlaşmıştı? Yazdıkları tam bir gerilla günlüğüdür. Yaptıkları da tamamen en zor koşullarda gerilla pratiğidir. Demek ki, bunun yoğunlaşmayla, eğitimle fazla alakası yok. Dürüstlükle, kararlılıkla, içtenlikle, işine yüksek duygularla, arzuyla bağlanmayla ilişkisi vardır. Bunlar eksiktir. Bunları yaratacaksınız kendinizde. Hepiniz bunu yaratabilirsiniz. Bu eğitim düzeyiyle, bu tecrübeyle bin kat Zilan'ın, Agit'in üstünde bir rol oynayabilirsiniz. Zaten onlar bir çağrıdır, koşacak olan biziz. PKK'nin şehit anısına bağlılığı kesinlikle böyle anlaşılmalıdır. O hak edilmeyen ve çoğunun da sözüm ona komuta tarzından kaynaklanan bütün o gencecik savaşçıların son nefesleri bir emirdir. Bunu iliklerine kadar nakşetmeyen kişi komutan olamaz. Bunu mutlaka çözecek, gereklerini yerine getireceksiniz. Ancak o zaman sizi kabul edebilirim.

Kendi kabul sınırlarımı dile getirmek istiyorum: Bu parti içine girişte; "vay kendimi şöyle yaşatmak istiyorum, vay parti temsilciliğini şöyle kullanmak istedim" ben bu sözcükleri duymak bile istemem. Değil bu temelde yıllarca yaşamak, siz tek bir şey için PKK'lileştiniz. İşte tanımını yaptım. Bu kadar ideolojik esaslar, bu kadar siyasi çizgi ve bu kadar candan bir yoldaşlık; siz bunun için PKK'lileştiniz. Siz bunun için PKK'nin alan koordinesi, filan alan temsilcisi oldunuz,yoksa bu basit güdülerinizi yaşamak için değil. Biz sizinle böyle sözleşme yapmadık. Neden yalancı oluyorsunuz? Kim dedi, PKK'de böyle yaşanılır? Nerden çıkarıyorsunuz? Ortaya çıktı ki, böyle yaşamanızı düşman istemiş. Önünüze kadar yeminizi de atmışlar, sizi bunu yiyorsunuz. Bu göz göre göre düşmanı oynamaktır. Bu PKK'lilik değildir. Duymak bile istemiyorum, bırakacaksınız. Bir hırsız gibi, o iğrenç suratın kendisini dayatması gibi. Ben kolay öldürmem, kolay öldürme belki insanı bir nefeslik tatmin edebilir. Ben düşmanımla böyle boğuşmak istemiyorum. Stalin de öyle yaptı. Binlercesi ortaya çıktı ve şimdi mezarı bile belli değildir. Ben öyle yapmak istemiyorum. Onlar beni öldürse bunun bile anlamı vardır. Benim onları kolay öldürmemin fazla anlamı yoktur. Ve böylelerini, böylelikle partide kalmak isteyenleri de uyarıyorum.

Ne kadar savaşçı olduğumuz çok açık. Bir hırsızın, bir namussuzun suratıyla, kurnazlığıyla 10 yıl denediler, 15 yıl denediler. Şimdi biraz kaçtılar, gizlenmişler. Şu gücün, şu devletin içinde, düşmanımız hep onları kucaklamaya çalışıyor. Örgütlemiş, örgütleyebilir ve kurduğu örgütün başına bunları geçirebilir de.Tıpkı Mazlumlara, Hayrilere, Kemallere karşı yapmaya çalıştıkları gibi. Bazılarına dediler ki "sizi komutan yapacağız, burada başlarsanız. Sizi Kürdistan'daki tüm itirafçıların komutanı yapacağız". Ama neredeler şimdi yaşasaydılar nerede olacaklardı? Yaşamları her gün ölüm. Bu yolu bırakın. Sizi zorlamıyorum. Size yaşamayın demiyorum. Ben bütün ürettiklerimle yaşamanız için bunları söylüyorum. Hiç bir yerde olmayan bencillik nerde derseniz, o da bendedir. Bütün bu emekleri size sunuyorum, bunlar doğru yaşam değerleridir. Bir hırsız gibi, bir çingene gibi -onların da emekçilerine saygım var- tarzınıza söylüyorum. Bu işi böyle peşkeş çekmenin anlamı yoktur. Kaldı ki yaşamın doğru yolu var. Büyük yoldaşça yaşam paylaşılabilinir, örgüt kuralları da paylaşılabilinir, taktik tartışma da paylaşılabilinir. Kadın-erkek diyeceksiniz. Aşkı yaratıyoruz, bundan daha büyüğü olur mu? İbnenin, oruspunun tarzı yaşam olur mu? Tenezzül edilir mi? Ortaya çıktı: Savaş aynı zamanda büyük aşk içindir. Bunu neden anlamayacaksınız. Cinsleriniz çok düşmüş değil mi? Cinsleriniz size dayatıldığı veya belletil-

diği tarzıyla konuşması korkunç bir düşüş değil mi? Onunla ülke gitmedi mi? Onunla toplum olmaktan çıkmadınız mı? Onunla en çaresiz birey haline gelmediniz mi? Evet, o zaman çirkini, düşüreni, güçlendirmeyeni yaklaştırmayın kendinize. Daha birbirinizi tanımamışsınız, ana topraklara bağlanmamışsınız, bir yiğitlikle daha kendinizi kanıtlayamamışsınız. Kim, kimi, kimden nasıl çalacak? Hangi aşktan, sevgiden bahsedeceksiniz? Ana toprağına daha bağlanmamış, düşmanına iki darbe vuramamış, bir kinini düşmanına, bir sevgisini yoldaşına daha doğru-dürüst sunamamış. Yarın ne olacağı belli olmayanın buluşması mı olur? Kucaklaşması mı olur? Sevgisi mi olur? Cins-cinsiyeti mi olur? Artık bu oyunu kişiliğinizde bozun. Size doğruları söylüyorum. Yiğitliğin olduğu yerde, en yüce ilişkiler, sevgiler, aşklar oluşur. Bunların olmadığı yerde her şey; hele kadın-erkek boyutunda sadece haramdır demeyeceğim, tam bir ajanlık rolü oynanır. Bunu lütfen anlayın. Hem partimizin yoldaşlık gerçeğinde en çok da ordulaşmada hassas olun, ve en büyük savaşın, bu yaşam tarzındaki savaş olduğunu anlayın.

İslam dinindeki en büyük savaşın nefs savaşı olduğunu unutmayın. Bunu en büyük verenler, en büyük savaşanlar olur. Ve ardında da sel gibi özgür yaşamın yolunu açarlar. Demek ki bu savaş ölüme kolay gitmenin adı değil, özgür yaşamın sağlam köprüsüdür. Başarı ile geçersek özgür yaşamla buluşacağız. Onun için biz her şeyimizi ortaya koyduk. Dedik ya kelime düzeyinde bile hiçbir aracı yoktu, yarattık, size sunduk. Bu partileşmek, büyük ordulaşmak içindir. Ordulaşma yenilmemek, yenmek içindir. Ve bütün bunlar esirgenen bu toprakların en büyük özgürlük savaşçılarının yaşam aşklarının bir kez daha adlandırılması, onun temsili içindir. Ben de bunun mütevazi bir temsilcisiyim. Hiç kendimi abartmak istemiyorum. Ama benim de yaşamaya hakkım var. Güzeli anlamam gerekli. Çoktan bitmiş düşmanın adeta kuruttuğu toplumumuzun ölçüleri de demeyeceğim, onlar da yok. Özgürlük kuralları uğruna benim çabam önemli ve gerekli. Toplum bir şey veremedi, benim kendime vermem gerekli. Görüyorsunuz ki kendim için yapmamışım. Korkunç bir bireycilik içinde değilim. Hiç kimse böylesine parçalanmış bir gerçeklikten böyle birleştiremedi. Bir halkı ve halk olmaktan artık çıkmış, adını bile utançla ağzına alan, aldıkça da daha çekinen bir gerçeklik haline gelmiş. Sizleri bugün gururlu bir düzeye getirdik. Devrim yapan bir halk, en devrimciyim diyen insanlar haline getirdik. Bu basit bir gelişme değil. Bu 25 yıl benim yıllarım; korkunç yıllarım, amansız yıllarım. Ve hiç böbürlenmiyorum. Ama anlaşılmasını da istiyorum. Bunlar benim babamın sülalesini oluşturmak içinde değildir. Bunlar gerçekten bu halkın ülkesini ve büyük özgürlüğünü yaratmak içindir. Ondan aldım size verdim. Siz de halk için gerekli olanı verin diyorum. İyi bir çağrıdır, gerekli bir çağrıdır. Hiç sıkılmaya gerek yok.

Olacaksa ülkem, dostlarıyla
Kabulü temelinde olmalı
Olacaksa bu halk, ben onunla
Obenimle ve dostlarıyla olmalı
Yalnızlığı gidereceksek sahte
Dostlarla, yol arkadaşlarıyla değil
Olacaksa insanlıkla bir beraberlik
Eşitçe ve özgürce
Olacaksa yoldaşlık
Onun duygularını da, onun
Acılarını da, onun sevinçlerini de
Olduğu gibi paylaşmak
Temelinde olmalı
Düşüncede de irade de öyle
Giderilecekse yalnızlık
Bu temelde giderilebilinir

Çünkü bu sizin gerçeğinizin dile getirilişidir. İnanılmaz bir tarzla yapmışım. Eğer kendini koruyacak başka bir şey yoksa, ona dostluk edecek -kendisi de dahil- kimsesi kalmamışsa ve en çok birlikte yürünmesi gerekenler bile içerde bu kadar parti dışılık, ordulaşmaya bu

kadar ters kendilerini dayatırlarsa, tabi ki benim kıyamet koparmam gerekiyor. Çılgınca savaşmam gerekiyor. Böylesi yoktur. Sizler gibisi de yoktur. Onun için böyle olacağım. İstemiyordum, zor geliyor bana. Tekleştim, müthiş yalnızlaştım, ama korkmadım. Muhteşem yalnızlık dedim buna. Şimdi daha iyi anlıyorum o yitik ülkenin yalnızlığını, kendini çoktan unutmuş halkın yalnızlığını. Buna sadık kalmışım. Ve ne güzel olmuş diyorum: Ülkem kadar yalnız ve halkım kadar kimsesiz. Olacaksa ülkem, dostlarıyla kabulü temelinde olmalı, olacaksa bu halk, ben onunla, o benimle ve dostlarıyla olmalı. Yalnızlığı gidereceksek sahte dostlarla, yol arkadaşlarıyla değil, olacaksa insanlıkla bir beraberlik eşitçe ve özgürce, olacaksa yoldaşlık; onun duygularını da, onun acılarını da, onun sevinçlerini de olduğu gibi paylaşmak temelinde olmalı. Düşüncede de öyle, irade de öyle. Giderilecekse yalnızlık bu temelde giderilebilinir. Neden ahbap-çavuşluk yapayım ki? Neden dost olamayacaklara sonuna kadar bağlanayım ki? Neden kendini kurtaramayacak halka ağlayarak, sızlayarak bağlanayım ki? Böyle olacağına tek yaşayayım. Gerektiğinde bir tanrı kadar, gerektiğinde hiç yaşamamak üzere ve böyle yaptım. Doğruydu ve güzeldi de. Abartmıyorum; yapılması gerektiği gibi yapıldı. İnsanlık da artık görecektir ki, yaşanılması gerektiği gibi çaba harcandı ve o yaşamın yoluna girildi.

Tam bir zafer beklemek bizim gibi varlıklar için olur da, olmaz da. Olmadı diye üzülmemek de gerekir. Çünkü ardılları vardır. Tüm büyük hareketlerin sıradan bir takipçisi olsa bile çok iyi sonuçları alabilir. Bizim harekette de bu böyledir. Ben bu imkanlarla bakıyorum herhangi sıradan biriniz bu tanımlara bağlı kalırsa benden daha fazla iş yapar. Bunu da abartmasız söylüyorum. Hepiniz benden daha fazla başarabilirsiniz artık. Biraz gerçeğine özde ve tarzda, hitapta ve yapış usullerinde inatçı olun, ölçerek-biçerek yapmaya çalışın: Başarılar kendiliğinden gelir. Bu anlamda aslında zafer elde edilmiştir. Gerisi herkesin bir tuğlayı kullanılacak yere kadar taşımasıdır. Plan, temel atıldığı gibi çatıya kadar da yükseltilmiştir. Gerisi ev işlerinin düzenlenmesidir, evin içinin düzenlenmesidir. Hiç zor değil. Bu anlamda ülkenin temeli atılmış, binası yükseltilmiş, hatta çatısı da kurulmuştur. Özgür bir halk gibi bu ülkenin içinde artık yaşama hesapları yapacaksınız. Evin içini kesin süsleyeceksiniz. Ve bir de değerlerinize sahiplik edeceksiniz. Burası şu şehidin yeri, burası şu güzelin yeri, burada şu kurala göre yaşanılır, şöyle bir hain-hırsız geldi mi, şöyle karşı konulur ve bu ülkeye, dolayısıyla bu ülkedeki insanlara şöyle bağlı kalınır. Ruhundan düşüncesine kadar, yasasından siyasetine kadar, hepsi belirtilmiştir. Gayet tabii insansınız, bunlar her zaman yaşama kafa yormayla olur. Bütün çağdaş insanlık böyledir. Bir güzel yemeği yemek için bile çenenizi iyi hareketlendireceksiniz. En güzel yemek bile çenenizi çalıştırmadıkça zevk vermez. Mideye kötü oturur. Bu kadar özgür yaşam yakınlaşmışken, bu kadar özgürlük sofrası yenmeye açıkken, yaşamayı halen bilmiyoruz demeyin. Bu çok büyük bir ayıptır. Evin sofrası da, evin tüm güzellikleri de yerli yerindedir. Size düşen, sahiplenmek, biraz donatmak; daha çok da sahiplik etmek gerekiyor. Bu da bir dağdaki çobanın bile en çok yaptığı iştir. Siz militanlarsınız. Ne kadar parti, ne kadar ordu için gerekliyse o kadar; ne kadar halk için gerekliyse o kadar. Ne kadar düşmana karşı gerekliyse o kadar. Ne kadar hakkınızsa o kadar. Bu sosyalizmdir. Bu insanlığın geçmişi kadar geleceğidir.

Güzel bir Newroz karşılaması oldu. Oldukça şanslısınız. Bu okulumuzun öğrencileri ve bir de Ortadoğu'nun gerçekten çok önemli bir konferansı temelinde büyük bir aydınlığı, kararlarda yakıcılığı yaşıyoruz. Newroz'la böyle bütünleşmeniz yerindedir. Bu büyük şansı tabi kendi kararlılığınızda, sorumluluğunuzda ve gerçekten bu konuşmamızın ışığında böyle ele alır ve bundan sonrasını karşılamaya çalışırsanız, bu Newroz'un gerçeği bile tek başına sizleri zafere kadar savaştırır. Bir kez daha buna inanıyor, selamlıyorum!

Parti Önderliği
21 Mart 1998

Gerillanın Aktif Savunma Çizgisindeki Direnişi İnkâr Ve İmha Sistemini Başarısız Kılmıştır!

Türk ordusunun, 21 Şubat'ta Medya Savunma Bölgelerimize dönük yeni bir işgal saldırısını, havadan ve karadan başlattığını biliyoruz. Bunun bir işgal saldırısı olduğu kesindir. Her ne kadar geri çekiliyor ve benzeri tutumlar gösteriyor olsa da ordu, yine bazı çevreler geri çekilmesini talepte bulunsa da, bu tür durumlar aldatıcı ve geçici olacaktır. İşin esası Medya Savunma Bölgelerine dönük bir işgal hareketinin başlatıldığıdır. Bunu biraz da

1982 Haziran'ında, İsrail'in, FKÖ'yü Lübnan'dan çıkartışına benzetiyorlar. O bakımdan hedef olarak Medya Savunma Bölgelerinin tasfiye edilmesini, dolayısıyla HPG'nin bir savaş gücü olmaktan, siyasal güç olmaktan çıkartılmasını hedefliyorlar. Zaten Türkiye yetkilileri de hedeflerinin böyle olduğunu açıkça belirtiyorlar. "Sonuç alana kadar" bu saldırının süreceğini söylüyorlar. Sonuçtan kasıtları nedir? Medya Savunma Bölgelerinin yok edilmesidir. Gerillanın darbelenmesi ve tasfiye edilmesidir. PKK hareketinin tasfiyesidir. Saldırıyla birinci planda amaçlananın bu olduğu tartışma götürmez bir gerçek. Saldırıyı yapanlar, yani Türkiye'nin yetkilileri hedefin sadece bu olduğunu sık sık vurguluyorlar. Fakat o da gerçeği tam yansıtmıyor. Çünkü "kök kazımaktan" söz ediyorlar. "Bölücülük" dedikleri Kürt varlığını yok etmeyi hedefliyorlar. Bu bakımdan işgal hareketinin birinci hedefi PKK'nin tasfiyesi olmakla birlikte, onu daha da ileriye götürmeyi öngörerek, Kürdistan üzerindeki inkâr ve imha siyasetini başarıya götürmeyi hedefliyorlar.

Yani PKK'nin tasfiyesi ardından Güney Kürdistan'daki gelişmelerin yok edilmesi ve Kerkük'ün, Kürdistan'dan kopartılması hedeflerini güttükleri de kesindir. Bu biçimde şimdiye kadar Kürt varlığı adına, Kürt özgürlüğü ve demokrasisi adına ortaya çıkartılmış tüm gelişmeler yok edilerek, 20. yy'ın ilk çeyreğinde 1. Dünya savaşı ile ortaya çıkartılan

Kürdistan'ı parçalayıp, sömürgeci egemenlik altına alan, Kürdü yok sayan ve yok etmeyi hedefleyen statünün başarıya götürülmesini öngörüyorlar. 21 Şubat tarihiyle başlatılan ve esas olarak, HPG Ana Karargâhını hedefleyen saldırının böyle bir amaç temelinde ve planlı bir biçimde geliştirilen saldırı olduğunu tespit etmemiz doğrudur, yerindedir. Yoksa bu kadar kapsamlı hedefler gözetmeselerdi herhalde Şubat ortasında, karakışta, metrelerce kar içinde kendilerini o dağlara vurmazlardı. Bu kadar soğuğu, kaybı göze almazlardı. Belli ki kapsamlı amaçlar peşindedirler. Ve aceleleri vardır. Amaçları doğrultusunda hızla sonuç almaya kendilerini mecbur hissediyorlar. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül bunu açıkça söylüyor, "daha çok gecikseydik, PKK yapılanması daha çok güçleniyordu ve sonra yürüteceğimiz saldırıların bedeli daha ağır olacaktı" diyor. Yani imha ve tasfiye amacıyla bu işi yürüttüklerini, bunun için de kendileri açısından en uygun zamanın kış ortası olduğunu değerlendirmiş bulunuyorlar. Öyle rast gele, hesapsız, bazı sıradan-basit amaçlar için başvurulmuş bir saldırı durumu değil. Bizi en çok zorlayacakları, darbeleyecekleri zaman olarak böyle bir dönemi gördükleri için, kış ortasında böyle bir saldırıya bu düzeyde başvurdular. Bu da amaçlarının kapsamlı olduğunu, inkâr ve imha siyasetini başarıya götürme amacı doğrultusunda böyle bir saldırıya giriştiklerini, dolayısıyla da 21 Şubat'la başlayan saldırının yeni bir savaş sürecinin, işgal sürecinin başlangıcı olduğunu görüyoruz.

Tabi bunun içerisinde başka hesaplar da var. Zorlukları var her şeyden önce Türkiye yönetiminin. Siyasi ve askeri bakımdan her dönem kendisi için elverişli değil. Şimdi başta ABD olmak üzere dünyayı biraz etkileri altına almışlar. Biraz fırsat ve destek oluşturmuşlar. Bölgede farklı herhangi bir çatışma süreci ortaya çıkmadan bu günleri değerlendirerek, bu fırsat ve imkânları kullanarak bazı sonuçlar alabilmeyi umut ve hesap ediyorlar. Yani öyle zamanları çok fazla yoktur. Süreç Türkiye yönetiminin, yani inkâr ve imha siyasetini esas alan Türkiye devlet güçlerinin lehine işlemiyor. O açıdan da daralmış olan zamanı değerlendirmek amacıyla böyle çılgınca bir hareket içerisine girmiş oluyorlar. Bunun için de bir de iç çelişkiler var.

Ordu siyasette etkinliği herhalde bu saldırılarla daha da güçlendirmek istiyor. Kürtlerle, AKP'yi çatıştırıp klasik cumhuriyet yapılanmasının düşman saydığı iki eğilimi bu çatışma içinde zayıflatmayı hedefliyor. Biliyoruz, cumhuriyet yapılanmasının yasak saydığı üç eğilim vardı. Birisi, sol-komünist eğilimdi. Diğeri, Kürt ulusal hareketiydi. Bir diğeri de, irtica diye tanımladıkları siyasi islamdı. Sol-komünist eğilim geçen süre içerisinde SSCB'nin çözülmesiyle tasfiye oldu. Artık mevcut cumhuriyet sistemini tehdit eden bir güç olmaktan çıktı. Böylece geriye iki eğilim kaldı. Biri "irtica" diye tanımlanan siyasi islam, diğer ise bölücülük olarak ifade edilen "Kürt Ulusal Hareketi". 90'lı yıllarda ABD'yle ittifak halinde Türkiye yönetimi, Kürt Ulusal Hareketi içerisinde kendilerine yakın, ABD'ye yakın, milliyetçi-devletçi çizgiyi esas alan güçlere dayanarak daha büyük tehdit olarak gördükleri Kürt Ulusal Hareketinin, özgürlük ve demokrasi güçlerini tasfiye etmek hedefini güttüler. Bu temelde PKK'ye karşı hemen herkesle ittifak yaparak bir savaş yürüttüler. Bu süreçte Erbakan liderliğindeki siyasi islam üzerine de biraz gittiler. Bu son dönemde Genelkurmay yönetimine gelen kişiler bu politikanın yanlış olduğu yönünde değerlendirmeler geliştirdiler.

90'lı yıllarda Çekiç Güç sistemi içerisinde izlenen bu politikanın hatalı olduğunu sanki bir özeleştiri yapıyormuşçasına değerlendirdiler. Öyle açığa çıktı ki, "hata" dedikleri siyasi islamın üzerine gitmek, onları zayıflatmakmış. Yine kendilerine, PKK'ye karşı savaşta büyük yarar sağlamış olan Kürt milliyetçi güçleriyle ittifak yapmakmış. Yaşar Büyükanıt yönetimindeki Türk Genelkurmayı bu temelde politika değişikliği yaparak, siyasi islamla ittifakı esas alıp tüm Kürt varlığının üzerine gitmeyi tek stratejik yaklaşım haline getirdi. Siyasi stratejiyi bunun üzerine oluşturdu. Biliniyor hem Yaşar Büyükanıt'ın, hem

de İlker Başbuğ'un Türkiye'nin güvenliği açısından tehdit sıralaması diye geliştirdikleri bir stratejik yaklaşım vardır. Bu tümüyle Kürtleri düşman gören bir stratejik yaklaşımdır. Üç hedef koyuyorlar. 1- PKK, 2- Güney Kürdistan'daki gelişmeler, 3 Kerkük sorunu. Türkiye'nin yeni güvenlik değerlendirmesi bu üç hedef üzerinde oluşuyor. Bunun içinde bunlar dışındaki herkesle ittifak yapıyorlar.

Son beş yıldır bu temelde Erbakan hareketinden kopan AKP oluşumuyla ittifak yaptılar, destek verdiler.3 Kasım 2002 seçimlerinde AKP'nin iktidara getirilmesinin en temel gerekçesi buydu. En çok destekleyeni Genelkurmayın bu politik tutumuydu. PKK'ye karşı, AKP'nin temsil ettiği siyasi islamı kullanmak amacıyla iktidar kapılarını açmak, tabi AKP'yi çok güçlendirdi. Neredeyse devletin tüm kademelerini ele geçirir hale geldiler. Son olarak 22 Temmuz seçimleri gösterdi ki, toplumun yarısının oyunu alabilecek güce ulaşmışlar. Bu cumhuriyet yapılanmasını zorluyor kuşkusuz. Neredeyse Türkiye Cumhuriyetini, İran'dakine benzer bir İslam Cumhuriyetine dönüştürüyor. Dolayısıyla bazı askeri çevreler bundan endişe duyuyorlar, kaygılıdırlar. Bunun engellenmesinin yollarını düşünüyorlar.

Şimdi izlenen politika bir yerde geçen beş yıl içerisinde PKK'ye karşı mücadele çerçevesinde AKP'ye kazandırttıklarını, şimdi PKK'yle savaş içerisinde tüketmeyi hedefliyor. Cumhuriyet muhalefet saydığı, kendisi için tehlike gördüğü iki eğilimi bu biçimde çatıştırarak, her ikisini de zayıf düşürüp, kendisini güçlendirmeyi hedefliyor. Mevcut Türkiye Genelkurmayının böyle bir politik yaklaşım içerisinde olduğunu, bu nedenle tüm Kürt varlığına karşı savaşı tahrik ettiği tartışma götürmez bir gerçek. Böyle bir iç politik hesap, bu saldırıların içerisinde var. Benzer biçimde AKP'nin de hesapları var. AKP'nin de orduyla, gerillayı savaştırarak kendisi önünde engel gördüğü iki gücü zayıflatıp, iktidar alanını daha fazla kendisine açık hale getirmeyi hedefliyor. Oda bu amaçla savaşı tahrik ediyor. Dikkat edilirse yangından mal kaçırır gibi hemen, 22 Şubat günü Cumhurbaşkanı Abdullah Gül "türban yasasını" onayladı. Sanki türbanı geçirmek için gerçekleştirilmiş bir operasyon oldu 21 Şubat operasyonu. Bu kadar hayati savaş yürüttüğünü söyleyen güçler, kendi içlerinde böyle basit hesaplar peşinde koştular. Bazıları ortalıkta dolaşıyor, "üniversite hakkımızdır" diyor. Bilmem işte "türbanlı okuma hakkı elde edebiliriz" diyorlar, bunun için halk çocuklarını karakış ortasında savaşa sürmüş bulunuyorlar. "Birileri donsun, ölsün, ne olursa olsun ama onların yarattıkları üzerinden ben rahat yaşayayım" içerisinde olan bir rantçı duruş, eğilim, siyaset Türkiye ortamında var. Bu da savaşı tahrik ediyor. Müthiş kışkırtıyor. Öyle ki bu tür çevreler PKK'ye karşı savaş çığırtkanlığında MHP'yi bile geride bırakmış durumdalar.

Sonuçta hem ideolojik duruş itibariyle, hem de siyasi çıkarlar çerçevesinde Genelkurmayla, AKP'nin birbirlerine karşı yürüttükleri mücadeleyi bile PKK'ye karşı savaş temelinde yürütmeyi öngören bir duruşları ortaya çıkıyor. Dolayısıyla 22 Temmuz seçimleri ardından oluşan yeni yönetimin, AKP-Genelkurmay uzlaşmasının tümüyle PKK'ye karşı savaşa dayanarak, kendi aralarındaki mücadeleyi yürütmeyi hedefleyen bir uzlaşma olduğu tartışma götürmeyen bir gerçek. İki taraf da kendisinin güçleneceği, başarıyla çıkacağını hesap ediyor. Artık kim kazanacak, kim kaybedecek onu süreç gösterecek. Fakat

kazanmalarının PKK'nin tasfiyesine, imhasına bağlandığı bir realite. Bu gerçekleşmezse, öyle anlaşılıyor ki ikisi birden zarar görecek yani. O nedenle de baş düşman sayıyorlar PKK'yi. Kendi siyasal varlıklarını, güçlerini, Türkiye yönetimi üzerindeki etkinliklerini sürdürebilmek için PKK'yle savaşı yürütmeyi, hem de başarıyla yürütmeyi gerekli görüyorlar. Bu da işte Şubat ortasında, karakış altında Güney Kürdistan'a dönük böyle bir işgal saldırısının başlatılmasını gündeme getiriyor. Bu bakımdan anlaşılırdır. Hem bir takım siyasi hesaplar-iç siyasi mücadele, hem de süreç bakımından Türkiye yönetiminin, artık inkâr ve imha siyasetini yürütmekte zamanın son noktasına gelmiş olması, böyle bir saldırı sürecini gündeme getirdi.

Pratik olarak hedeflenen öyle anlaşılıyor ki, Ana Karargâhın tasfiye edilmesidir. Bir kuşatmayla HPG Ana Karargâhını tasfiye edip, işlemez kılarak, gerillayı savaş yürütemez duruma düşürmek buna dayanarak, PKK'nin 2008 yılında siyasi etkinlik göstermesinin önünü alıp, öncü gücünü, dayanağını yok edip, sonuç almak. Yani Kürt inkâr ve imhasını öngören siyaset, PKK'nin tasfiyesinde somutlaşıyor. PKK'nin tasfiyesi de HPG'nin işlemez kılınması, o da Ana Karargâhın tasfiye edilmesinde noktalanıyor, somutluk kazanıyor. Bu bakımdan da işgal hareketinin başlangıç noktası olarak Ana Karargâha saldırmayı öngörmüş bulunuyorlar. Saldırıyı bu temelde de geliştirmek istediler. Tam ayrıntılarını şimdi bilemesek de elimizde birçok bilgi mevcut. 21 Şubat'ta öğlenden itibaren yoğun bir hava saldırısıyla bu savaşı başlattıklarını, saldırıyı gündeme getirdiklerini biliyoruz.

Hava saldırıları ardından topçu atışları altında kara harekatını başlattılar. Bütün Çukurca önündeki karakollardan harekete geçtiler. Doğudan Basya'dan, Zagros'tan gelerek geniş kuşatmayı sağlamak istediler. Bir de Hezil'den tank geçirerek, Zaho'ya tanklar getirerek yine Güneyde 97'den bu yana var olan tanklarını harekete geçirerek batıdan ve güneyden kuşatmak istediler. Yani hem Zaho'dan Gerdiya'ya kadar bir alanı içine alan geniş kuşatma yaratmak istediler, hem de onun içinde daha dar olarak Zap-Avaşin arasında dar bir kuşatma yaratarak Ana Karargâhı tasfiye etmeyi öngördüler. Kani Masi'den ve Çukurca'dan hareket eden güçlerle, Zap'ı kapatmayı yine Çukurca karakollardan hareket ederek, bir de Şela Dize'den ilerleyerek Avaşin hattını, Çemcu hattını kapatmayı böylece dar bir şekilde Ana Karargâh kuşatmasını öngördüler. Planlarının böyle olduğu anlaşılıyor. Uç noktalardan çıkış biraz yanıltmayı da hedefliyor. Sanki genel bir operasyon yapıyorlarmış gibi bir hava vermeyi de ifade ediyor. Onun içerisinde esas hedefledikleri noktaya daha kolay ilerleyebilmek için bir yerde biraz aldatıcılık görevi de görüyor. Ama esas olarak bir geniş kuşatma, daha geniş bir çember oluşturmayı da ifade ediyor. Planlarının böyle olduğu önemli ölçüde anlaşılmıştır. Daha ayrıntılarında neler var? Bunları önümüzdeki süreçte elbette öğreneceğiz, tartışacağız. Buna dayanarak Türk ordusunun operasyon yaklaşımlarının neler olduğunu anlamaya ve ona göre tutumlar geliştirmeye çalışacağız.

Böyle bir planlama doğrultusunda geçen bir haftalık süre içerisinde gelişen pratik nasıl oldu? Temel maddeler biçiminde ifade edecek bilgilere sahibiz. Bir kere batıdan ve güneyden kuşatmayı öyle anlaşılıyor ki, KDP'nin bilgisi dışında yapmak istemişler. Yani bir yerde artık destek alamayacaklarını düşünmüşler, yoksa KDP, "PKK'ye bilgi verir" diye mi endişe duymuşlar. Belki bunların hepsi de geçerli ama KDP'ye de bilgi vermeden bir oldu-bitti yaparak, emri vaki yaratarak tankları harekete geçirip, bir mevzilenme ortaya çıkartıp, KDP'ye onu kabul ettirmeyi hedeflemişler. Çünkü operasyon başladığı ana kadar KDP'nin herhangi bir askeri hareketliliği söz konusu değildi. Biz bunu biliyoruz, yakından gördüğümüz, izlediğimiz bir durum. Bu husus bir oldu-bitti yaklaşımı içerisinde Türk ordusunun hareket ettiğini gösteriyor. Ancak bu bir hesaptı tabi, 90'lı yıllarda zaman zaman Türk generalleri böyle operasyonlar yapmışlardı. Övünerek de anlatıyorlar şimdi o anılarını. Yine benzer bir şey yapabiliriz umut ve hesabı

içinde oldukları anlaşılıyor. Ama bu hesap tutmadı. KDP saldırının kendisine de yöneldiğini hissetti. Aslında Güney yönetiminin başbakanı Neçirvan Barzani "hissettik" diyor da, bence hissedilecek bir şey yok zaten açık söylüyorlardı. Yaşar Büyükanıt'la, İlker Başbuğ'un Harp okulundaki konuşmalarını izleseler, Türkiye'nin güvenliği için en büyük tehdidin Kerkük meselesi ve Güney Kürdistan'daki gelişmeler olduğunu öngördüklerini rahatlıkla görüp, anlayabilirler. Bu bir stratejik çizimdir. Öyle rast gele söylenmiş, propaganda amacıyla ifade edilmiş sözlerde değil. O bakımdan aslında bir süreden beri ciddi bir tehdit güneye dönük vardı zaten.

Hava saldırılarında da KDP'nin yaptığı köprüleri vurdular tabi. Bir yerde KDP'nin Barzan'a, Zap'a hatta Metina'ya dönük yeniden inşa projesinin ön girişimlerini önlediler. Tankları da harekete geçirince tümüyle Bamerni, Amediye, Şela Dize hattını kontrol altına alıp, bir askeri mevzilenme yaratacaklarını görerek buna müdahale ettiler. Yerinde bir müdahaleydi, askeri gücü yetmeyince KDP halkı harekete geçirdi bu noktada, zaten Güney halkı bir süreden beri Türk ordusunun bu alanlardaki varlığından rahatsızdı. Oldukça duyarlı hale gelmişti. Bamerni'de, Amediye'de hareket etmek isteyen tankların önünü kapattı halk, harekete geçirmedi. Güç alan ve zaman kazanan KDP, bunun üzerine peşmerge güçlerini alana sevk etti. 21 Şubat gecesi büyük bir kriz Irak-Türkiye yönetimi arasında, yine Güney Kürdistan-Türkiye yönetimleri arasında yaşandı. Sonuçta Türk ordusunun tankları geri çekmesi, KDP'nin de, Medya Savunma Bölgelerine, PKK'ye dönük saldırılara ses çıkarmaması karşılığında anlaşarak bir neticeye vardılar. Türkiye tanklarını geri çekti, KDP'de güçlerini geri çekti. Kısaca bir oldubittiyle Zap, Avaşin hattını doğudan ve güneyden kuşatma hedefi gerçekleşmedi.

Aynı gece Basya'dan çıkan güçlere gerilla vurdu. Oradan ilerlemenin de öyle kolay olmayacağı ortaya çıktı. İlk savaş bilançosu oradaki 2 askerin öldüğü, 8 askerin de yaralandığı çeşitli basın-yayın organları tarafından verildi. Dış kuşatma gerçekleşmeyince bu kez Zap ve Çemcu üzerinden dar kuşatmayı kendi güçleriyle sağlamak için harekete geçtiler. Herhalde ABD'nin Irak'a yönelttiği saldırıyı taklit etmek istediler. Nasıl ki kuzeyden askerlerini girdiremeyince ABD, bütün gücünü güneyden yöneltti, tek cepheden Saddam yönetimini düşürdü. Türk genelkurmayı da mademki, güneyden ve batıdan kuşatma yapamadı o zaman bir yönden, kuzeyden saldırarak askeri amacını gerçekleştirmeyi hedefledi. Dolayısıyla bir yandan Heregol, Küçük Cilo, Şikefta Birindara hattından Çemcu'ya girmek istediler. Diğer yönden ise Çiyaye Reş'ten, Zap yamaçlarına ilerleyip, Zap vadisi üzerindeki tepeleri tutmayı öngördüler. 22 Şubat'ta Çiyaye Reş'e inmek isteyen düşman gücüne ağır bir darbe vurdu gerilla. O da basına yansımıştı 22 askerin öldüğü biçiminde. Bu çarpışmanın sonucu yabancı basın organlarınca da verildi. Daha sonraki günlerde 23-24-25-26-27 Şubat tarihli bilançolar hep yayınlandı. Türk ordu güçleri Çiyaye Reş, Heregol, Şik. Birindara ve Küçük Cilo üzerinden Çemcu hattına, Avaşin'le-Zap arasındaki araziye girmek, Ana Karargâh sahasını ele geçirmek istediler. Hedeflerinin bu olduğunu ortaya da koydular.

Özellikle Oramar'da esir alınan Türk askerlerinin teslim edildiği yeri ele geçirmeyi hedefleri açıklamalarından anlaşıldı. Fakat buna ulaşamadılar. Bu konuda havadan yürüttükleri bütün saldırıya, yine helikopter saldırılarına, her türlü topu kullanarak yürüttükleri saldırılara rağmen, yine özel kuvvet komutanlığına bağlı tüm güçleri savaşa sevk etmelerine rağmen bir sonuç alamadılar. Esas olarak Türkiye-Irak sınırı olarak çizilen sınırdan güneye, Irak tarafına çok fazla geçemediler. Sınırı geçen kuvvetler hep darbe yiyip, gerilla darbeleri sonucunda geri çekilmek zorunda kaldı. Hareket alanları daha çok sınırın kuzey tarafında geçmiş süreçte boşaltılmış olan bazı yerleri doldurmak biçiminde oldu. Heregol'dan, Şik. Birindara ve Küçük Cilo'ya, Şamke tarafına doğru hareket etmek isteyen güçler, gerillanın gece baskınları ve gündüz de çatışmalar temelinde geliştirdiği direnişle

durdu. Savaş tekmilleri vardı, bilançolar izlenmiştir. Hepsi elimizde, gün gün bu savaşın nasıl geliştiği biliniyor. Bu Heregol, Şik. Birindara ve Küçük Cilo arasındaki arazi gerillanın ordu birliklerinin ilerleyişini durdurduğu, çatışmaların en çok yaşandığı alan olduğu biraz da o aradan Çemcu'ya inmeyi, bir yarma hareketi gerçekleştirmeyi hedefledikleri anlaşılıyor. Fakat gerilla buna izin vermedi. Buradaki çatışmalarda 23 Şubat'ta bir kobra helikopter düşürüldü. Biliniyor aynı alan, 97 Mayıs operasyonunun sonunda da bir Skorsky helikopterinin vurulduğu alandı. O operasyonu yürüten komutanın hepsi o helikopterde vurulmuştu. Dolayısıyla operasyon başarısız kalmış, Türk ordusu hızla geri çekilmek zorunda kalmıştı. Aynı sahada bu sefer iki subayın komuta ettiği bir kobra helikopteri vuruldu.

Yine gerillanın her gece en az iki-üç noktada yaptığı saldırılarda çok sayıda asker vuruldu. Bazı saldırılar çatışmaya dönüştü. Fakat birkaç saldırıdan gerilla iyi sonuç aldı. Bir yerde 15'in üzerinde düşman gücü öldürüldü. Cenazelerin üzerine gidilip, silahları alınmıştı. Yine içlerinde binbaşıların olduğu güçtü o. Sonuçta ilk haftanın bilançosu olarak HPG'nin verdiği, 108 ölü, 18 yaralıdır. Bu süreçte 5 HPG savaşçısı şehit düşmüştür. Türk Genelkurmayı gün gün savaş bilançosunu artırıyor. Hala da ekliyor, şimdi 237 olmuştu. İlk gün başlayınca biz demiştik "300'ü hedeflerler herhalde". Gerçekten de o sayıya doğru gidiyor. Çatışmaların devam ettiği operasyonun sürdürüldüğü söylense de, HPG bilgileri daha çok Türk ordusunun geriye, karakollarına ağırlıklı olarak çekildiğidir. Fakat tümden operasyon, çatışmalar sona ermiş değil. Bir aldatmada olabilir.

Kısaca askeri açıdan değerlendirdiğimizde Türk ordusu planladığı hedeflere ulaşamamıştır. Yine Ana Karargâh sahasına giremedi. Sınırın güneyine çok sarkamadı. Bu doğrultudaki bütün saldırıları gerilla direnişiyle kırıldı ve geri püskürtüldü. Şimdi geçici de olsa geri çekilmek zorunda kalıyor. Oysaki biraz da habersiz geliştirilen bir saldırıydı bu. Bir yerde Türk ordusu baskın yaptı. Hiç kimse Şubat ortasında, karakışta böyle bir operasyona girişeceklerini beklemiyorlardı. Bu bizim içinde geçerli kuşkusuz. Dolayısıyla genel planda hava saldırıları olsa, kara operasyonuna dönük saldırıları Türkiye yönetimi yoğunca sürdürse de, bunun hemen Şubat ortasında bir askeri saldırıya, kara saldırısına dönüşeceğine ihtimal vermek zordur. Bu bakımdan da aslında gerillanın genel planda operasyona, saldırıya karşı geçen yıldan beri yürüttüğü hazırlık düzeyi var. Onun ötesinde bir somutlaşmış hazırlık çalışması henüz olmamıştı. Buna rağmen askeri saldırının başarısız kılınması, geri püskürtülmesi, Türk ordusunun hedeflediği yerlere girememesi çok önemli bir askeri durumdur. Çünkü herhalde Oramar'dan esir alınan askerlerin satranç oynadıkları, törenle teslim edildikleri yerlere bayrak dikme hedefleri vardır. Bence Genelkurmay açıklamalı neyi hedefledi, neyi yaptı, neyi yapamadı? Eğer yiğitçe savaşıyorsa, bunları söyleyebilmelidir. Çeşitli basın organları fazla açık ve resmi olmayan tarzda bunları ifade etmiş bulunuyorlar. Herhalde onlar kendileri uydurmadılar. Bazı askeri yetkililerin verdikleri bilgileri yansıttılar. O bilgilere bakıldığında, insan anlıyor hedeflerinin o olduğunu. Bu gerçekleşmemiştir. İkincisi, kayıpları çoktur. Aslında HPG'nin somut verdiği bilanço da az olabilir. Çünkü günlük savaş cephelerinden verilen bilançolar, günlük savaş tekmilleri o sonucun çok ötesindedir. Düşmanın, Türk ordusunun en azından yaralısı çok fazladır. Ne kadar soğukta kaldı, dondu o da belli değil.

Bazıları yeni bir "Sarıkamış seferi" diye tanımlıyorlar 21 Şubat Zap operasyonunu. Basın-yayın organları, televizyonlarda savaş görüntüleri olarak, beyaz elbiseler giymiş, ağır silahlarla ve yüklerle donanmış, Rambo gibi insanların 1-2 metre kar içerisinde yürüyüşünden başka bir şey göstermiyor. O durumun sonuçları ne oldu? Tabi o açıklanmıyor kamuoyuna. Herhalde o görüntülerle Genelkurmay siyasi yönetimi zorlamak istiyor. Türkiye toplumuna da; "işte bakın ne kadar zor koşullarda bu işleri yapıyoruz, onun için kayıp veriyorsak da mazur karşılansın" demeye

getiriyor. Başarısızlığını koşulların zorluğuyla gizlemek istiyor Genelkurmay. Bence deşifre etmek lazım bu durumu, çünkü karşı tarafların açıklamalarını bir yana bıraksak bile, böyle baskın bir operasyonda Türk ordusunun Genelkurmayca açıklanan kayıpları bile ağır kayıptır. 24 askerin ölmüş olduğunu kendileri de kabul ediyorlar. 6'da korucuyla kayıpları 30 oluyor. Bunların en az üçü subaydır, biri binbaşı, biri yüzbaşı, biri üst teğmendir. 1 tane kobra helikopter düşmüştür. Bu somut kayıplar olarak verilenler. Ne kadar yaralı var? Tabi onlar bilinmiyor. HPG'nin bunun karşısındaki kaybı 5'dir. Kimliklerini Ana Karargâh kamuoyuna açıkladı. Kendi şehitlerinin kimler olduğunu halka ve kamuoyuna duyurdu. Kendilerinin planlayıp, her türlü teknik malzemeyi kullanarak yürüttükleri bir savaşta helikopter kaybetmeleri, bu kadar subayının vurulması ve hepsi hemen hemen özel kuvvet elemanı olan 30 mensuplarının vurulmuş olması az bir kayıp değildir. HPG'nin verdiği bilançoyu hesaba katmasak bile, Genelkurmayın mevcut açıklamış olduğu sonuç Türk ordusu açısından bir askeri yenilgiyi ifade eder. Baskına giden bir güç eğer 30 mensubunu kaybetmiş, bir helikopter kaybetmiş, daha başka birçok şeyi ortada bırakmışsa bunun askeri açıdan başarı olduğunu hiç kimse iddia edemez. Kimseyi de başarı diye hiç kimse de buna inandırılamaz. Bu noktada Türk ordusunun bu saldırısı bir başarısızlıkla sonuçlanmış durumda.

Şunu ifade edebiliriz; ilk askeri saldırı başarısız kalmıştır. Gerilla çok hazırlıklı olmadan maruz kaldığı bu saldırı karşısında üstün bir direniş göstermiş, önemli bir askeri başarıyı elde etmiştir. Hem verdiği kayıplar itibariyle, hem de planladığı hedeflere ulaşamadan geri çekilmek zorunda kalarak Türk ordusu, 2008 için planladığı, 5 Kasım 2007'de Bush-Erdoğan görüşmesiyle ortaya çıkartılan planlama çerçevesinde Güney Kürdistan'a, Medya Savunma Bölgelerine dönük başlattığı işgal saldırısının ilk adımında başarısız olmuştur. Kesinlikle bunu böyle görmek gereklidir. Bu durumun, bu askeri başarısızlık durumunun tabi siyasi sonuçları olacaktır. Kaldı ki daha şimdiden de görülüyor siyasi sonuçlar. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül gerillanın büyük direniş gösterdiğini itiraf etmek zorunda kalmıştır. Savaş çığlıkları atan o Türk medyası, birer generalden daha fazla kendini uzman sayarak, haber gündemlerini başka yönlere kaydırıyorlar. Türk ordusunun içine düştüğü başarısızlık durumunu gizlemeye çalışıyorlar. Genelkurmay metrelerce karda yürüyen asker görüntülerini ha bire basına vererek işin ne kadar zor olduğunu, dolayısıyla başarısızlığının mazur görülmesi gerektiğini topluma anlatmaya çalışıyor. Fakat bütün bunlar yetmez. Daha şimdiden Türkiye toplumunun tepkileri çok, büyük kısmını vermiyorlar. Halk neredeyse infial halinde, savaşın yükünü kaldırmıyor. Bazı faşist, gerici hükümet yanlısı çevreler bol bol cenaze töreni yapıyor olsalar da, zorla işte vurulan asker ailelerinin bazılarını konuştursalar da, işin gerçeği öyle değildir. Toplum bu durumu sorgulayacak. Çünkü şu havayı verdiler gideceğiz, vuracağız, bitireceğiz. Ama öyle olmadı. Gittiler geriye cenazeler geldi. Şimdi o eski yemen türkülerini söylüyorlar. "yemene giden nasıl gelirmiş" diye. Toplumu onunla teselli etmeye çalışıyorlar. Olmaz, tabi onunla da sonuç alınmaz.

Türkiye toplumu bunu sorgulayacak. Ne işi vardır karakışta, Şubat ortasında Türkiye sınırlarının da ötesinde Türk ordusunun da bu kadar kayıp verildi. Bu insanlar niye öldüler? Şimdiye kadar diyorlardı ki, teröristler geliyor, saldırıyor, vuruyorlar, öldürüyorlar. Biz kendimizi savunuyoruz. Şimdi ortada saldıran bir gerilla gücü falan yok. Henüz saldırıya geçecekti filan diyorlar, karda askerlerin yürüyemediği görülüyor ki, herhalde gerilla da yürüyemez. Dolayısıyla da saldırıya geçecekleri savı da yanlıştır, çürüktür, temelsizdir. Gerçek olan kendilerinin saldırganlığıdır. Dünya da bunu gördü, bölgedeki güçlerde gördü. Herkesten çok Türkiye toplumu da gördü. Onun için Türkiye'nin en çok sorgulayacağı operasyon bu olacak. Şimdiden avukatlar, çeşitli meslek grupları bildiriler yayınlıyorlar. Hükümeti, Genelkurmayı bu operasyondan dolayı suçluyorlar. Sanatçılar görüş açıklıyorlar,

Bülent Ersoy öncülük yapıyor onlara. Gerçekten de şunu söyledi: "Herkesin içinde düşünüp de, korkudan söyleyemediğini ben söyleme cesaretini gösterdim. Baktım ki kimse bu cesareti gösteremiyor, söyledim suçsa asılmaya hazırım" dedi. Türkiye toplumunun gerçek düşüncesini yansıtıyor aslında. Herkes sıkışmıştır. Çünkü her şey savaş altında yapılıyor. Tam bir despotizm vardır. Baskı, sömürü had safhadadır. Aylardır zam yapıyorlar bu operasyonun masraflarını çıkartabilmek için. Bir de tabi savaştır yani, gerilla karşısında Türkiye'nin askerleri tutunamadı. 2007'de bu açığa çıkmıştı.

Bütün sınıra komando
Gönderdiler
Bu operasyona da
Özel kuvvetleri gönderdiler
Özel kuvvetler komutanlığının
Yönettiği bir operasyondur
Öyle ordunun diğer güçlerinin
Katıldığı bir operasyon değil
Özel kuvvet bu kadar kayıp
Vermiş ve başarısız olmuştur

Oramar çatışması sonuçları itibariyle Genelkurmay bu konuda eleştirildi, dolayısıyla düz askerleri geri çektiler. Bütün sınıra komando gönderdiler. Bu operasyona da özel kuvvetleri gönderdiler. Özel kuvvetler komutanlığının yönettiği bir operasyondur. Öyle ordunun diğer güçlerinin katıldığı bir operasyon değil, özel kuvvet bu kadar kayıp vermiş ve başarısız olmuştur. Bir de genel kuvvet olsaydı, elbette ki sonuçları daha ağır bir hezimet Türk ordusu için olacaktı. Bu noktada da toplumun artık savaşı kaldıracak durumu yok. Herkes "bu kaybı artık kaldıramayız" diyor. Analar, aileler çocuklarını askere göndermek istemiyorlar. Bülent Ersoy dedi; "benim de oğlum olsa göndermem", bir tane baba diyordu; "oğlum ne Anafartalar da, ne de Çanakkale de şehit düştü. Şehit mehit değildir. Ne uğruna vurulduğu belli olmayan bir boş şey uğruna gitmiştir." Bunu feryat ederek söylüyordu. Artık mevcut Genelkurmay ve AKP yönetimi için, Türkiye toplumunu aldatma imkânı yok. Hiçbir gerekçeyle bu operasyonu savunamazlar. Dolayısıyla eğer faşist askeri, darbeci yaklaşımlarla toplum susturulmazsa, Türkiye'deki siyasi tartışmalar bu olay ardından gelişecektir. AKP'nin gücüde, Genelkurmayın politikaları da çok değişik kesimler tarafından sorgulanacak, Türkiye'de savaşa karşı barış ve Kürt sorununa demokratik çözüm eğilimi giderek güçlenecektir.

Zaten şu anki görüntüde Türkiye ikiye bölünmüş durumda. Kürt toplumunun duruşuyla, Türkiye toplumunun duruşu apayrıdır. Yani ortada bir birlik kesinlikle yok. Birlik olacak mı, olmayacak mı? O, bundan sonraki izlenecek politikalara bağlıdır. Bu toplumları birleştirmek bile çok fazla çaba harcamayı gerektiriyor. Yoksa kopuş olmuştur. Zaten devlette Şubat'ta saldırarak Kürtlerle herhangi bir uzlaşmaya girmeyeceğini ilan etmiş bulunuyor. Bir yerde derler ya, "köprüleri uçurmak" anlamına geliyor. Yoksa bu kadar açık saldırı, kış ortasında bu saldırının ne anlama geldiği iyi anlaşılıyor, biliniyor. Bu anlamda da toplum yediden yetmişe ayakta zaten, kuzeyde öyledir. Amed'de, Van'da bütün şehir ve kasabalarda böyle. Güney'de öyle, Batı'da öyle, Doğu'da öyle, yurtdışında da öyledir. En çok tepki gösteren kesimlerden biri Güney Kürdistan halkı oldu. Sadece Bamerni, Amediye'de halk tankların önüne geçmekle kalmadı. Hewler'de, Kerkük'te halk yürüyüş halinde, Türkiye'yi protesto ediyor. İstisnasız bu saldırı Kürtlerin hepsinedir, "bizedir" diyorlar. Toplum saldırıyı öyle hissetmiş durumda. O bakımdan bir kere Kürt toplumu nezdinde de Türkiye'nin o inkâr ve imha siyasetini yürüten devlet gerçeği ile AKP'nin aldatıcı yüzü iyice teşhir olmuş durumda. Herkes AKP'yi sorumlu tutuyor, sokaklar "Katil Erdoğan!" sloganlarıyla çınlıyor. Bunu önleyecek gücü yoktur devletin. Çünkü Toplum "artık yeter" dedi. 5 aydır, 6 aydır êdî bese kararı etrafında eylem sürdürüyor. Öfkesi çok büyük Kürt toplumu-

nun. Üzerine şiddetle giderlerse bir ayaklanma ortaya çıkabilir. Bunu herkes de görüyor.

Bu bakımdan mevcut askeri başarısızlığın, siyasi ve sosyal alandaki sonuçları ağır olacak mevcut savaşı yürütenler için. Türkiye'de yeni gelişmeleri ortaya çıkartabilir. Demokratik eğilimi, barış eğilimini, savaş karşıtlığını güçlendirebilir. Kürt toplumunu tümden ayağa kaldırmış durumda zaten. Bir de Türkiye'nin dış siyaseti açısından da daha şimdiden önemli gelişmeler var. Savaşı en çok destekleyen, tahrik eden ABD'ydi. 5 Kasım'da Bush-Erdoğan görüşmesi ardından "istihbarat paylaşımı" adı altında yeni bir süreç başlatıldı. Hem siyasi, hem askeri alanda geçen 3-4 aylık süre içerisinde çok yoğun bir diplomasi yürütüldü. ABD-İngiltere ve İsrail ittifakı, Türkiye'yi böyle bir savaşa tahrik etmek için her türlü çabayı harcadılar. Destek verdiler, teşvik ettiler, askeri malzeme sattılar. Sonuç daha üç gün geçmeden ABD yönetimi hızla işini bitirip Irak'tan çekilmesini istedi. Savunma Bakanı operasyonun yedinci günü Ankara'ya gelip, verdiğinin karşılığını istedi. Şimdi bütün siyasi çevreler, basın "acaba ABD'nin savunma Bakanı Türkiye'den ne istemeye geldi?" onu tartışıyor. Zaten gelmeden önce "operasyon hızla bitirilmeli, geri çekilmeli Irak'tan Türk ordusu. Bunun için aylardan söz etmiyorum, günlerden söz ediyorum" dedi. Yani öyle günleri geçmesine izin verilmeyecek. Bir yandan Türkiye'yi sürüklediler savaşa, arkasından "dur" diyorlar. Hepsi siyasettir, zorlama yöntemleri, teslim alma yöntemleri bunlar. Tabi Afganistan için daha fazla asker istiyorlar. Güney Kürdistan yönetimiyle anlaşmasını istiyorlar. ABD Savunma Bakanının bu taleplerde bulunduğunu herkes değerlendiriyor. Daha güçlü bu talepler öne sürülsün diye ABD Başkanı Bush'ta , "yönetimimizin görüşlerini ifade ediyor Savunma Bakanı" dedi. Türkiye bir çıkmaz içine sokulmuştur.

AKP hükümeti devlet imkânları ele geçirebilmek için, bazı ideolojik yaklaşımlarını geliştirebilmek için Türkiye'yi gerçekten bir çıkmazın içine soktu. Anayasa da türban değişikliği yapabilmek için Türkiye böyle bir savaşa sokuldu. Bunu herhalde Türkiye toplumu da iyi anlar, aydınları da iyi anlar. Herkesin politikası bu geçtiğimiz 7-8 gün içerisinde netleşti. AKP'nin ne kadar düşük, rantçı, kan üzerinden imkan sağlamak isteyen, kendini yaşatmak isteyen bir topluluk olduğu ortaya çıktı. Çünkü askerler kar altında ölürken, ha bire o üniversitelerde türban eylemlerini yürütüyorlardı. AKP topluluğu o topluluktur işte! Bu kadar savaş rantçılığını hiçbir toplum kaldıramaz. Genelkurmayın siyaset üzerinde etkinlik için, rakiplerini zayıflatabilmek için kendi mensuplarını ölüme göndermekten çekinmeyen bir tutum içinde olduğu ortaya çıktı. Bu generallere toplum artık fazla güven duyamaz. O yaklaşım da teşhir olmuştur, onların siyaseti de iyi göründü. Niye böyle yaptılar? İfade ettik işte, zamanla yarışıyorlar aslında. Şimdi bir şeyler elde ettiler, yoksa zaman ilerledikçe zor durumlarla yüz yüze geleceklerini iyi görüyorlar. Yarın gerilla karşısında sonuç alamaz, mevsim ilerler, Kuzeyde her tarafta gerilla harekete geçerse, bu ordu dayanamayacağını çok iyi görüyor. Sonuç alamazsa, bu 2008 yılının sonuna kadar Ortadoğu'da gelişecek yeni çelişkiler ortamında ki, bu kesin olacak ABD-İran, ABD'nin Ortadoğu'nun diğer güçleriyle çelişkileri ortamında, PKK'nin ve Kürt Ulusal Hareketinin çok daha güçlü bir gelişme imkânı, fırsatı yakalayacağını iyi görüyorlar. O nedenle çılgınca bir saldırı halindeler. Öyle bir güçlülük durumu değil bu, Şubat'ta kendini karakışa vurmak bir güçlülük değildir. Bir zayıflığa işaret ediyor. Ne kadar sıkışmış durumda olduklarını gösterir. Bunun karşısında gerilla sabırla bekleyebildi örneğin. Resmen çatışmalı durum sona ermese de, mevsim itibariyle fiilen kendisini riske atmayacak bir şekilde askeri, siyasi duruş gösterebildi. Niye? Gücü var, çünkü etkinliği var. O kadar zayıf değildir. Bunun karşısında Türkiye yönetimi ise bu durumu gösteremedi.

Diğer yandan ABD, İngiltere, İsrail ittifakının yaklaşımları da ortadadır. Zaten onlarda ne amaçladıklarını çok gizlemiyorlar. "iki tarafla da ilişkiliyiz" diyorlar. "Kürtlerin de isteklerini dikkate alıp, dinlemek lazım" diyor-

du, geçenlerde bir ABD'li yetkili. "Türkiye ve Irak yönetimleriyle birlikte çalışıyoruz" diyorlar. Bu çatışmayı Türkiye-Irak ittifakını sağlatabilmek için teşvik ettiklerini, tahrik ettiklerini, desteklediklerini söylüyorlar, gizlemiyorlar. ABD'nin amacı budur. Ne yapmak istiyor Türkiye-Irak ittifakını yaratarak? Türkiye'yi Ortadoğu politikasında daha çok kullanabilecek bir noktaya çekmek istiyor Amerika. Afganistan'da daha fazla kullanmak istiyor, İran'a karşı daha çok kullanmak istiyor, Araplara karşı kullanmak istiyor. Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında Türkiye'ye, Ortadoğu'da yeni rol vermek istiyor. ABD'nin, Afganistan'da, Irak'ta başlatıp da sürdüremediği savaşı Türkiye'ye sürdürtmek istiyor. Türkiye'yi ikinci bir İsrail gibi kullanmak istiyor. Bütün Ortadoğu devletleriyle, toplumlarıyla savaşı-çatışır hale getirmek istiyor. Bu istemi doğrultusunda tabi ABD daha çok zorlayacak Türkiye'yi. Şimdiye kadar Türkiye'nin bahanesi "imkân vermiyorsunuz, PKK önümde engel" diyordu. Şimdi Amerika hava sahasını açtı, kara sahasını açtı. Her türlü teknik imkânı verdi, istihbarat verdi. Bütün bu destekleri alarak Türk ordusunun yürüttüğü saldırının sonuçları ortadadır. Gerilla karşısında başarısız kalmıştır.

Artık Türkiye'yi yönetenlerin başta ABD olmak üzere, Avrupa'nın çeşitli devletlerine söyleyecek bir şeyleri kalmamıştır. Onun için hiç kimse Türkiye'nin sözlerini artık dinlemez. Türkiye'nin isteklerine, taleplerine eğilim göstermez. Dış siyaseti açısından da böyle zor bir duruma düştü Türkiye. Bu politikada ısrar ederlerse öyle anlaşılıyor ki gerillayı etkisizleştiremiyorlar, kendilerini bu yıl boyunca HPG'yle çatışmaya verecekler. O Türkiye'yi daha çok dışa bağlı, muhtaç hale getirecek. Sonuçta ABD, iran-Afganistan çatışması içerisinde yeni çelişkili, çatışmalı ortam karşısında, tabi Türkiye denetimi iyice kaybedecektir. Bu politikanın Türkiye'ye kazandıracağı hiçbir şey yoktur. Buradan kazanacak olan ABD, İsrail, İngiltere ittifakıdır, küresel sermaye sistemidir. Zarar görecek olan kesinlikle halklar, zaten bölgenin bütün halkları bu savaşta kırılıyor, çatıştırılıyor, kayba uğratılıyorlar. Acı çekecekler, yoksulluk içinde olacaklar. Fakat esas yenilgiye uğrayacak olan da Ortadoğu'nun statükocu güçleri olacak. Bu çatışma ortamında onlar yok olup gidecekler. Kazanmayı bir yana bırakalım, varlıklarını bile koruyamayacaklar. Mevcut durumda AKP yönetiminin Türkiye'yi içine soktuğu politik durum kesinlikle böyledir. Bunu tersine çevirmek için bir politik yaklaşım gösterebilir mi AKP hükümeti, mevcut Türkiye yönetimi? Çok zor gözüküyor. Aslında şimdiye kadar Türkiye yönetiminin önünde gerçekten bir şans vardı. AKP'ye hem uluslar arası alan, hem bölge güçleri, hem de Kürt ve Türk toplumu büyük kredi verdi. AKP bunu barış ve demokrasiden yana kullanmadı. Bu imkânı, fırsatı doğru değerlendirmedi. Tersinden, emperyalist güçlerin siyasetleri doğrultusunda kullanarak basit rant elde etmek, çıkar sağlamak istedi. Kendini bu biçimde iyice teşhir etti.

Şimdi bu operasyon sonucunda mevcut politikasında bir değişiklik olabilir mi? Bir şey diyemeyiz, çok zayıf bir ihtimal olarak gözüküyor. Türkiye toplumunun karşıt talepleri, duruşu siyasi süreci tersine çevirecek düzeyde gelişebilir mi? O da zayıf bir ihtimal gözüküyor. Geçmişe göre toplumun, Kürdistan'da yürütülen savaşa karşı tutumu daha fazla gelişecek. Savaş karşıtlığı, barış ve demokratik çözüm yanlılığı daha fazla artacak. Bu kesin, ama bunun kısa sürede büyük bir siyasi kitle hareketine dönüşmesi zordur, zayıf bir ihtimaldir. Olması elbette ki en doğrusudur. Halkların yararına olan, Türkiye toplumunun yararına olan bir sonucu ortaya çıkarır, ama mevcut realite dikkate alınırsa bu düzeyde bir gelişmenin hızla olması zordur da. Geriye kalan ne oluyor o zaman? Demek ki bir kere derler ya "denize düşen yılana sarılır" Türkiye kendisini denize atmıştır, dış güçlere sarılacak. Şu, bu güçten yardım dilenecek, daha fazla kendisini bağımlı hale getirmeye çalışacak bu yönetim ve bu temelde de mevcut savaşı sürdürmek isteyecektir. Bu bakımdan biz yanılmamalıyız. Yani bu 21 Şubat saldırısıyla başlayan süreç hemen bitmeyecek, en azından

2008 yılı boyunca devam edecektir. Her ne kadar ABD yönetimi, çeşitli güçler "Türkiye çekilsin" dese de, Türk-Amerikan ilişkilerinin bir sonuca bağlanması açısından da böyle bir çekilme büyük olasılıkla söz konusu olmayacak. Türkiye öyle bir giriş yapmak istedi. Medya Savunma Bölgelerini ortadan yararak ve Ana Karargâhı işlemez hale getirerek gerillanın mevcut duruşunu zayıflatmak istedi. Bir yandan komuta kontrol sistemini dağıtarak, diğer yandan en temel üs sahasını parçalayarak zayıf düşürmek istediler. Ona dayanarak parça parça Medya Savunma Bölgelerini tasfiye etmek istiyorlardı.

Şimdi ilk saldırıda bu başarılmadıysa da, Türkiye yönetimi saldırılarını devam ettirecek. Şimdi kısmen geri çekilebilir. Bu da mevcut sonuçları değerlendirip yeni saldırıları planlamak ve uygulamak içindir. Zap'tan giriş yapamadıysa başka alanlardan saldırı geliştirecektir. Bu sefer mevcut plan çerçevesinde sonuç alamadıysa, farklı saldırı planları ortaya çıkartmak isteyecektir. Daha çok da yanıltıcı yaklaşımlar geliştirmeye çalışacak. Gerillayı oyalamaya, yanıltmaya, habersiz yakalamaya çalışacaklardır. Saldırılarını parça parça devam ettirecek büyük ihtimalle. Bir siyasi çözüm yaklaşımı gelişmediği bir ortamda, bir-iki ay sonra işin çok daha kapsamlı bir çatışma halini alacağı tartışma götürmez bir gerçek. Bunun için ne siyasal, ne de askeri deha olmaya gerek yok. Çünkü 16 Aralık'tan beri saldırıyor Türk ordusu. Bu günlerde saldırılarını daha da sürdürüyor. Herhalde buna karşı gerillanın da, Kürt halkının da, PKK'nin de bazı cevapları olacaktır. Bu yapılanlar hiç kimsenin yanına kâr kalmayacak. Dolayısıyla bundan sonra artık giderek gerillanın konuşacağı zaman geliyor. Siyasi süreç açısından da, mevsim açısından da, gerilla açısından zor günler aşılıyor. Kış bitti, bahara giriliyor. Bahar mevsim olarak ilerleyecek ve yaz süreci gelecek. Bahar ortasında Güneyde, Kuzeyde her tarafta gerilla, elbette ki bütün bu yapılanların hesabını sormak üzere aktif savunma direnişini geliştirecek. Buna gücü de var, hazırlıkları da iyidir. Mevzilenmesi bunu gerçekleştirecek düzeydedir. Şubat'ta Ana Karargâha saldırı karşısında yürütülen direnişin başarısı, diğer alanlarda bulunan gerilla güçleri tarafından da 2008 yılı pratiğinde gelişecektir.

Önderliğe dönük saldırılar karşısında "êdî bese" kampanyası çerçevesinde halkın ve gerillanın direnişi boyutlanarak gelişecektir. Bunun karşısında Türkiye'nin yapacağı ne vardır? Derler ya, "zararın neresinden dönülürse kardır." Şimdi dönerlerse bir kâr sağlamış olabilirler. Fakat öyle yapmazlarda, mevcut siyasete devam ederlerse, herhalde bunun varacağı yer Mayıs ortasında, Haziran başında Kuzeyde ve Güneyde çok kapsamlı bir savaş düzeyi olacaktır. Türkiye, ordusunu Güney Kürdistan'a yöneltecektir. Şimdi özel kuvvetler kapsamında dar bir alanda başlatılan saldırıya bakarak, işte bu sınırlı bir operasyondur biçimindeki değerlendirmeler kesinlikle yanlıştır. Bu bir öncü koluydu. Türklerde akıncı savaşı bir savaş geleneğiydi. 21 Şubat saldırısı bir yerde akıncı saldırısıydı, ardından büyük işgali geliştirmek için. Siyasi çözüm yaklaşımı göstermediği müddetçe Türkiye devletinin, tüm gücünü bu savaşa sürmek ve Güney Kürdistan'a, Irak'a yöneltmek tutumundan geri durmayacağını bilmemiz lazım. Bu da tabi Ortadoğu'da yaşanan ve birçok çevrenin "3. Dünya savaşı" olarak tanımladığı savaşın, Kürdistan'da sürer hale gelmesi olacaktır. Süreç biraz o yöne doğru eviriliyor. Böyle bir savaş nereye gider? Bilemeyiz, biz işler böyle bir savaşla olsun istemedik. Gerçekten de Kürt halkı, onun Özgürlük Kuvvetleri savunma konumundalar. Hep savunma

direnişi içerisinde oldular. Bazıları diyor, "ortak düşmanımızdır PKK", ABD yönetimi bunu sık sık tekrarlıyor. Kesinlikle saldırgan yaklaşım bu, Kürtler kimseyi düşman görmedi, görmüyor da. PKK düşman tanımı üzerinde bir strateji ve siyaset oluşturmuş değildir. Hiç kimseye de düşman değildir. Kürtlerin, PKK'nin düşman diye tanımladığı hiç kimse yok. Kendisine saldıranlar da dâhil. Saldırdığı durdukları zaman düşman olmaktan çıkarlar. PKK düşmanlık üzerine değil, Meşru Savunma çizgisi üzerine oturmuş bir özgürlük çizgisine sahip, özgür yaşam çizgisine sahip. Önder Apo, bu çizgiyi çok somut tanımladı: Dünyayı yenecek gücümüz olsa da kimseye saldırmayacağız. Dünya birleşip üzerimize gelse de meşru haklarımızdan, özgür yaşamdan asla vazgeçmeyeceğiz dedi. Kürtler bu ilke temelinde direniyorlar. Gerilla bu ilkeye bağlı olarak direnme savaşı veriyor.

Bu bakımdan da her türlü saldırı karşısında tabi özgürlük ve demokrasi çizgisini, Önderliği, halkı ve kendisini savunmak için fedai çizgisinde ne gerekiyorsa onu gösterecek düzeyde. HPG'nin tutumu bu, bu bakımdan da tabi uyanık olacak, biz gafil olmayacağız. Artık 21 Şubat'taki gibi bir hata da yapmayacağız. Biraz süreci geriden değerlendirdiğimiz ortaya çıktı. Karşıtımızın içinde bulundukları durumu tam değerlendiremedik. Onun için "geri çekiliyoruz" deseler de aldanmayacağız. Amerika "askerlerinizi gerin çekin" dese de Türkiye'ye aldanmayacağız. Türkiye çekilmeyecek, çekiliyor gibi gösterecek, bizi oyuna getirmek isteyecek. Biraz bizi gevşetip, yumuşatıp vurmak isteyecek. Bunu hiçbir zaman akıldan çıkarmamalıyız. Onun içinde her yerde gerilla güçleri olarak, bundan sonra Güneyde tümüyle bize yönelen saldırıya karşı savunma direnişini gösterecek bir tutum içinde olacağız. Mevzilenmemiz, çalışma tarzımız, yaşam tarzımız tümüyle böyle bir direnişi gerçekleştirecek bir duyarlılığa sahip olacak. O açıdan da yanlış değerlendirmemiz lazım. Gelip-geçici görmemek gereklidir. Bütün Medya Savunma Bölgelerini olası işgal saldırılarına karşı direniş için hazırlıklı kılmalıyız. Her alan her türlü saldırı karşısında direniş gösterebilmeli. Bu savunma bölgelerimizin bu alanlarını saldırılar karşısında karış karış savunabilmeliyiz. Her yer düşmana karşı direnme alanı haline getirilebilmeli. Her güç, her birlik direniş içinde olmalı. Ama bunu tabi gerilla tarzıyla yapmalıyız, gerilla düzeninde yapmalıyız. Bu bakımdan da gerilla düzenini, sistemini ve tarzını derinliğine geliştirmemiz, örgütsel mevzilenmemizi buna göre oluşturmamız ve pratik hazırlıklarımızı bu çerçevede yapmamız gerekiyor. Büyük olasılıktır, yani düşman çekiliyor gibi gösterip, ansızın vurarak hedefine ulaşmak isteyecektir. Bunu 21 Şubat'ta saldırıyı başlattığı alan üzerinde de yapmak isteyecektir. Başka alanlara da saldırabilir. Orada sonuç alamamışsa, bir başka bölgede gerillaya darbe vurmak için saldırı yürütmek isteyecektir. Bu bakımdan asla yanlışa düşmemek lazım.

Kesinleşmiş sonuçlar
Ortaya çıkmadıkça
İşgal saldırısı karşısında
Gerilla direnişini güçlü
Bir biçimde geliştirecek
Bir savunma mevzilenmesini
Her zaman korumalıyız
Bütün güçlerimiz
Bu biçimde duyarlı, örgütlü
Hazırlıklı, uyanık olmalı
Oyuna gelmemeli

Kesinleşmiş sonuçlar ortaya çıkmadıkça, işgal saldırısı karşısında gerilla direnişini güçlü bir biçimde geliştirecek bir savunma mevzilenmesini her zaman korumalıyız. Bütün güçlerimiz bu biçimde duyarlı, örgütlü, hazırlıklı, uyanık olmalı. Oyuna gelmemeli. Kuzey güçleri açısından da biz şunu ifade ettik; çok acele etmeye gerek yok. Telaşa gerek yok. Kendinizi aşırı riske atmaya gerek yok. Durum iyidir, gelişmeler olumludur. Bu saldırı bizim için biraz faydalı olmuştur. Aslında bi-

www.arsivakurdi.org

raz zorlanmıştık kışın gerilla olarak. Düşman her türlü saldırıyı yapıyordu. Halk üzerinde her türlü baskı vardı. Önder Apo üzerinde fiziki ve psikolojik işkenceye dayalı imha süreci alçakça yürütülüyordu. Bunun karşısında mevsim gereği görevlerini tam yerine getirememek gerillayı biraz zorluyordu. Deyim yerindeyse biraz sıkışmıştık aslında. Örgüt yönetimimizin beklentisi vardı, siyasi süreç bizden birçok şey yapmamızı istiyordu. Artık halk, gerillayı göreve çağırır noktaya gelmişti. "HPG cepheye misillemeye!" sloganını atıyordu. Böyle bir ortamda "nasıl etmeli ki bir darbe vurmalı" diye düşünürken, derler ya körün istediği bir göz, Allah vermiş iki göz, düşman en çok hazırlıklı olduğumuz alanın üzerine kendisini getirdi, attı. Şubat ortasında siyasi gündemi yine Kürt sorunu ve PKK direnişi belirledi. Kendimizi aşırı risklere atsak elde edemeyeceğimiz siyasi, askeri sonuçları bu operasyon karşısında aldık. Bu bakımdan aslında düşmanın bu saldırısı ve onun karşısında gerilla direnişinin başarısı, savaş ortamındaki gerilla birliklerine büyük güç, moral ve destek verdi. Kuzeydeki güçlerimiz için büyük destek oldu. Sürecin başarıyla götürülmesini sağladı.

Bu bakımdan kendimizi çok zorlamaya, aşırı riske atmaya gerek yok. Kuzeydeki güçlerimizin heyecana gelmemeleri, yanlış değerlendirerek "işte saldırı var, bir şeyler yapalım" diye kendilerini aşırı riske atmamalarını istedik biz. Bunun doğru olduğuna da inanıyoruz biz. Onun yerine süreci takip etmek, fırsat ve imkânları kollamak, onları bulunca elbette düşmana vurmak. Ama öyle bir durum yokken de, işte düşman saldırdı ağır durum var, bizde ona cevap olmalıyız diye aşırı riskli durumlara girmemek en doğrusu. Böyle hareket ederse, aslında en doğrusunu yapmış olur Kuzeydeki gerilla güçleri. Kaldı ki mevsim artık onlar için de giderek elverişli hale geliyor. Newroz'dan itibaren birçok alan gerilla hareketine açık hale gelecektir. Bu giderek tüm Kürdistan'ı kucaklayacaktır. İşte o zaman bu operasyon karşısındaki görevlerini de, 2008 yılına düşmanın dayatmak istediği imha ve tasfiye amaçlı saldırılar karşısında da direniş görevlerini başarıyla yerine getirecek fırsatı ve imkânı gerilla güçleri bulacaklar. O bakımdan öyle çok aceleci olmaya gerek yok.

Yalnız şunu söylememiz lazım, toplum açısından da hareketimiz çeşitli çağrılar geliştirdi. Daha fazla da geliştirmek gerekiyor. Halk direnişi gelişmeli, yani Kürt halkı bütün parçalarda, yurtdışında direnişini geliştirdiği gibi onu birlikte iç içe yaşadıkları toplumlara da yaymalılar. Yurtdışındaki Kürtler, özellikle Avrupa'da kesinlikle Avrupa kamuoyunu harekete geçirecek, mevcut savaş gerçeğini, AKP yönetiminin saldırganlığını teşhir edecek bir çalışma ve demokratik eylemlilik içinde mutlaka olabilmeli. Kuzey Kürdistan'daki halk, Türkiye'deki Kürtler, Türkiye toplumu en derin sorgulama içerisinde. Daha doğru, barışçıl-kardeşçe bir yaklaşımla Türkiye'nin tüm demokratik güçlerini birleştirecek, bu faşist, ırkçı, gerici saldırganlığa karşı demokratik birliği, ittifakı kuracak bir yaklaşımın ve demokratik eylemliliğin sahibi mutlaka olabilmeli. Aynı şey Batı Kürdistan halkı için de geçerli, aynı şey Güney Kürdistan halkı içinde geçerli. Zaten neredeyse Irak'taki mevcut sistemi Kürtler ayakta tutuyorlar. Bu iyi bir durumdur. Bazı çevreler bu pozisyonu geriletmek için saldırıyorlar, gerilememek lazım. Ne Kerkük konusunda bir adım gerilemek gerekiyor, ne de Güney Kürdistan'ın statüsünü geliştirmek konusunda gerilemek gerekiyor. Zayıf değildir Kürtler. Gerilla direnişi, PKK'nin duruşu, Güney Kürdistan'da neredeyse bağımsızlık ilan edecek bir düzeyi yaratacak, sağlayacak konumdadır. Bu saldırı karşısındaki gerilla direnişi bunun en somut göstergesi olmuştur.

O bakımdan Güney Kürdistan halkı kesinlikle yalnız değil, zayıf konumda değildir. Özgür demokratik yaşamını, duruşunu, Irak çerçevesindeki etkinliğini daha fazla geliştirebilmek için direnmeli tabi. Doğu Kürdistan için bu da önemli. Zaten bize yansıyan bilgiler 2008 ortasına kadardı. Herhalde 2008 ortası olmazsa, en geç 2009 baharı Doğu Kürdistan bütün siyasi, askeri çatışmaların merkezi

haline gelebilir. Amerika-İran ilişkilerinin giderek gerginleşeceğini görmek zor değil. Bu bakımdan da İran, Kürt sorununa çözüm üretirse belki bir güç, bu ABD saldırıları karşısında yeni bir duruş kazanabilir. Öyle olmazsa tabi ABD-İran çelişkisinin, çatışmasının arttığı ortamda hem Doğu Kürdistan'da büyük mücadeleler verme imkânı olacak, hem de genel Kürdistan Özgürlük Hareketi bu mücadeleden yararlanacak, bu ortamdan yararlanacak. Şimdiden de bunu görerek, bir duruş göstermeli halk. Geçen yıl çok saldırı yürüttü Ahmedi Nejat yönetimi. Bastırdı, en son bir arkadaşımızı idam da ettiler alçakça. Halkı ağır baskılar uyguladılar, sindirdiler önemli ölçüde. Buna boyun eğmemeli Doğu Kürdistan halkı. Göğüslemeli her türlü saldırıyı ve direnebilmeli. Biz operasyonun hemen öncesinde bazı çağrılar yaptık. HPG Ana Karargâhı koruculara operasyona katılmamaya çağırdı. Önemliydi, çağrıyı dinlemediler 6 tane koruyucu hemen Çukurca da vuruldu. Devam ederlerse daha fazla kayıp vereceklerdir. Genel yönetimimizin de çağrısı var; koruculuk artık mevcut durumda daha çok teşhir olmuştur. Zaten olumsuzluktu, tabi onun öyle olumlanacak her hangi bir yönü yoktu, ama şimdi bu kadar açık çatışmalı ortamın oluştuğu bir durumda daha fazla bir onursuzluğu ifade ediyor. Kimse bu onursuzluğu daha fazla yaşatmamalı. Çatışmalara, operasyonlara katılmamalılar en azından. Daha da makulü bu işi bırakmalılar. Halktan "af" dileyerek halk safına, ulusal saflara katılmalılar. Bütün Kürtler birlik oluyor, Kürt ulusal birliği oluşuyor. Biz gerillanın temel ulusal kuvvet olduğunu her zaman söyledik. Tabi ki Önder Apo bütün ulusal direniş güçlerinin bir cephede birleştirilebileceğini söyledi. Bu temelde gerillayı ulusal direniş kuvveti içinde örgütlenmeye hazır ilan ettik. Bu düzeyde bir ulusal birlik öngörülüyor. Korucular da buna katılabilmeliler.

Gençliğin durumu ve gençliğe çağrı önemlidir. Yani gerillaya katılım hiç kimse tarafından engellenmemelidir. Gerillaya katılmak, direnmek, mücadele etmek, topluma öncülük etmek isteyen her gencin takınacağı tutum olmalı. Koşullar ne olursa olsun, fırsatlar, imkânlar ne kadar az olursa olsun onları aşarak gençler özgürlük alanlarına, dağlara çıkabilmeliler. Tabi daha da önemlisi Kürt gençliği askere gitmemeli. İçinde bulunduğumuz süreçte en onursuz tutum, ihanetten daha kötü tutum Türk ordusuna gidip askerlik yapmaktır. Hele hele bazı çevreler, aileler bunu yurtseverlik adına da yapmaya kalkmamalıdır. Onun yurtseverlikle, bilmem zorunlulukla bir alakası yok. Soykırımı tamamlamak, imha ve tasfiyeyi gerçekleştirmek isteyen düşman saldırganlığına ortak olmak, güç vermek oluyor. Bazı yerlerde bakıyoruz, vurulan askerler Kürttür, Kürdistan'dan gitmiştir. Ön cepheye de sürülüyorlar. Çoğu zaten arkadan vuruluyorlar. Bazıları "zorunluluktan bunun olduğunu" söylüyor, alakası yok. Ne zorunluluğuymuş? Öyle Türk ordusuna katılarak, Kürt halkının mevcut koşullarda elde edeceği bir şey yoktur. Bu durum değişmedikçe öyle yapılmamalıdır, öyle bir yaklaşım içinde kesinlikle olunmamalıdır. Tam tersine cellâdın hizmetine girmek oluyor askere gitmek. Bunu hiç kimse ne kendine yedirmeli, ne de mazur görmeli. Teori haline de kimse getirmeye çalışmamalı. Gerillaya katılmak her gencin temel görevi, yurtseverlik borcu, onurlu insan olarak, genç olarak var olma durumudur. Herkes bu yiğitliği gösterebilmeli, her genç bu tutumu gösterebilmeli. Eğer bunu gösteremiyorsa, en azından hiç olmazsa uzak durmalıdır. Kaçar, göçer nereye giderse artık ama düşmana alet olmamalı. Yoksa bütün bunları yapmayıp da "mecbur kaldık" diyerek, işte bazı aileler diyor "bir çocuğu gerillaya gönderdim, bir tanesini de orduya." Öyle pazarlıkçılık olmaz. Onun yurtseverlikle herhangi bir alakası yok. Rantçı bir yaklaşımdır, "hem devleti idare ederim, hem PKK'yi idare ederim" demektir. Taraf olmamak oluyor bu, çok basit rantçı bir tutum, biz reddediyoruz öyle yurtseverliği. Onun ne yurtseverlikle, ne demokratlıkla, ne de onurlu bir tutumla ilişkisi var. Sadece küçük hesaplar peşinde koşmayı hedefliyor. Vazgeçmeli herkes ondan, o bakımdan da "bir genci bile dağa göndertmeyeceğim" diyen, bunun

için stratejisini buna oturtan, bunun için her türlü çabayı harcayan Genelkurmayın mevcut yaklaşımına karşı, Kürt halkının da bir tutumu olmalı. "Bir genci bile Türk ordusuna asker vermeyeceğim" diyebilmeli ve gerçekten de vermemeli. Doğru tutum bu süreçte budur. Böyle bir tutum içinde olursa halk, bir de serhildanı geliştirirse elbette ki güçlü bir sonuç bu süreçte ortaya çıkacak.

Yani bu operasyon ve onun karşısındaki direniş oldu. Büyük bir açılım yaptı, moral verdi. Aslında bu 15 Şubat komplosunun onuncu yılına girerken, halkın geliştirdiği komployu lanetleme tutumuyla uyumlu oldu. Bu Şubat'taki protestolar, tıpkı 1999 Şubat'ına benziyordu. Halkın öfkesi, nefreti çok büyüktü. Tepkisi çok güçlü oldu. Bunu şimdi gerillanın direnişi daha da anlamlı ve güçlü hale getirdi. Mart ayı Kürtler açısından en büyük direniş ayıdır. 8 Mart var, emekçi kadınlar günü. Son 10-15 yıldır sadece Türkiye'de değil, dünyada da Kürt kadınları kadın özgürlüğünün öncülüğünü yapıyorlar. En militanca duruşlarıyla bunu yürütüyorlar. Kadının bilinci, ruhu, direnci haline gelmiş durumdalar. Kuşkusuz bu yılın 8 Mart'ında operasyon karşısında gerillanın direnişinin verdiği coşku ve moralle, kadın özgürlük mücadelesini daha da yükseltmek için 8 Mart etkinliklerini en ileri düzeyde geliştirecekler. Bu bir gün değil, haftalarca sürecek ve 2008 Newroz'una böyle bir halk direnişiyle ulaşacağız. 2008 Newroz'u özgürlük için direnişin en güçlü olduğu Newroz'a benziyor. Özgürlük umudunun, bilincinin, eyleminin en fazla gelişeceği Kürt ulusal demokratik tutumunun, şimdiye kadar olanı da aşan bir birlik düzeyine ulaşacağını gösteriyor. Ardından kahramanlık haftamız var. Hem gerilla bu sürece etkin katılacak, hem de halk büyük Komutan Agit arkadaşı anma etkinliklerini, gerçekten de günümüzde gerilla direnişinin kahramanlığının sıcaklığının etkisiyle en güçlü, en görkemli bir biçimde yaşatacak.

Bu bakımdan Mart tabi halkın serhildan ayı, özellikle kadınlar ve gençler gerilla direnişinin verdiği büyük güç, moral ve coşkuyla Mart'ı en büyük özgürlük direnişine ulaştırabilir. Artık daha sonrası büyük bir çatışma süreci olacağa benziyor. Biz onu ifade ettik. Hareket olarak ve halk olarak şunu öngördük, 2008 için final düzeyinde büyük bir direniş yürütmemiz gerektiği açık. Kendimizi böyle bir direnişe hazırlamış durumdayız. Geçen yıldan beri bunu değerlendirdik. Bu kış sürecinde bu değerlendirmelerimiz daha çok pekişti. Hem çeşitli kurum ve örgütleriyle tüm özgürlük hareketi olarak, hem de halk olarak

böyle bir direnişe çok daha güçlü ve hazırlıklı hale kendimizi getirdik. Önderliğimizin her türlü alçakça saldırı karşısındaki o büyük, bir milim bile gerilemeyen direnişçi tutumu hareketimizin ve halkımızın tutumudur. Bunu her türlü saldırı karşısında büyük bir direnişe dönüştüreceğiz. Şunu insan rahatlıkla görebiliyor açıkça belirttik; Türkiye'nin inkâr ve imha siyaseti için artık zaman bitti aslında. Biz diyorduk belki Mart'ta veya Nisan'da büyük bir operasyon yaparlar bazı sonuçları almak isterler şimdi o haklarını Şubat'ta kullandılar. Önümüzdeki haftalarda tekrarlamak isterlerse

onu artık gerillaya fazla zarar verecek düzeye çıkaramayacaklardır. Geriye tüm orduyu Güney Kürdistan'a, Irak'a sürmek kalıyor. Belki bahar sonunda onu da deneyebilirler. Ama öyle bir durumun da gerillayı darbelemesi, geriletmesi artık mümkün değildir. Türkiye'nin bu inkâr ve imha siyasetinin sonuna gelindi.

Belki belirttiğimiz gibi çılgınca orduyu Güneye süren, polisi halkın üzerine süren katliamcı girişimlerde bulunabilirler. Bunlara hazırlıklı olmamız lazım. Dikkate kesinlikle almalıyız. Öyle kendimize göre yaklaşmamalıyız. Herkesi kendimiz gibi değerlendirmemeliyiz, gaflete düşmemeliyiz. Tedbirlerimizi geliştirmemiz lazım. Duyarlı, hazırlıklı olursak bütün bu saldırıları hem gerilla olarak, hem de halk olarak boşa çıkarmak zor değil. Sonuç inkâr ve imha sisteminin sonu olacaktır. "Bir avuç çapulcudurlar, hainlerin 48 saatlik, 72 saatlik ömürleri var" diyorlardı, 24 yıl geçti. Şimdi 24. Yılda yeni bir işgal saldırısını yine "Güneş Operasyonu" adıyla yürütüyorlar. Güneş operasyonuyla başladı, güneş operasyonuyla bitecek gibi bir tutumları var sanki. Öyle bir sonuçta ortaya çıktı. Mevcut askeri sonuç fiyaskodur, türk ordusu açısından tam bir başarısızlık, hatta yenilgi durumunu ifade ediyor. Biz hareket olarak bu durumu 95 baharında 5. Kongre ardından yakalamayı hedeflemiştik. Önder Apo'nun taktik yaklaşımları öyleydi. Hareketin önüne koyduğu görev oydu. Çelik operasyonu karşısında bu sonucu almaktı. Fakat süreci yönlendirecek kadar, Önderliğin ön gördüğü kadar bir sonuç ortaya çıkmadı o zaman. Ardından Güney savaşı oldu, onun ardından 97 operasyonları oldu. Hepsinde aslında hareketin benzer bir hedefi vardı. Bir taktik üstünlük sağlayarak Türkiye yönetiminin artık gerillayı ezemeyeceğini, gerillayla uzlaşmak zorunda olduğuna ikna etmek, mecbur bırakmaktı.

21 Şubat'ta başlayan Operasyon karşısında Gerillanın tutumu kesinlikle 95'ten beri hareketimizin askeri Bakımdan elde etmek istediği Sonuca ulaşmak oldu

Şimdi belki "Çelik operasyonu" kapsamında olmadı ama 21 Şubat'ta başlayan operasyon karşısında, gerillanın tutumu kesinlikle 95'ten beri hareketimizin askeri bakımdan elde etmek istediği sonuca ulaşmak oldu. Askeri sonuç bu düzeydedir, müthiş bir taktik üstünlük elde edilmiştir. Saldırı püskürtülmüştür. İşgal girişiminin ilk adımı kırılmıştır. Dolayısıyla yeni bir güneş operasyonuyla herhalde Kürdistan'ın Güneyini de işgal etmeyi amaçlayan, böylece yeni bir süreç başlatmak isteyen Türk ordusunun ve devletinin bu yeni planı ölü doğmuştur. İlk adımıyla başarısızlığa uğramıştır, artık sonrası yoktur bunun. Neden? Çünkü oldu-bittiyle bu işi yapmak istiyorlardı. Bir ittifakları yoktu. 98'deki gibi uluslar arası komployu yürütecek düzeyde değiller. Komploya o zaman en büyük destek Güneydeki Kürtlerden gelmişti. Çeşitli vaatlerle, baskıyla öyle bir durum ortaya çıkartılmıştır, o zamanki siyasi askeri koşullar öyleydi. Şimdi bu işin öyle olmadığı ortadadır. Türkiye 98-99'daki gibi bir güce, uluslar arası bölgesel politik ortama sahip değildir. İstediği kadar Amerikan yönetimi "PKK bizim düşmanımız" şu-bu desin, bunların biraz da Türkiye'yi rahatlatmaya, aldatmaya dönük sözler olduğunu artık herkes görür hale geldi. Türkiye'ye bir rol oynatmak istiyor, fakat Ortadoğu'da Kürtleri hesaba katmayan bir stratejinin etkinlik sağlamasının mümkün olmadığı Irak savaşı temelinde, geçen 5 yıllık süre içerisinde bir kere daha netçe ortaya çıkmıştır. Bu bakımdan soykırım tehlikesi var. İnkâr ve imha sistemi var. Tüm Kürt halkını onun her türlü özgürlükçü, demokratik kazanımını yok etmek için her türlü oyuna başvuruyor. Türkiye'nin bütün imkânlarını seferber ederek vahşi saldırılar yürütüyorlar. Çılgıncadır saldırıları. Hiçbir hukuk, kural, ilke ahlaki ölçü tanımıyor. Ekonomiden psikolojiye kadar her alan kullanılıyor. İnsanın her şeyine toplumun bütün değerlerine saldırı yürütülüyor. Bunla-

rın hepsi birer gerçek ve ciddi bir tehdit, bunu anlıyoruz, görüyoruz, basite almıyoruz. Almamalıyız da, fakat şunu da görelim ki, artık bütün bu saldırganlığın alanı daralmıştır, sıkışmışlardır, sonuna geliniyor. Bu kadar hırçın ve saldırgan olmaları biraz da sıkışmışlıklarından, artık sonlarının görünmüş olmalarından kaynaklanıyor.

Diğer yandan tehlikeler var ama tehlikelere karşı direnme gücü ve imkânı da var Kürt halkının. O direnişi gösterdiği ölçüde, 21. yy Kürtlerin gelişimi için açık bir yüz yıldır. Zorlu bir mücadeleyle bu gelişme olabilir. Özgürlük ve demokrasi mücadelesini çok güçlü yürütmeyi gerektirebilir. Fakat önleri açıktır, gelişme imkânları çoktur. Dolayısıyla da hiçbir strateji Kürtleri yok sayamaz Ortadoğu'da, Kürtleri esas almadan başarıya ulaşamaz. Bu kadar açık bir durum söz konusu, bundan da öteye Kürtlerin de bir gelecek stratejileri var artık. Bir direnme çizgileri var, gelecek planları, programları, perspektifleri var. Bunu anlayacak bir bilinç ve örgütlülük düzeyleri söz konusu. O bakımdan da şunu söyleyebilir insan; belki önümüzdeki haftalar, aylar çok çetin bir mücadeleye sahne olacak, ancak eğer çok büyük hatalar yapılmaz, ağır kayıplar ortaya çıkmazsa Kürt halkı için önümüzdeki süreç çok güçlü siyasi gelişmelerin yaşanacağı bir süreç olacaktır. Bu hem direniş mücadelesiyle ortaya çıkacak, hem de kendine dönük saldırıları püskürten bir özgürlük hareketi ve Kürt halkı, Ortadoğu'da gelişecek her türlü çelişki ve çatışma ortamında hem kendi özgür ve demokratik yaşamını daha güçlü ve örgütlü hale getirecek, hem de tabi bölge halklarının dönüşümünü, birliğini yaratma da öncü düzeyde rol oynayacaktır. Bunun önü açık, önümüzdeki sürecin böyle olacağı kesin.

O bakımdan da büyük gelişmelerin arifesinde bulunuyoruz. İçinde bulunduğumuz zorlu mücadele durumu, direniş durumu büyük siyasi gelişmeleri ortaya çıkartacak, tarihin köklü bir değişime uğramasını sağlatacak düzeyde gelişmeleri yaratmaya açık direniş durumudur. Yeter ki bu durumu iyi görelim, hata yapmayalım, gücümüzü iyi kullanalım, gafil olmayalım. Düşman saldırılarının kırılmasını sağlayalım, o zaman göreceğiz ki ardından gerçekten de bütün Kürdistan'da büyük adımlar atılıyor, gelişmeler oluyor. İnkâr ve imha sistemi artık işlemez hale geliyor. Nereye gider sonuç? Ne tür uzlaşmalar ortaya çıkar? Bilemeyiz veya kimler böyle bir çatışma sürecinde ne tür darbeler yer, dağılır, yok olur? O da belli değildir. Şunu insan rahat söylüyor; eğer Türkiye yönetimi mevcut politikasında ısrar ederse, aynı şey İran yönetimi içinde geçerli, bunda ısrar ederlerse sonlarının Saddam yönetiminden farklı olmayacağını söylemek bir kehanet değil. Mevcut bölgedeki statükocu duruşun ve onda ısrarın sonucunun ne olduğunu Saddam yönetiminin durumu gösterdi. Türkiye için de, İran için de bu durum geçerlidir. Eğer bir demokratik dönüşüme, değişime, demokratik çözüme yönelmezlerse karşı karşıya kalacakları durum Saddamvari bir çöküş olacaktır. O da çok tercih edilen olmasa da, çünkü bedeli halklar açısından ağır oluyor, kayıplar verdirtiliyor onun için tercih edilen bir durum olmasa da, ancak despotizm-diktatörlükler, inkârcılık bunda ısrar ederse halkların, demokratik güçlerin de onlara karşı her türlü mücadeleyi yürütmekten başka çareleri kalmıyor. Dünya gerçeği, siyaseti onlara yaşama hakkı tanımıyor. Sonuçta kendi kaderlerini kendi elleriyle belirliyorlar, nitekim Saddam yönetimi öyle yaptı. Sonu hüsran oldu, hazin oldu. Eğer diğer yönetimlerde benzer tutumları gösterirlerse, onların sonu da benzer durum olur.

Şu çıkar ortaya; önümüzdeki süreç gericiliğin, despotizmin parçalandığı, yıkıldığı tersine halkların özgürlük ve demokrasi eğilimlerinin güçlendiği, örgütlendiği, toplumların demokratik dönüşümlerinin yaşandığı, Ortadoğu halklarının Önderliğimizin öngördüğü gibi kardeşlik temelinde, demokratik birlik içerisinde yaşayıp, güçlendiği, Ortadoğu demokrasisinin insanlığın özgürlük yürüyüşünde yeni bir hamleyi ifade ettiği bir gelişme süreci olur.

Halk Savunma Merkezi

KCK'nin Tüm Kadro Komuta, Savaşçı ve Çalışan Yapısına

KCK Yürütme Konseyi Toplantımız, dünyada ve bölgede önemli siyasal, askeri ve ekonomik gelişmelerin yaşandığı, Türk devletinin uluslar arası ve bölgesel güçlerle yeni bir imha konsepti temelinde ilişki ve ittifak geliştirerek tüm gücüyle Önderliğimize, hareketimize ve halkımıza karşı saldırılarını en fazla yoğunlaştırdığı bir süreçte, Şehit Viyan ve dönem şehitlerinin anısına bağlılık temelinde gerçekleştirilmiştir. Sürecin özelliklerini kapsamlı bir biçimde tartışan toplantımız, düşmanın 2008 yılında dayattığı planlamayı boşa çıkarma ve dönemi halkımız adına kazanma kararlaşmasına ve planlamasına ulaşmıştır.

Toplantımız siyasal ve askeri gelişmelerin yön verdiği süreci ve olasılıkları Önder Apo'nun perspektifleri temelinde çok boyutlu olarak değerlendirmiş, bu süreçte izleyeceği politik hattı net olarak ortaya koymuştur.

Kapitalist sistemin yaşadığı kaos, ekonominin durgunluk sürecine girmesiyle birlikte giderek derinleşmektedir. Davos'ta gerçekleştirilen dünya egemenlerinin zirvesinde "Birlikte Kalkınma ve İnsancıl Kapitalizm" biçiminde formüle edilen çözümün, sistemin ağırlaşan bunalımlarına çözüm üretemeyeceği açıktır. Alınan her önlem geçici olarak sistemi rahatlatsa da, esas olarak sorunu daha da ağırlaştıracağı ortadadır. Çünkü insanın toplumsal özüne ve doğaya karşı bu kadar saldırı içinde olan, azami kar yasasını bu kadar temel alıp yücelten, kadını çıkarları için bu kadar kullanarak düşüren bir sistemin insancıl olmasının bir aldatmacadan öteye gitmeyeceği görülmüştür.

Sistemin bir tür lokomotif ekonomisi niteliğindeki ABD ekonomisinin durgunluk sürecine girmesiyle her ülkenin bundan etkileneceği açıktır. Bu krizden çıkışın en ağır yükü yine halklara ve emekçilere fatura edileceği görülmektedir. Alınan bazı mali önlemlere rağmen, bu durum hala devam etmektedir. İçte sistemin yapısal sorunları temel bir rol oynarken, dışta belirleyici olan bölgemizde sistemin yaşadığı krizin yanı sıra dünyanın birçok alanında karşılaştığı ağır politik-askeri sorunlar olmaktadır. Kapitalizmin petrole dayalı ekonomi-mali çarkları, alanda yaşanan siyasi ve askeri sorunlardan direkt olarak etkilenmektedir.

ABD, sistemi güvence altına alma ve kaostan çıkma mücadelesini askeri, siyasi, diplomatik, kültürel, sanatsal vb. alanda yoğun bir biçimde yürütmektedir. Ancak bu mücadelenin en fazla odaklandığı bölgemizin yeniden yapılanmasında istediği sonucu almaktan uzaktır. Bölgede kalıcılığını geliştirmek için son derece pragmatik bir siyaset izlemektedir. Zorlandıkça ilişki ve ittifaklarında çeşitli arayışlara girmekte ve kimi adımlar atmaya çalışmaktadır. Afganistan başta olmak üzere Latin Amerika'da da gittikçe zorlanmaktadır.

www.arsivkurdi.org

Irak'ta içine girdiği çıkmaz derinleşmektedir. Bundan kurtulmak için de son derece pragmatik bir politikaya yönelmektedir. Böyle de olsa, ABD yetkililerinin kamuoyuna açıkladıkları gibi, bir başarıdan söz edilmesi güçtür. İran ve bölgedeki statükocu direniş karşısında ciddi bir zorlanmayı yaşamaktadır. Bu zorlanma içerisinde İran ve Suriye gibi devletlerin rolünün çok önemli olduğu bilinmektedir. Türk devleti de müttefiki olmasına rağmen, Hareketimizin konumu ve genel olarak ortaya çıkan Kürt oluşumu karşıtlığı nedeniyle ABD'ye 1 Mart tezkeresi başta olmak üzere çok daha ciddi engeller çıkarmıştır. ABD Türkiye'yi bu konumdan çıkarmak, Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) çerçevesinde rolünü oynatabilmesi için, 2003'ten bu yana inişli-çıkışlı olan ilişkilerini düzelterek sonuç almaya çalışmaktadır. ABD, Türkiye'ye İslam dünyasında ve bölgede gelişen radikal İslami dalganın önünü alması için AKP'nin temsil ettiği "ılımlı İslam" modeliyle bir dalgakıran rolünü oynatmak istemektedir.

Türk devletinin ABD ile PKK'nin tasfiyesi karşılığında Erdoğan-Bush görüşmesinde bu rol konusunda önemli bir anlaşmaya ulaştıkları anlaşılmaktadır. ABD'nin Güney hava sahasını Türk uçaklarına açması, İsrail'in hem teknik, hem de taktik olarak Türk devletinin hareketimize yönelik operasyonlarına aktif destek sağlaması, Türkiye'nin ABD-İngiltere-İsrail politikasına ne düzeyde katıldığının da ölçüsünü ortaya koymaktadır. Türk devleti bölgenin yeniden yapılanma sürecini fırsat bilerek, hareketimizi tümüyle tasfiye etmek isterken, bu uluslar arası güçler ise daha çok hareketimize darbe vurup, etkisiz kılarak Kürt halkını iradesiz ve öncüsüz, bölgeyi de halk özgürlük eğilimli çözüm seçeneğinden yoksun bırakmak amacıyla Türk devletini desteklemektedirler. Kürt halkına da "PKK'nin peşinden gittikçe size rahat yoktur. Siz diğer partilere bakın" demektedirler. Ortadoğu'nun yeniden yapılanmasının gündemde olduğu bir dönemde, Kürt halkı tıpkı 20. yüzyılın başlarında olduğu gibi, bölgenin oluşumunda yer alacak güçlerin çıkarlarına kurban edilmek istenmektedir. Bu durum Kürtlerin inkarı anlamına gelen Lozan antlaşmasının bir kez daha hayat bulması anlamına gelmektedir.

Rusya-Çin-Hindistan gibi güçler, ABD'nin dünya üzerindeki hegemonik politikaları karşısında belli bir arayış içinde olmalarına rağmen, duruşlarıyla bölge alanında daha çok statükocu güçlere hizmet etmektedirler. Özünde dolaylı bir yaklaşımı ifade eden bu durum, ABD ile açıktan bir cepheleşme biçiminde gelişmemektedir. Özellikle Çin'in önümüzdeki 20-25 yıl içerisinde ekonomik gücüne paralel olarak siyasal olarak da atağa geçeceğini ön gören ABD, şimdiden enerji kaynaklarına ve ulaştırma hatlarına egemen olmak için tedbirler almaktadır. Bu güçler, çözüm aşamasına ulaşan Kürt sorununa açıktan bir yaklaşım göstermekten henüz uzak bulunmaktadırlar. Hatta bölge dengelerini etkilemek için, daha çok bölge statükocu güçleriyle ilişki geliştirmektedirler.

Türk devletinin esas konsepti hareketimizi tümüyle tasfiye etmek, Kürt sorununu da böylelikle sorun olmaktan çıkarmaya dayanmaktadır. Yani esas alınan formül "ez-çöz" formülüdür. Bunun için topyekûn savaş temelinde bir yönelimleri söz konusudur. Bu sadece askeri olarak değil, aynı zamanda psikolojik, ideolojik, politik, diplomatik, ekonomik, kültürel ve hukuki alanda yürütülen "bir eylem" planını da ifade etmektedir. Bu eylem planı AKP eliyle geliştirilmektedir. AKP hükümeti halkımızın özgürlük iradesini tasfiye etmeyi amaçlayan Türk-İslam sentezi gibi gerici bir ideoloji ve politikayla sistemin adeta imdadına yetişen bir cankurtaran gibidir. AKP devletleşmekte, devlet AKP'lileşmektedir. Bu süreç böyle gelişmekle birlikte sistem içinde bunu hazmedemeyen ve AKP'ye daha fazla sistemin rengini dayatan ve teslim almak isteyen yaklaşımlar da vardır.

Özel savaş rejimi, hükümeti, muhalefeti, ordusu, bürokrasisi ve basını birçok konuda kendi içinde ciddi çatışma ve çekişme içinde bulunurken, Kürt halkına karşı yürütülen topyekûn saldırılarda milli mutabakat siyasetini uygulamaktadırlar. Yani Hareketimizi tasfiye

planında anlaşmışlardır. AKP hükümeti, geleceğini, kaderini hareketimizin tasfiyesine bağlamış, bu temelde de ordu ile anlaşmıştır. AKP ve diğer kesimler toplumu sahte laik ve sahte tarikat çelişkisi içinde boğuntuya getirerek toplumu tercihe zorlamak istemektedirler.

Türk devleti uluslar arası ve bölgesel güçlerle ilişki içinde hareketimizi tecrit edip "terörist" ilan ederek, tüm güçleri hareketimize karşı aktifleştirmek için yoğun bir diplomatik çaba içinde bulunmaktadır. Tüm gücünü ve yeteneğini bu temelde kullanmaktadır. Hem ABD-İsrail ile hem İran-Hamas-Hizbullahla ilişki geliştirmektedir. İran-Suriye ile anti-Kürt ve anti-PKK ittifakı temelinde ilişki kurmaktadır. Bu amaçla Irak'ı da yanına almaya çalışmaktadır. Son süreçte Önderliğimize karşı geliştirilen uluslar arası komplodaki ittifakı yeniden güncelleştirmek amacıyla bir kez daha Mısır gibi güçleri de harekete geçirmek istemektedir. Bu ilişki hem ABD'nin bölgesel politikasının altyapısını oluşturmak hem de hareketimizi tasfiye etmeye yönelik bir yönelimi ifade etmektedir. Yaşanan bu durum, aynı zamanda Türk devletinin ABD karşısında konumunu güçlendirme arayışı olarak da değerlendirmek mümkündür.

İran ile ABD, Türkiye'yi kendi bölge politikalarına kazandırmak için ciddi bir çekişme içinde bulunmaktadırlar. Her iki güçte bu çekişmesini hareketimize yönelik saldırılar üzerinden geliştirmektedir. ABD önce hava sahasını Türk uçaklarına açarak, ardından hareketimize karşı gerçekleştirilen ve yenilgiyle sonuçlanan saldırılarına onay vererek, İran ise Agit arkadaşı idam ederek ve Türkiye'nin ABD ile olan çelişkilerini her fırsatta kışkırtarak yanına almaya, olmuyorsa da tarafsızlaştırmaya çalışmaktadır.Türk devleti, bölgesel ve uluslar arası alanda jeo-politik konumunu kullanarak diğer güçlerle Türkiye'yi peşkeş çekme pahasına ilişki geliştirirken, içerde ise esas olarak Önderlik üzerinde geliştirilen zehirlenme saldırısını tecrit ve izolasyonla tamamlayarak adım adım imhasını hazırlamayı amaçlamaktadır. Önder Apo üzerinde idari, siyasi ve hukuki baskı geliştirilmektedir. Her fırsatta Önderliğin hücre cezasına çarptırılması buna dönüktür. Bu sistem içinde ABD, İsrail, AB ve Türk devleti bulunmaktadır.

Önderliğin sağlığı, tedavisi ve güvenliği için bir yılı aşkın süreçte geliştirilen halkımızın ve hareketimizin eylemlilikleri uluslararasında önemli sonuçlar yaratmıştır. CPT Önderliğimizi ziyaret etmiş ve gecikmeli de olsa raporunu açıklamıştır. Bu raporun zehirlenmeyle ilgili bölümünde Türk devletinin zehirleme saldırısını belirsizleştiren ifadeler olsa da, 1 Mart'ta açıkladığımız gibi Önderliğimizin vücudunda olduğu belirtilen maddelerin bulunduğunu kendisi de tespit etmiştir. Bu maddelerin Önderliğin vücudunda nasıl bu kadar biriktiğinin doyurucu ve ikna edici bir izahı yoktur. Bununla birlikte vücuttaki metal incelemesini her üç ayda bir örnek alınarak incelemeyi sürdüreceklerini belirtmişlerdir. Tüm bu veriler Önderliğimizin sağlığının halen ciddi bir tehdit altında olduğunu ortaya koymaktadır. Çünkü bu maddelerin yarattığı tahribatın düzeyini tam olarak bilmiyoruz, kapsamlı bir tahlil de yoktur. Dolayısıyla CPT raporunda da anlaşıldığı üzere Önder Apo'nun hayati tehlikesi devam etmektedir. Bu nedenle de hamleyi başlatma gerekçelerimiz hala yerli yerinde durmaktadır.

Önderliğimiz üzerinde geliştirilen bu saldırı ve baskılarla PKK'yi teslim alma, kendi çizgisine çekme amaçlanmaktadır. Bir taraftan hareketi Önderlikten koparma hedeflenirken, öte yandan Önderliği taviz vermeye zorlamak istemektedirler. Bununla birlikte hareketin önde gelen kadrolarına yönelik suikast, yıpratma vb. yönelimler içinde bulunmaktadırlar.

Devletin Önderlikten sonra en fazla üzerinde durduğu ve yoğunlaştığı politika gerillaya yönelik politikadır. Çünkü Türk devleti, Kürdistan'ın özgür dağlarında gerilla var oldukça, Kürt halkını iradesizleştiremeyeceğini ve özgürlük taleplerini bastıramayacağını gayet iyi bilmektedir. Bundan dolayı Türk devleti gerillanın şahsında tüm Kürt halkına karşı bir katliam sürecini başlatmış bulunmaktadır. Düşmanın yürüttüğü bu saldırı dalgasının ba-

şarılı olması, Kürt halkının katliam sürecine tabi tutulması anlamına gelecektir. Bu planı hayata geçirmesinin tek yolu gerillanın ortadan kaldırılmasından geçmektedir.

Gerillaya yönelik olan politikanın özü, gerillayı imha, daraltma, marjinalleştirme olurken, öte yandan gerillaya katılımı engelleme, gerilla ve direniş çizgisi ile sonuç alınacağına ilişkin umut ve inancı kırmaya dayanmaktadır. Yeniden gündemleştirilen pişmanlık yasası ve koruculuğu yenileme çabaları tümüyle bu konuda sonuç almaya yönelik uygulamalardır.

Türk ordusu bu amacını gerçekleştirmek için 21 Şubatta harekete geçerek kapsamlı bir saldırıyla sonuç almak istemiştir. Eğer bu saldırısında Zap'ı ele geçirip güçlerimize darbe vurmuş olsaydı, Türk ordusu yıla büyük bir avantaj ve moral üstünlükle girmiş olacaktı. Ancak bu hesapları tutmamıştır. Türk ordusu gerillanın direnişi nedeniyle daha fazla kayıp vermemek için geri çekilmek zorunda kalmıştır. Zap direnişinde ortaya çıkan sonuç Türk ordusunun değil, Kürdistan özgürlük gerillasının inisiyatifi ele geçirmesi olmuştur.

Zap direnişinde Ortaya çıkan sonuç Türk ordusunun değil Kürdistan özgürlük gerillasının İnisiyatifi ele geçirmesi olmuştur

Askeri alanda geliştirilen bu saldırılara, yoğun bir psikolojik savaş eşlik etmektedir. Basın-yayın araçları tek merkezden yönlendirilerek, tümüyle halkımız ve hareketimiz üzerinde sonuç alınmaya çalışılmaktadır. Bu konuda Fettullah Gülen ve diğer tarikat çalışmalarıyla Kürdistan sömürgeci Türk devleti adına yeniden fethedilmeye çalışılmaktadır. Yoğunca yoksullaştırılan, açlık sınırındaki bir yaşama mahkum edilen halkımız, çeşitli sivil toplum örgütleri kullanılarak, yardım verme adı altında, AKP'nin oy deposu haline getirilmeye çalışılmaktadır. Öte yandan bir kez daha GAP gündemleştirilerek ekonomik kalkınmanın bir umudu olarak halkımıza sunulmak istenmektedir. Bu da sorunu çözme olarak nitelendirilmektedir.

AKP'nin diğer önemli bir siyaseti de, "Kürt sorununu çözmek istiyorum, ama ordu engeldir. PKK'de eylem yapıyor, eylemlerin yapıldığı bir dönemde çözüm gelişmez. Dolayısıyla zemin bulamıyorum" propagandasını yaparak halkı ve özellikle ara kesimleri etkilemek istemektedir. Hatta bu politikasını harekete kadar yansıtmaya çalışmaktadır. Ancak Medya savunma alanlarına operasyon çıkarma tezkeresi başta olmak üzere, hareketimize karşı Kuzey'den sonra Güney'de de gerçekleştirilen hava ve kara harekatından sonra, artık AKP'nin Kürt düşmanlığı gerçeği daha yalın bir biçimde ortaya çıkmıştır. Onun bukalemun tarzı siyaseti, dini siyasallaştırma, istismar etme pratiği önemli oranda deşifre olmuştur. AKP'nin bu gizlenen gerçekliğinin açığa kavuşturulması demek, Kürdistan'da sömürgeci devletin dayanaksız kalması anlamına gelmektedir.

Özellikle hareketimizi iftiralarla karalama, yanlış ve çirkin gösterme temelinde çekilen dizilerin yanı sıra, toplumumuzu yozlaştırmaya yönelik bir kültür ve yoğun bir asimilasyon politikası tüm TV'lerin ortak programları olarak uygulanmaktadır. Bu yönelimlerde basın-yayın araçları çok yoğun kullanılırken, özgür medyanın izlenmemesi, okunmaması ve dinletilmemesi için büyük bir çaba sergilenmektedir. Sürekli bir biçimde özgür yazılı basına dönük kapatma, yasaklama ve toplatma kararlarıyla halkımıza ulaşması engellenmek istenmektedir.

DTP ve diğer demokratik kurumlar üzerinde yoğun bir baskı geliştirilmekte, önde gelen kadroları tutuklanmakta ve baskılanmaktadır. Diğer taraftan da özellikle Oramar ve Gabbar eylemlerinden önce ve sonra metropollerde halkımıza karşı linç olayları geliştirilmiştir. Özellikle halkımızın Êdi Bese Hamlesi temelinde içine girdiği serhıldan süreci karşısında Qamışlo'da Suriye rejimi tarafından İsa Mele Xelil'in katledilmesi, Cizre'de

Yahya Menekşe'nin panzerle ezilmesi, yine 8 Martta etkinlikleri sırasında Mehmet Deniz'in katledilmesi ve yapılan yüzlerce tutuklama halkımıza yönelik saldırıların ulaştığı boyutu göstermektedir.

Öte yandan çeşitli işbirlikçi güçler bir araya getirilerek hareketimiz karşısında yeni bir cephe oluşturma arayışı söz konusudur. Halkımızı parçalamaya dönük bu yönelimi ABD, bazı Güneyli güçler ve AB ülkeleri ortaklaşa yürütmeye çalışmaktadırlar. Bu saldırıyla legal-demokratik saha adeta bunaltılarak parçalanmak, pasifleştirilmek ve bitirilmek istenmektedir. Eğer yapabiliyorlarsa da, bu kesimleri bunaltıp bastırarak, geriletmek, bazılarını da çeşitli vaatlerle Önderliksiz çözüme razı etmek istemektedirler. Bu konuda çok yönlü bir politikanın geliştirildiği bilinmektedir.

Güney Kürdistan'da da PÇDK üzerindeki baskılar geliştirilmiş, birçok bürosu kapatılmıştır. Bu durum sadece Güneyli güçlerin politikası sonucunda gelişmemiştir. Bunlar da olmakla birlikte, esas baskı ve yönelim Türkiye ve ABD üzerinden geliştirilmektedir. Bu konuda bazı Güneyli güçler önemli oranda bu politikaya yatmış bulunmaktadırlar. Bu güçlere dayanarak hareketimizi etkisizleştirme ve Güney'de Kürt siyaseti üzerinde etki sağlayarak kendi çizgisine çekmek istemektedir. Özellikle Türk devletinin ve gerici egemen Arap güçlerinin bastırması sonucu Kerkük referandumunun ertelenmesi ve Türkiye'nin Güney kazanımlarını da hedefleyen pratik politikaları karşısında Güneyli siyasi güçlerini de bir ayrışmaya götürmektedir. Bu durum, hem Güneyli güçlerin tutarlı olmayan milliyetçi siyasetlerinin sonuçsuzluğunu, hem de ABD'nin bölge siyasetindeki pragmatist politikasının sonuçlarını göstermektedir. Özgüce dayalı olmayan, kendini fazlasıyla dış güçlere bağlamanın kötü sonuçları daha somut ortaya çıkmaktadır. Bu yanlış politika sadece bu siyasi güçlere kaybettirmemekte, onların şahsında halka da kaybettirilmektedir. Bu, Önderliğimizin özgüce dayalı Kürdistan ve bölge siyasetinin yanısıra Demokratik Konfederal çözümün ne kadar yerinde olduğunu ortaya koymaktadır. Hava saldırılarıyla başlayan ve güçlerimize yönelik Türk ordusunun fiyaskoyla sonuçlanan kara harekatıyla belli bir düzey kazanan Güney'deki halkın ilgisi ve eylemliliği özünde uygulanan yanlış siyasete karşı doğru bir arayışı ve sorgulamayı ifade etmektedir.

Otuz beş yıldan beridir büyük bedeller ve kahramanlıklarla geliştirilen Kürdistan halkının özgürlük mücadelesi tarihsel bir sürece girmiştir. Kürdistan halkının özgürlük mücadelesine ve Önder Apo'ya karşı geliştirilen uluslar arası komplonun ulaştığı yeni bir aşama olarak sömürgeci Türk devleti tarafından kapsamlı bir saldırı hareketi başlatılmış bulunmaktadır. Topyekûn savaş kapsamında geliştirilen bu saldırıların esas hedefi hareketimizi, yarattığı ulusal, toplumsal, kültürel, siyasal, askeri vb. sonuçlarıyla birlikte tasfiye etmektir. Böylelikle bir kez daha Kürt halkı köleleştirilerek geleceksizleştirilmek istenmektedir.

Yürütülen bu konsept, halkımıza karşı bir tür soykırım hareketi biçiminde pratik safhaya konulmuş bulunmaktadır. Saldırının esas hedefi öncelikle hareketimizi tasfiye etmek olurken, genel olarak Kürt halkının Kürdistan'ın tüm parçalardaki kazanımları da hedeflenmektedir. Başlatılan bu yönelimler Kürdistan'da yeni bir durum ortaya çıkarmaktadır. Düşman, Önder Apo'nun yarattığı iradeli Kürt halkını 2008 yılında ya ezme ya da onun iradeli duruşu karşısında, inkar-imha siyasetinin iflasını görüp, demokratik çözüm yönünde gelişecek genel kamuoyunun da baskısıyla, çözüm yönünde adımlar atmaya başlayacaktır. Bu anlamda içinde bulunduğumuz yılda hareketimiz Êdi Bese diyerek, sonuca gitmeye çalışırken, düşman da tüm tarihinin gericiliğini, katliamcılığını kuşanmış olarak, Önderliğimize, hareketimize ve halkımıza amansızca saldırmaktadır. Şubat başlarında Bingöl'de on gerillanın vahşi bir biçimde katledilmesi ve 21 Şubat'ta Medya Savunma alanlarına yönelik olarak çılgınca geliştirilen saldırı bu yönelimin boyutlarını göstermektedir. Bu saldırı

şimdilik geri püskürtülmüş olsa da, düşmanın, inkar-imha siyasetinde umutsuzca da olsa direneceği ve bir kez daha hareketimize karşı Kuzey'de ve Güney'de kapsamlı bir askeri yönelim içine gireceği açıktır.

Türk devleti ve ona destek veren güçler, bütün bu planları Önderliğimizin 15 yıldan beri Kürt sorununun barışçıl, siyasal yollarla çözme çabalarına rağmen yapmaktadırlar. Önder Apo ve hareketimiz barışçıl bir çözüm için şimdiye kadar birçok çaba sergilemiş, bunun yaşamsallaşması için birçok kez ateşkes ilan etmiştir. En son olarak sorunun çözümünü "Demokratik Özerk Özgür Kürdistan" formülü ile ortaya koymuştur. Son süreçte geliştirilen saldırılarda da görüldüğü gibi sürekli bir biçimde uzatılan kardeşlik ve barış eli bir kez daha saldırı ve savaşla karşılanmıştır.

Sömürgeci Türk devleti, AKP ile yakaladığı son imkanını yaklaşmakta olan yerel yönetim seçimlerinde bazı temel belediyeleri de ele geçirerek, Kürt özgürlük hareketini tümüyle etkisizleştirmek istemektedir. Esas amaç, İspanya devletinin ETA üzerinde geliştirdiği siyasetin sonucu ETA'yı getirdiği noktaya sözüm ona PKK'yi de getirmektir. Çok sınırlı bir eylem gücüne sahip, kontrol edilebilir bir noktaya çekerek hareketi marjinalleştirmek istemektedir. Ancak AKP gerçekliğinin biraz deşifre edilmesi nedeniyle, onların bu hesapları da önemli oranda bozulmuştur. Ortaya çıkan bu koşulların doğru değerlendirilmesi halinde siyasal alanda da önemli bir hamle yapmanın imkanları ortaya çıkmıştır.

Bölge yeniden yapılanırken, iradeli Kürde yer verilmek istenmemektedir. İşbirlikçi Kürde ise, diğer bölge güçleri izin verdiği oranda biraz yaşam imkanı verilmek istenmektedir. Bu durumda esas olarak üzerinde tehlikeli siyaset uygulanan hareketimiz olmaktadır. Çünkü hareketimizin etkisizleştirilmesi aynı zamanda Güney'deki oluşumu kolayca denetim altına alınması zeminini yaratacaktır. Esas olan hareketimiz ve Kürdistan özgürlük gerillasının tasfiyesidir. Bunun sağlanması durumunda artık Kuzey'de, Güney'de Kürdistan toplumuna istedikleri biçimi verme imkanlarına kavuşmuş olacaklardır.

Toplantımız tüm bu gelişmeleri ayrıntılı olarak değerlendirerek, 2008 yılının bir kader yılı olacağının tespitiyle siyasi doğrultumuzu, hareketimizin ve halkımızın büyük bedeller ödeyerek elde ettiği ulusal-demokratik kazanımlarını tasfiyeye yönelik bu politikayı ne pahasına olursa olsun parçalamak, bunun yolunun da tam bir seferberlik ruhuyla hareket ve halk olarak Êdi Bese Hamlesi temelinde, daha güçlü örgütlenmekten, mücadeleyi yükseltmekten ve kadro duruşumuzu bu tehlikeli yönelimi boşa çıkarır düzeye ulaştırmaktan geçtiğini ortaya koymuştur.

Toplantımız, kapsamlı olarak yaptığı bu siyasal değerlendirmeye bağlı olarak, KCK sistemini ve çalışmalarını da çok yönlü olarak değerlendirmiş, yaşanan yetersizlikleri, görev ve sorumluluklar karşısındaki duruş üzerinde yoğunca tartışmıştır. Yaşanan yetersizliklerin temelindeki eksiklikler çözümlenmiş tüm Yürütme Konseyi üyeleri eleştiri-özeleştiri yapmış ve içine girilen yeni dönem karşısında kendi tutum ve kararlılık düzeylerini ortaya koymuşlardır.

Yürütme Konseyinin ikinci toplantısı, özel savaş rejiminin Önderlik, hareketimiz, halkımız üzerinde baskı ve uluslar arası alanda yürüttüğü hareketi kuşatma diplomasisini değerlendirerek, Êdi Bese, Önder Apo'yu Yaşa ve Yaşat Hamlesini 9 Ekim'de başlatmıştı.

Önder Apo, tek taraflı olarak ilan ettiğimiz 5. Ateşkes'ten sonra Türk devletinin tutumu karşısında, o güne kadar sürdürülen diyalog, barış ve demokratik çözüm yaklaşımlarının sonuç vermediğini, bu tutumun devam etmesi halinde, bu yönlü açıklamalarını geri çekebileceğini belirtmişti. Edi Bese Hamlesinin böyle güçlü bir dayanağı da bulunmaktadır. Önderliğimizin zehirlenmesi ve yaptığımız tüm çağrılara rağmen Türk devletinin hiçbir ciddi önlem almaması, uluslar arası güçlerin de Kürdistan'da yürütülen inkar-imha savaşına destek olmaları nedeniyle artık böyle bir hamleyi başlatmamak politik olarak geriye düşmek ve süreci kaybetmek olurdu. Bu nedenle geçen yönetim toplantısının hemen öncesinde toplanan PKK meclisi kararlaştırdığı

Êdi Bese hamlesini Yürütme Konseyimize öneri olarak sunmuş ve toplantımızda çok yerinde ve zamanında böyle bir öneriyi yerinde bularak hamle kararını alarak resmileştirmiştir. Bu karar Kongra Gel ara dönem toplantısına da sunularak sistemimizin tüm kurumlarının ortak kararı haline getirilmiştir. Bu hamlenin özü, Önderliğimizin sağlığı, güvenliği ve özgürlüğünü sağlamak, sömürgeci politikalar karşısında halkımızın özgürlük iradesini ortaya koyma ve tüm bu yönelimleri boşa çıkarmayı ifade etmektedir. Bunun karşısında Türk devleti de halkımızın açığa çıkan örgütlü iradesini kırmak için karşı bir saldırıya geçmiştir.

9 Ekim'de başlatılan Êdi Bese hamlesi, bu süreçte bir örgütlülük temelinde Kürdistan'da ve yurtdışı sahalarında belli bir gündem oluşturmuştur. Özellikle Önderliğimizin duruşu, hareketin izlediği politika, Gabbar ve Oramar eylemlilikleri genel olarak halkımız, hareketimiz ve kadrolarımız üzerinde önemli bir moral etki yaratmıştır. Halkımızın yurt içinde ve dışında geliştirmiş olduğu Serhıldanlar ve gençliğin eylemlilikleri bu gündemin oluşmasında önemli bir rol oynamıştır. Batı Kürdistan bu süreçte Êdi Bese hamlesine önemli bir giriş yapmış, Avrupa ve Kuzey Kürdistan'da hamle temelinde bir hareketlenme olmuştur.

Özellikle Kuzey Kürdistan ve Türkiye'de Şubat ayı başlarında gerçekleştirilen Botan Yürüyüşü ve Önderliğimize karşı gerçekleştirilen Uluslar arası komplonun 9. yıldönümü nedeniyle halkımızın özellikle Kuzey Kürdistan ve bazı Türkiye metropollerinde yükselttiği serhıldanlar hamlenin kazandığı düzeyi ortaya koymaktadır. Bütün bunlarla beraber, Türk ordusunun HPG'nin Anakarargahına dönük kapsamlı kara harekatına dönük saldırısını gerillanın büyük bir fedakarlık, irade ve taktik yetenekle karşılaması üzerine, bozguna uğramış olması önemli bir gelişme düzeyini ortaya çıkarmıştır. Yine katliamcı Türk ordusunun Medya Savunma Alanlarına karşı geliştirdiği kara harekatını protesto etmek için geliştirilen eylemler ve en son devrimsel bir karakterde gelişen 8 Mart özgür Kürt kadının eylemselliği tabloyu tamamlamıştır. Bu hareketimizin askeri ve siyasi cephede ortaya çıkardığı gelişme düzeyi kuşkusuz ki, bir başarı durumudur. Ancak herhangi bir biçimde bu sonuçları yanlış ele alıp rehavete kapılmamak bizim için hayati bir sorundur. Çünkü henüz sürecin başında bulunmaktayız ve daha kapsamlı saldırıların gelişme durumu söz konusudur. Bu açıdan yaşanan bu pratiklerin yalnız başarı tarafını değil, yetersiz ve yanlış tarafını görerek, hatta bunu büyük bir ciddiyetle ele alarak üzerinde durmak ve yaşanan bu yetersizlikleri, yanlışlıkları doğru değerlendirmeyle mutlaka gidermeyi esas almak gerekmektedir.

Ancak yukarda da izah ettiğimiz gibi, hareketimizi imha amaçlı geliştirilen bu ilk hamlenin başarısızlığı konsept dahilinde bulunan güçlerin iç ilişkilerini etkileyerek çelişkilerini öne çıkarabileceği gibi, bu konsepti başarısız kılmak için bize önemli imkanlar da sunmaktadır. Bu gelişme karşısında Türk devleti ciddi bir biçimde zorlanmış ve iç çelişkileri yeniden gün yüzüne vurmuştur. Hareketimiz ulusal düzeyde olduğu kadar uluslar arası alanda da önemli bir prestij kazanmıştır. Daha yılın başında iken siyasi ve askeri cephede yaşanan gelişmeler ulusal ve uluslar arası düzeyde hareketimiz açısından önemli siyasal etkiler yaratmış ve süreci güçlü bir moral ve avantajla geliştirmenin olanaklarını yaratmıştır.

Özellikle CPT'nin de aylardır yayınlamadığı raporunu 6 Mart'ta kamuoyuna açıklaması bu gelişmenin bir sonucudur. Dolayısıyla hareketimiz ve halkımızın Êdi Bese hamlesi çerçevesinde geliştirdiği mücadelenin şimdiden önemli sonuçları olduğu görülmektedir.

Bu anlamda Hamle, Önderliğin sağlık, güvenlik ve özgürlük sorunuyla birlikte Türk sömürgeciliğinin ülkemizdeki uygulamalarını deşifre eden, sorunu yeni dönemde bir kez daha gündemleştiren önemli bir adım olmuştur. Ancak eylem ve etkinliklerde süreklilik, örgütlülük ve açılım konusunda yetersizlikler ve hamlenin özü ve kapsamını yeterince anlamama, bu nedenle de olaya bir kampanya gibi bakma biçimindeki yetersizlikler de açığa çık-

mıştır. Yine eylemlerdeki pasif, daha çok yasallığı esas alan bu yaklaşımların üzerinde durularak aşılması ve daha radikal, gündem belirleyen ve düşman siyaseti üzerinde etkili olan bir eylemsel tarzın geliştirilmesi gerektiği üzerinde durulmuştur.

Yaşanan bu yetersizlikler, hamleyi izlemede ve yürütmede gerekli yoğunlaşma ve pratikleştirmeye öncülük etmede yetersizliği yaşayan merkezi hamle komitesinin, parça ve yurtdışı alan komitelerinin faaliyetlerini izleme, anında gerekli perspektifi iletme, yetersizlikleri aştırmaya yönelik bir müdahale içinde bulunamamasından kaynaklanmaktadır. Toplantımızda, yürütülen hamle eylemliliklerinin bir zemin yarattığı, gündem oluşturduğu, bundan sonra, dört aylık hamle pratiğinden dersler çıkararak, artık somut hedeflerimize ulaşmak için eylemlilikler geliştirmek gerektiği merkezi komitenin bir serhıldan komitesi gibi görevine yüklenmesi üzerinde durulmuştur.

Toplantımızda KCK sisteminin örgütlülüğünün ve çalışmalarının olduğu tüm alanların durumu tek tek ele alınarak eleştirel-özeleştirel bir tarzda değerlendirilmiş, yaşanan yetersizlikler nedenleri ve çözümü birlikte daha somut bir biçimde ortaya konulmuştur.

Bu süre içerisinde gerek yurtiçinde, gerekse de yurtdışında 5. Kongra Gel Genel Kuruluyla birlikte süreci anlama, buna göre kendini örgütlendirme ve çalışmalara yüklenme bakımından geçmiş yıllara göre belli bir gelişmenin olduğu ortaya konulmuştur. Hemen hemen her alan gerekli kongre ve konferanslarını gerçekleştirmiş, kazandırmayan, büyütmeyen, geriye çeken tarz ve anlayışların eleştirisi-özeleştirisi temelinde sürece daha derli toplu bir giriş yapması için gerekli örgütsel çalışmaları yapmışlardır. Ancak bu durum sorunların giderildiği ve örgütsel yapıların yeterli hale geldiği anlamına gelmemektedir. Sadece eskiye göre biraz daha derli toplu bir düzeye gelindiği belirtilebilir. Başta kadrodan kaynaklanan sorunlar olmak üzere çeşitli düzeydeki sorunların gelişme önünde bir engel oluşturduğu ve süreci ağırlaştırdığı açık bir durumdur. Bunun kaynağında ise tasfiyeci süreçle birlikte daha belirgin bir biçimde ortaya çıkan ve kendisini dayatan liberal, bürokratik ve dogmatik yaklaşımların yanı sıra, Ortadoğu ve Kürdistan gerçeğiyle çok fazla uyuşmayan, örgütleştirip-iradeleştirmeyen, militanda ölçü geliştirmeyen sivil toplumcu yaklaşımlar bulunmaktadır. Bu ve hala sürecin anlam ve önemini kavramaktan uzak, kendine göreliği aşmayan, liberal yaklaşımlarıyla örgütleşmeye ve demokratik komünal sisteme girmeyen, halka gitmeyen ve taban örgütlenmesine yönelmeyen her türlü gevşekliği, örgütsüzlüğü dayatan yaklaşımlarla belli bir mücadele içinde olunmuştur. Ancak bu mücadelenin daha da zenginleştirilerek süreklileştirilmesi gerektiği vurgulanmıştır.

Toplantımızda yurtdışı sahaları da tek tek ele alınarak değerlendirilmiştir. Bu alanlarda da geçmişe oranla örgütsel sistem ve çalışmada belli bir gelişmenin olduğu, halkın katılımında ve hareketi sahiplenmede belli bir düzeyin yakalandığı, ancak diplomasi, basın, kültür gibi daha birçok alan çalışmalarında gerekli aktivite ve etkili sonuçları yaratmada yetersizliklerin yaşandığı tespiti yapılmıştır. Özellikle hem Kürdistan sorununun uluslar arasılaşma düzeyi, hem de hareketimizi uluslar arasında tecrit etme ve boğma girişimleri karşısında diplomatik çalışma ve girişimlerin daha etkili olması gerektiğini belirten toplantımız, buna denk gelmeyen yaklaşımların yetersiz olduğu belirtilerek eleştirilmiştir. Önümüzdeki süreçte daha açılımcı bir planlamayla diplomatik alanda daha etkili ve sonuç alıcı bir tarzın geliştirilmesi gerektiği vurgulanmıştır.

KCK sisteminin örgütlenmesinde alan merkezleri önemli bir role sahiptir. Sistemin örgütlenmesinde ve yerleşmesinde bu kadar önemli olan merkezler kendini örgütlemede ve rolünü oynamada yetersiz kalmıştır. Merkezlerin işlevine uygun bir tarzda kendini örgütleyememesi parça koordinasyonlarının ve yurtdışı çalışmalarında sistemin oturtulmasını zayıflatan bir rol oynamıştır. Demokratik komünal sistemin oturtulmasına öncülük edecek olan bu merkezlerin rolünü tam oynamaması

eleştiri konusu yapılmış, merkezlerin daha örgütlü bir biçimde çalışmalara öncülük etmesi gerektiği vurgulanmıştır.

Merkezlerin yetersizliğinin özünde ise yönetimin kendisini yeterince örgütleyememesi ve kadronun sürece uygun öncülük etmedeki yetersizliği bulunmaktadır. Yönetimin bu yetersizliğinin aşılarak merkezlerin rolünü oynaması ve döneme uygun bir öncülüğün geliştirilmesi gerektiği ortaya konulmuştur. Dönemin özellikleri ve yapılması gerekenler göz önüne getirildiğinde, yönetimimiz bu süreçte istenilen düzeyde çok etkili olamamıştır. Öncü olmada yetersiz kalınmış vasat kadro duruşunu aşamamıştır. Her konsey üyesinin kendi alanındaki yapıyla ilgilenmesi, sorunlarını çözmesi, netleştirmesi ve kendisini dönemin gerekliliklerine göre uyarlamayan, eski tarz ve yaşamda direten, disiplin ve kurala gelmeyen anlayışlarla mücadele etmede yetersiz kaldığı belirtilmiş, önümüzdeki dönemde bu duruşun aşılarak süreci başarıyla karşılamak için gerekli öncülük misyonun gerekliliklerinin titizlikle yerine getirilmesi gerektiği vurgulanmıştır. Önümüzdeki dönemde tüm saldırı ve yönelimleri boşa çıkaran bir örgütlülük düzeyinin geliştirilmesi için, yönetimimizin daha kollektif, daha üretken olması ve yanlış anlayışlarla etkili mücadele yürütmesi gerektiği belirtilmiştir.

Yine mücadelemizin ortaya çıkardığı mevcut gelişmeler gerillaya katılımda önemli bir istek yarattığı belirtilmiştir. Bu nedenle tüm saha çalışmalarının katılım sağlamayı dönemi kazanmanın temel bir çalışması olarak görmesi, yaşanan yetersizlikleri de aşarak faaliyetlerini daha yetkin bir biçimde geliştirmeleri gerektiği üzerinde durulmuştur.

Üzerinde durulan temel konulardan bir tanesi de sistemin öncü gücü konumundaki kadın ve gençliğin durumu olmuştur. Bilindiği gibi her iki güç, demokratik konfederal sistemin öncü gücüdürler. Ancak her iki gücün de kendisini sistemin öncü gücü haline getirmede yetersiz kaldığı, kadın ve gençlik kitlesinin mücadeleyi geliştirmeye hazır olduğu, ancak örgütsel düzeyde yaşanan yetersizliğin bu potansiyeli değerlendirmede, örgütlemede ve harekete geçirmede yetersiz kaldığı ve kadrosal olarak darlaştığı belirtilmiştir. Her iki gücün öncülük görevini yerine getirmeden sistemin oturtulup geliştirilemeyeceği açıktır. Tüm bunlardan hareketle dönemin görev ve sorumluluklarını yerine getirmek için kadın ve gençliğin öncülük görevine daha bilinçli ve örgütlü bir biçimde yönelmeleri gerektiği vurgulanmıştır.

Toplantımız geçmiş sürecin pratik faaliyetlerinin kapsamlı olarak değerlendirildiği, önümüzdeki bir yılın da planlandığı bir toplantı olmuştur. Toplantı öncesi HPG askeri konseyi de toplantısını gerçekleştirmiştir. Bu toplantıya da döneme ilişkin planlama anlayışı sunulmuş, savunma alanının bir yıllık planlanması yapılmıştır. Aynı süreçte KJB'de toplantısını yapmış, süreci değerlendirerek kendisini bir planlamaya kavuşturmuştur. Alan merkezleri ve parça koordinasyonları da toplantıya raporlarıyla katılmışlardır. Tüm parça koordinasyonlarının, alan merkezlerinin ve yurtdışı alan çalışmalarının değerlendirilmesi temelinde bir yıllık planlamaya kavuşturulmuştur.

Hareketimiz Süreci değerlendirerek Süreci diplomatik, askeri ve Politik olarak boşa çıkaran Taktik esasları görüşmüş Önemli çözümleme ve tespitler Sonucu 2008 yıl planlanmasına Somutluk kazandırmıştır

Bunun özü ve temel amacı düşman saldırılarının boşa çıkarılması, halk gerçekliği ve eylemliliğine dayanan gerilla ve serhıldanların yenilmezliğini ortaya koymaktır. Bunun için hareketimiz süreci değerlendirerek, süreci diplomatik, askeri ve politik olarak boşa çıkaran taktik esasları görüşmüş önemli çözümleme ve tespitler sonucu 2008 yıl planlanmasına somutluk kazandırmıştır. Buna göre

gerillada klasik gerillacılığı aşan, derin gizliliği tam uygulayan, teknolojiye karşı, insanın yetkinleşmesini esas alacaktır. Siyasette, Êdi Bese Hamlesi çerçevesinde çözümde kararlı olan, çeşitli manevraları boşa çıkaran bir tarz, diplomasi de ise mevcut karşı güçlerin kuşatmasını yarmayı esas alan, dezavantajı avantaja çeviren bir diplomatik üslupla başarma görevi belirlenmiştir.

Toplantımız önümüzdeki süreçte yapılması gereken görevlerin üzerinde de durmuş, dönemi kazanacak öncü kadro duruşunu ve politikasını netleştirmiştir. Ortaya çıkan siyasi ve askeri gelişmeler, önümüzdeki süreçte başta Kuzey Kürdistan olmak üzere aktif savunmanın gerekli alanlarda gelişeceğini öngörmüştür. Bu dönemde özellikle Kuzey Kürdistan ve Türkiye çalışmalarımızın temposu, tarzı ve etkisi sürecin belirlenmesinde önemli düzeyde rol sahibi olacaktır. Güney Batı Kürdistan belirli düzeyde bir hareketlilik içinde olsa da, bunun daha da geliştirilme imkanı vardır. Doğu Kürdistan'da özellikle halk örgütlülüğüne özel önem verilmesi gerekmektedir. Mücadelemizin gerilla ve serhıldan alanlarında yükseltildiği bir dönemde, Kürt halkının yaşadığı Avrupa ve Rusya gibi alanlarda kendi özgünlüklerinde böyle bir sürece aktif biçimde katılıp güç vermeleri gerektiği belirtilmiştir.

Özellikle Medya Savunma alanlarında bulunan güçlerimizi hedefleyen düşman saldırılarının artacağını ve bunun bitirme temelinde yürütüleceğini tüm örgütlerimiz ve halkımız bilmeli ve bunun derin bilinciyle her alanda örgütlenmesini ve eylemini geliştirmelidir. Mücadelemizin başlattığı hamle süreciyle bir atağa geçtiği bir dönemde, geçmiş süreçte şu veya bu nedenle hareketten kopmuş, ancak bu dönemde katılmak isteyen bireylerle de ilgilenilerek, kendilerini sürece doğru katmaları yönündeki çağrı ve çabaların geliştirilmesi uygun görülmüştür.

Başta gerilla alanı olmak üzere tüm güçlerimizin şiddetli ve kapsamlı bir savaşa göre hazırlanması ve olasılıklar içerisinde en olumsuzu esas alacak bir şekilde kendisini örgütlemesi gerekmektedir. Böylesi bir durumda aktif savunma temelinde orta yoğunluklu bir düzeyle düşmana vurulacak darbelerle sadece püskürtme değil, başarılı bir pratik performansla tersine çevirmeyi hedeflemek gerekmektedir. Her alan ZAP direnişinin elde ettiği düzeyin gerisine düşmemeyi önüne hedef olarak koymalıdır. Bunun için alınan tedbirlerini tekrar tekrar gözden geçirmelidir. Hem tedbirlerimizi almak, hem de temel çalışmalarımızı gerekli düzeyde sürdürmek dönemin çalışma tarzı ve sistemi olarak ele alınması önemli olacaktır.

Üzerinde durulması gereken diğer bir nokta da kitlemize yönelik sindirme, bastırma ve etki altına alma politikalarına karşı sürecin ciddiyetini kavratacak çalışmaların yürütülmesidir. Örgüt ve kadrolarımızı belirli düzeyde etkisi altına almaya çalışan sistemiçileştirme yaklaşımlarına karşı mücadele etme ve PKK çizgisine çekme yönünde radikal bir mücadele yürütülmelidir. Örgüt ve kadro partileşme çizgisinde ayağa kalkıp, öncülük görevlerini yerine getiremezse gücümüzün etkisizleşmesi kaçınılmazdır. Bu nedenle de öncelikle bizi örgütlü irade haline getirmeyen, öncüleştirmeyen, örgüt ve militan çizgiyi çeşitli boş söz ve teorilerle muğlaklaştıran, gevşeten liberal yaklaşımlara karşı etkili bir mücadele yürütülmelidir. Bu nedenle kadrolarımızda bulunan liberal, bürokratik ve dogmatik yaklaşımlara karşı Apocu örgüt gerçekliğini geliştirmek kadar, kadro ve militan ölçülerini yükseltmek başarı için şart olmaktadır. Bu mücadelede eleştiri-özeleştiri temel mücadele aracımızdır. Ancak bunu yetkin ve yaratıcı bir tarzda kullanmak önemlidir.

15 Şubat ve 8 Mart'ta ortaya çıkan halkın ve kadınların serhıldanlarını 2008 Newroz'u ile birlikte daha ileri düzeyde boyutlandırma sürecin temel bir görevi durumundadır. Serhıldanlarda yeni bir aşamayı ifade edecek olan bu süreçte örgütlülüğümüzün bulunduğu her alanda güçlerimiz seferber olmalı, tüm kadrolar yeni kesimleri de sürece katmanın mücadelesini en aktif bir biçimde yürütmeyi bir dönem politikası olarak yürütme göreviyle karşı karşıya bulunmaktadır.

Buna paralel olarak bir diğer önemli nokta ise halkımızın bilinçlendirilmesi ve örgütlendirilmesi faaliyetleri olmaktadır. Êdi Bese hamlesiyle başlayan halkımızın hareketliliği 8 Mart alanlarında da görüldüğü gibi önemli bir düzey kazanmıştır. Ancak halkımızın aynı oranda demokratik konfederal sistemin temel taşlarını ifade eden komün, meclis tarzında tüm yaşamına yön veren temel örgütlülükleri yeterince geliştirildiği belirtilemez. Geçmiş süreçlerden de biliyoruz ki, birçok kez halkımız elinden geleni yapmıştır. Serhıldanlar geliştirmiş, tanklara-toplara göğsünü siper etmiş, işkencelere direnmiştir. Ancak halkımızın emeği, çabası ve fedakarlığı aynı düzeyde kalıcı örgütlülüklere dönüştürülerek, güçlü, istikrarlı oluşumlar yaratılamamıştır. Kadronun öncülük görevine yetersiz yaklaşımı nedeniyle bu görevler yeterince yerine getirilmediği için bunun siyasal sonuç yaratması aynı düzeyde olmamıştır. Bugün de geçmiş serhıldanları aşan düzeyde halk eylemliliklerinde niteliksel ve niceliksel bir gelişme söz konusudur. Bu bizde bir rehavete veya zafer sarhoşluğuna yol açmamalıdır. Bu nedenle serhıldana kalkan halkımızın daha örgütlü ve yenilmez bir iradeye kavuşturulması ve sonuçlarının siyasal alana daha etkili yansıtılması için, kalıcı, istikrarlı, yaşama yön veren örgütlülüklerin geliştirilmesi hayati önemdedir. Demokratik komünal örgütlenme de bundan başka bir şey değildir. Ortaya çıkan devrimsel yükselişin böyle bir perspektifle değerlendirilmesi önemlidir. Bu konuda hiçbir ertelemeye ve gevşekliğe izin verilmemelidir.

Hareketimizin var oluş nedeni halk ve ülke gerçekliğimizdir, bu nedenle de esas olarak gücünü buradan almaktadır. Karşı karşıya olduğumuz imha konseptine karşı esas olarak halkımızın gücünü ortaya çıkarmak, tasfiye planının ancak böyle boşa çıkarılacağını bilerek her türlü aktiviteyi geliştirmek gerekmektedir. Bunun için de öncelikle halktan uzaklaşan, halk çalışması yürütmeyen, elitleşen, bürokratlaşan anlayışlarla güçlü bir mücadele yürütmek gerekmektedir. Apoculuk, halkımızın yaşadığı temel ulusal ve toplumsal sorunlara karşı duyulan sorumlulukla başlar ve halkımızın bu konumdan çıkarılması için öncelikle halkın aydınlatılması, örgütlendirilmesi ve iradeleşmesi için çalışmayı esas alır. Bu nedenle de, halka gitmeyen, onu bilinçlendirip örgütlemeyen birey, özünde Apocu harekete katılmamıştır. Ya da harekete katılımı yanlış, yanılgılı ve hesaplıdır. O halde düzeltmeyi de buradan yaparak, kadroyu halkçılık temelinde örgütlemeye ve hazırlamaya yönelmeliyiz. Ancak bu temelde öz güç ilkesini anlamlı kılabilir ve yerli yerine oturtabiliriz.

Sonuç olarak:

Yeni duruma kendini siyasal, örgütsel ve askeri olarak uyarlamak başarının ve düşmanca yönelimleri boşa çıkarmanın temelidir. Bu da Kürdistan'ın dört parçasında ve yurtdışında Önderliği daha güçlü sahiplenme, çizgisini yaşamlaştırma, ulusal birlik siyaseti, demokratik konfederalizmi inşa etme, bunun için bizi halktan uzaklaştıran tarz ve yöntemlere son verme, tüm çalışma alanlarında gerillaya katılımı temel çalışma haline getirme, Medya Savunma Alanları başta olmak üzere, tüm gerilla güçlerini daha kapsamlı bir şekilde geliştirileceği büyük bir olasılık olan hava ve kara operasyonlarına hazırlama, yaşamı buna göre örgütleme, öte yandan serhıldanları gerillaya paralel olarak yükseltmeyi ve diplomatik

www.arsivakurdi.org

alanda daha etkin, uluslar arasılaşan Kürt sorununun karakterine göre daha açılımcı bir çalışma yürütmeyi gerekli kılmaktadır.

Süreç göz önüne getirildiğinde, Medya Savunma bölgeleri ve özellikle gerilla sahalarında tüm gücümüzü ideolojik, politik ve örgütsel olarak eğitme, sürece hazırlama, bu temelde ilişkilenme, sorunlarını çözme, netleştirme bakımından tüm alanlardaki yönetimler olarak üzerimize düşen görevleri tam bir yoğunlaşmayla yerine getirmeliyiz. Alan merkezleri hem çalışmalarını yürüttükçe hem de kendi gücünü koruyacak tedbirler geliştirdikçe ve dönem görevlerini yerine getirdikçe süreç ilerletilecektir. Medya savunma alanlarında bu konuda bazı tedbirler alındı ancak bunu daha da geliştirmek gerekmektedir.

Bu süreçte kadromuzun ve halkımızın basın-yayın araçları veya örgütlendirilecek eğitim çalışmaları, seminer, panel, bildiri, broşürlerin hazırlanması temelinde güçlü bir biçimde süreç hakkında aydınlatılması önem taşımaktadır. Üzerimizdeki saldırı özünde ideolojik-kültürel bir saldırıdır. Bu nedenle bu hattın sağlam tutulması büyük öneme sahiptir. Örgütlenmeye gelmeyen, örgütü, disiplini zayıflatan eğilim ve anlayışlara karşı etkin bir mücadele yürütülmelidir. Öte yandan, devrimle yarattığımız kültürümüze karşı saldırılar karşısında kültür hareketi daha etkili bir mücadele yürütülürken, "Asimlasyona da Edi bese" şiarıyla Kürt dilinin yaygın olarak kullanılması, imkanlar zorlanarak eğitimin geliştirilmesi, özellikle günlük yaşamda kendi dilimizin geliştirilmesi büyük bir öneme sahiptir.

İçine girilen bu dönemde örgütsel yapılanmanın temel esprisi, her parçanın, her eyaletin dönemin gereklerine göre örgütlemesi ve kendi kendine yeterli olacak düzeye getirilmesidir. Bu nedenle ağırlık verilmesi gereken merkezlerin güçlendirilmesi değil, yerel alanların güçlendirilmesi tarzı olmalıdır. Her alan görevlerini başarı temelinde yürüterek gelişmeyi ve nitelikleştirmeyi kendisinde yaratmalıdır. Yerellerin güçlendirilmesi ve inisiyatifli kılınması, dönemi kazanmanın temel örgütlenmesi ve çalışma tarzını ifade etmektedir. Bu hem demokratik komünal sistemimizin bir gereği hem de saldırılara karşı tedbir açısından önemlidir. Ancak yerellerin genelle ilişkisine ve tamamlayıcı olunmaya özel bir önem verilmelidir. Aksi takdirde dar yerelleşme anlayışı gelişir. Buna da zemin ve imkan sunmamak gerekir.

Ortadoğu'nun giderek karmaşıklaşan ve iç içe giren, dengelerin daha fazla hareketlileştiği, sürecin hızlandığı bir dönemde doğru bir siyasal doğrultu kadar, değişen durumlara göre kendine uyarlayan, nerde katı, nerde esnek olması gerektiğini bilen, bunu tam bir siyasi kararlılıkla yürüten bir tarzın geliştirilmesi, dönemi kazanmanın bir başka temel noktasıdır.

Apocu bilinç, ruh ve kararlılıkla kendisini donatmış, yüksek manevra kabiliyetine ve taktik zenginliğe sahip, inisiyatifli ve haklı olan bir gücün, kendisini teknik denetimin dışında tutması halinde, düşmanın o çok güvendiği teknik üstünlüğüne son verebileceğini ortaya koymuştur. Düşmanın son hamlesi karşısında temelinde Gorsê, Erdal ve Cahitlerin kahramanca şahadetinin olduğu altın değerindeki zengin tecrübelerin titizlilikle analiz edilerek sonuçlarının eğitime ve örgütlenmeye dönüştürülmesi büyük önem taşımaktadır.

Özcesi askeri olarak, düşmanın teknik üstünlüğünü boşa çıkaracak, zengin askeri taktiklere ulaşma temelinde güçlü bir direniş geliştirecek bir düzeyin yakalanması gereklidir ve bunun mümkün olduğu açığa çıkmıştır. Bunun için öncelikle iletişim tekniğinin propaganda dışında bir iletişim aracı olarak alanlarımızda kullanılmaması, bunun yerine kendi yöntemlerimizin geliştirilmesi büyük önem taşımaktadır. Düşman ordularının elindeki yüksek tekniğe karşı insan tekniğini geliştirilmesi suretiyle iradeli, kararlı, Apocu fedai ruha sahip insan yeteneğini alabildiğine geliştiren, yaratıcı kişilikle mücadeleyi yürüten düzeyin yakalanması başarının da temel anahtarı olacaktır.

Halkımızın, örgütlülüğümüzün bulunduğu her alanda gerilla direnişine eşlik edecek bir serhıldan hareketini ve örgütlülüğünü geliştirmek, bunu zengin eylemliliklerle sürek-

liliğe kavuşturmak dönemi kazanmanın temel bir çalışması olarak ele alınmalıdır. Başta 15 Şubat uluslar arası komplosunun protestosu olmak üzere 8 Mart Dünya emekçi kadınlar gününün kutlanması temelinde ortaya çıkan tablo çok iyi okunmalı ve sonuçları mutlaka halkın demokratik komünal örgütlenmesine, yeni kitlelere açılmaya, militanlaşmaya ve doğru öncülük etmeye yansıtılmalıdır. Her alanda komünleşme ve meclisleşme geliştirilmelidir. Serhıldana kalkan bir halk neden, kendi komününü ve meclisini kurmasın? Bu konuda kadro ve örgütlerimiz tam bir uyum ve koordineli bir biçimde meclis ve komün çalışmalarını geliştirmelidir. Sınırlı bir çalışmanın sonucunda eğer böyle bir sonuç ortaya çıkıyorsa, daha derli toplu, KCK sisteminin daha örgütlü kılınması halinde zaferin de mümkün olduğu ortaya çıkmaktadır.

Yönelimin ve Kürt sorununun uluslar arasılaşma düzeyi göz önüne alınarak güçlü, atak, üzerimizde örülen tecrit çemberini kıracak bir diplomasi çalışmasına mutlaka ulaşılmalıdır. Tüm saldırılara ve yine yaşanan yetersizliklere rağmen siyasi ve askeri alanda güçlerimizin göstermiş olduğu performans dostun da düşmanın da hareketimizi ve halkımızı bir kez daha değerlendirmesine yol açmıştır. Bu diplomasiyi geliştirmek için de güçlü bir zeminin oluşması anlamına gelmektedir. Apocu hareketin yenilmezliğinin kendisini hiçbir tartışmaya yol açmayacak tarzda açık bir farkla ortaya koyması, hareketimizle ilişki arayışlarını da beraberinde getirecektir.

Hangi yöntemle gelirlerse gelsinler, gerillanın yenilmez olduğu, halkımızın teslim alınamayacağı, siyasal örgütlenmesinin dağıtılamayacağı, Önderliğine ve ülkesine bağlı olduğu gerçeğinin net bir biçimde ortaya çıktığı tarihsel bir döneme girmiş bulunuyoruz. Herkesin tarihin bu önemli sürecinde üzerine düşen görevi tam olarak yerine getirmesi göreviyle karşı karşıya bulunmaktadır. 2008 yılına önemli imkan ve avantajla girmiş bulunuyoruz. Düşmanlarımızın tehlikeli inkar-imha siyasetinde bir direnişleri olsa da kazanmak için önemli bir avantaja sahibiz. Biz hareketimizin bu en güçlü döneminde de, diyalog ve barışçıl yöntemlerle demokratik çözüme hazır olduğumuzu bir kez daha belirtiyoruz. Geçmişte olduğu gibi, yine bazı çevreler bazı çağrılar temelinde devreye girebilirler. Ancak gelinen aşamada tek taraflı olarak atılacak adımlarla sonuç alınamayacağı ortaya çıkmıştır. Çözüm yönünde adımlar karşılıklı olarak atılmak durumundadır. Türkiye cumhuriyeti devleti kendi kendisiyle yüzleşmeli, halkımıza karşı gerçekleştirdiği katliamları itiraf etmeli ve inkar siyasetinin yanlışlığını ortaya koymalıdır. Aksi takdirde artık işlevsizleşen inkar-imha siyasetiyle bir yere varamayacağı açıktır. Bu nedenle de halkımızın temsilcileri kararlı durmalıdırlar. Kendileri şahsında siyasal alan parçalanmak istenmektedir.

Genel olarak mücadelemizde önemli bir gelişme yaşanmaktadır. Ancak bu gelişme başımızı döndürmemelidir. Çünkü halkımızın düşmanları hala inkar-imha siyasetinde diretmektedirler. Onun için de yapılacak daha çok işimizin olduğunu bilerek sürecin kendisini dayatan görevlerinin üzerine başarı ruhuyla yürümek durumundayız.

İçinden geçmekte olduğumuz dönem olağanüstü bir dönem olup, oldukça hassas bir özelliğe sahiptir. Bu hassas dönem görevlerimizi, tarzımızı ve tempomuzu da belirlemektedir. Önderliğimizin bütün barış çabalarına rağmen bizi yok etmek, halkımızı katletme temelinde kimliksizleştirmek ve köleleştirmek isteyen düşmana karşı büyük bir cesaret ve fedakârlıkla yanıt vermemiz tarihsel bir görev durumundadır. Kazananın ancak yaşayacağı bir süreçtir bu. Kazanmak için büyük avantajlara sahibiz. Elverişli koşullar kadar tehlikelerin de aynı oranda bulunduğu böylesi bir süreçte 2008 yılını halkımız adına daha büyük kazanarak zafere ulaşmak için tüm kadro, yurtsever ve sempatizanların tarihin bu kritik döneminde elinden gelen tüm çabayı tam bir seferberlik ve yüksek bir fedakarlık ruhuyla ortaya koyacağına olan inancımızı belirtiyor, çalışmalarınızda üstün başarılar diliyoruz.

11 Mart 2008

KCK Yürütme Konseyi

HPG'NİN TÜM KOMUTAN VE SAVAŞÇI YAPISINA

Değerli yoldaşlar;

Bildiğiniz gibi 21 Şubat gününden itibaren faşist Türk ordusu Medya Savunma Alanlarımıza yönelik bir hava ve kara saldırısı başlatmış bulunuyor. Bu saldırı 16 Aralık 2007 tarihinden itibaren yürütülmekte olan hava saldırılarının karadan bir işgal hareketine dönüştürülmesi girişimi oluyor. Şimdilik saldırının en başta hedeflemiş olduğu alan Zap-Avaşin arasındaki stratejik bölgeden oluşuyor. Yani Ana Karargâh sahamız "Güneş Operasyonu" adıyla, faşist Türk ordusunun yürüttüğü saldırının birincil hedefi konumunda bulunuyor. Bu işgal saldırısı bugün birinci haftasını doldurmaktadır. Bir hafta boyunca uçak, helikopter, tank ve top gibi en ağır silahların kullanması temelinde ve tümüyle özel kuvvet birliklerine dayalı olarak sürdürülen bir saldırı durumu mevcuttur.

Bu saldırının ilk haftasının sonuçları, aşağı yukarı gelişmelerin nasıl olacağını da gösterir niteliktedir. Bütün saldırganlığına rağmen faşist Türk ordusunun Ana Karargâh sahamızı kuşatmaya alamadığı, batı ve güney hattından geliştirmek istediği kuşatma girişimlerinin Güney Kürdistan halkımızın direnişi temelinde boşa çıkartıldığı, kuzey sınır hattından ağır kış koşullarına rağmen geliştirilmek istenen saldırıların ise gerilla güçlerimiz tarafından büyük bir direnişle karşılanarak püskürtüldüğü ortadadır. Sonuçta bir haftalık saldırıya rağmen faşist Türk ordu birlikleri, Türkiye-Irak sınırını aşamamış, Medya Savunma Alanlarımıza girmeyi başaramamıştır. Tersine gerilla güçlerimizin sert direnişiyle karşılaşarak ağır kayıplar vermiştir. Bu bir haftalık yoğun çarpışma sürecinde beş arkadaşımız kahramanca savaşarak şehit düşerken, faşist Türk ordusunun kayıpları çok fazla olmuştur.

Gerilla birliklerimizin geliştirdiği sert direniş temelinde bir kobra helikopteri düşürülmüş, en az üçü subay olmak üzere yüzden fazla asker öldürülmüş ve birçoğu da yaralanmıştır. Biz öncelikle geçtiğimiz bir hafta boyunca çok ağır kış koşullarına rağmen, yiğitçe savaşarak faşist ordu birliklerinin medya savunma alanlarına girişini engelleyen ve onlara kayıp verdirten tüm komutan ve savaşçı arkadaşlarımızı bu büyük başarılarından dolayı kutluyor, bundan sonra da başarılarının bu temelde devam etmesini diliyoruz.

Değerli yoldaşlar;

Bilindiği gibi son aylarda faşist Türk ordusunun medya savunma alanlarımıza yönelik karadan işgal harekâtı geliştireceği konusu yoğunca tartışılıyordu. Son siyasi gelişmeler ve diplomatik hareketlilik de dikkate alındığında, giderek böyle bir işgal saldırısının kesinleşmiş olduğu gözleniyordu. Yani bu saldırı bir yerde beklenen bir durumdu. Ancak doğrusunu söylemek gerekirse, 21 Şubat gibi karakış ortasında, metrelerce kar altında Türk ordu birliklerinin böyle bir saldırı yapacağını da beklemiyorduk. Ancak anlaşıldı ki, bu ordu birliklerini üzerimize salanların aceleleri vardı. Sürecin ilerlemesinden belli ki korkuyorlardı. Yangından mal kaçırırcasına türban yasasını onaylatmaları gerekiyordu. Yine siyasi

ortamı gerginleştirerek ve savaş dayatmasında bulunarak, siyasi yönetim ve toplum üzerindeki etkinliklerinin kaybolmasını önlemeleri gerekiyor.

Kısaca Türkiye'yi yönetenler, daha makul koşulların saldırıyı yürüten askerler açısından oluşmasını beklemeye bile sabırları yoktu. İç politikadaki küçük hesaplarını ve Türkiye üzerindeki rant hesaplarını kış ortasında, yoksul halk çocuklarının cepheye sürülerek geliştirilen savaşa dayanarak yürütmek zorundaydılar. Başka bir ortamda bu denli rant kavgası yürütmenin, kendi çıkarlarını egemen kılmanın elbette imkanı yoktu. Demek ki kış ortasında geliştirilen bu operasyon bir yerde küçük hesaplar partisi olan AKP'nin "türban operasyonu" oldu. Yine bu operasyon en küçük fırsatları bile değerlendirmek zorunda kalan ve artık inkâr ve imha sistemini yürütmek için fazla zamanı kalmamış olan mevcut genelkurmay yönetiminin ihtiraslarını gerçekleştirmek için çılgınca başvurduğu bir saldırı oluyordu.

Değerli yoldaşlar;

Güneş operasyonu adıyla 21 Şubat tarihinden itibaren medya savunma alanlarımıza yönelik bir işgal saldırısı biçiminde geliştirilen bu harekâtın Türkiye yönetiminin iç çekişme ve çatışmalarıyla bağı olduğu kadar, dış güçlerin ortadoğu politikaları ve Türkiye üzerindeki hesaplarıyla da bağı vardır. Çok iyi biliyoruz ki böyle bir işgal saldırısının hazırlık süreçlerinde hem hükümetler hem de genelkurmaylar düzeyinde bir yığın diplomatik görüşme yapılmıştır. Özellikle ABD, İngiltere ve İsrail ittifakının Türkiye yönetimini böyle bir saldırıya yöneltmek için çok yoğun çaba harcamış olduğu ve ağır tahriklerde bulunduğu bilinen bir gerçektir.

5 Kasım 2007 tarihinde Bush-Erdoğan görüşmesiyle başlayan bu sürecin daha sonra Türkiye yöneticilerinin ABD-İngiltere ve İsrail yönetimleriyle geliştirdikleri bir dizi görüşme temelinde hazırlanmış olduğu tartışma götürmez bir hususdur. Sonuçta uluslar arası komployu da örgütleyip yürütmüş olan bu üçlü ittifak Türkiye yönetimini böyle bir işgal saldırısına yönelme durumuna getirmiştir. Belli ki onların da aceleleri vardır. Neden? Çünkü Türkiye'yi mevcut ortadoğu politikalarında daha fazla kullanmak istemektedirler. AKP'nin yönettiği Türkiye'yi Büyük Ortadoğu Projesinin çekirdek gücü haline getirmeyi hedeflemektedirler.

Bu temelde Türkiye-ırak ittifakını yaratarak İran'a karşı önemli bir güç oluşturmayı başarmak istemektedirler. Bu temelde de Türkiye'yi Ortadoğu savaşının içine sokmak, Türk ordusunu ortadoğunun her yerinde savaşan bir askeri güç haline getirmek istemektedirler. Nitekim bu güçler Türk ordusunun güney Kürdistana dönük saldırısını desteklediklerini itiraf etmekten de çekinmemektedirler. Bir yandan Türk ordusunu tahrik ve teşvik ederek Türk ordusunu böyle bir saldırı içine sokarken, diğer yandan elini çabuk tutmasını ve bu saldırıyı erkenden bitirmesini istemektedirler. Neden? Çünkü kendileri de belirtiyorlar, çok yönlü çalışıyorlar. Türkiye'yi böyle bir saldırıya yöneltirken amaçları onu daha fazla kendilerine bağlamak ve bu temelde ırak'la ittifak yapar hale getirmektir. Onlarda ipi hep elde tutmak adeta ince bir ayar yapmak istemektedirler. Besbelli ki AKP'ye bu temelde destek vermişler ve genelkurmay başkanını da ülkelerinde bu temelde ağırlamışlardır. Türkiye'yi yönetenlerde hem sivil hem de askeri kanat olarak ABD'nin geliştirdiği bu politikaya evet demişler ve kendilerini sonuna kadar bu politikalara bağlamışlardır. Türkiye başbakanı Tayyip Erdoğan her ne kadar bu operasyon için kimseyle işbirliği yapmadıklarını söylese de o bir demagog olarak gerçeği ifade etmemektedir. Mevcut AKP yönetiminin varlığını ve geleceğini bir yandan ABD-İngiltere ve İsrail ittifakına, diğer yandan da genelkurmaya bağladığı artık tartışma götürmez bir gerçek durumundadır. Bu güçlerin desteği olmazsa bir gün bile ayakta kalamayacak konumdadır.

Mevcut genelkurmay yönetimi ise öyle anlaşılıyor ki, inkâr ve imha siyasetini yürütmek için Türkiye'yi irtica dediği siyasi islama ardına kadar açmaktan çekinmemektedir.

Çünkü onun da inkâr ve imha siyasetini yürütmek için dayanacağı başka bir güç kalmamıştır. Bu çerçevede bir yandan AKP'nin uyguladığı siyasi islama dayanır, Türkiye'yi adeta bir islam cumhuriyeti haline getirmenin kapılarını açarken diğer yandan da özgürlük hareketimize karşı saldırıda ABD desteğine sonuna kadar muhtaç olmaktadır. Burada hemen şunu da belirtelim ki; bütün bu gerici ittifaklar dar çıkarlar üzerine kurulmuş, sağlam temellere oturmamış, her an bozulmaya açık ittifaklar durumundadır. İster AKP-genelkurmay ittifakı olsun isterse Türkiye-ABD ve İsrail ilişkileri olsun böyle bir zayıf konumu kendi içinde arz etmektedir. Çünkü aralarında uzun vadede uzlaştırılması zor olan çelişkiler vardır. Dolayısıyla hepsinin bu PKK karşıtı gerici ittifak bozulmadan bir şeyler kazanabilmek amacıyla acele etme zorunluluğu içinde oldukları gözlenmektedir. Çünkü hepsi de bilmektedir ki süreç ilerledikçe gelişmelerin nasıl olacağı mevcut ittifakın ne kadar ayakta kalıp kalmayacağı belli değildir. Çünkü hepsi birbirini kullanmak birbirinin sırtına basarak kendi politikasını yürütmek istemektedir. Mevcut çıkar birliği PKK karşıtı temelde ve uzun vadeye yayılması zor olan bir çerçevede oluşturulmuştur. PKK karşıtlığı temelinde her biri bazı kazanımlar elde ederek bölgede gelişebilecek daha büyük çelişki ve çatışma ortamında kendini yaşatacak güce ulaşma hesabını yapmaktadır. Aslında birbirleriyle olan çelişki ve mücadelelerini bir yerde PKK'ye karşı mücadele temelinde uzlaştırmakta ve böylece PKK karşıtı bir saldırı ittifakını ortaya çıkartmaktadırlar. Dolayısıyla bu gerici ittifakın hem iç, hem de dış boyutuyla geleceği yoktur. Buna karşı geliştirilecek demokratik direniş bu gerici ittifakı kolaylıkla parçalayabilecektir. Hepsinin hesabı böyle bir duruma gelmeden ne kazanabiliyorsa onu kazanarak daha sonraki süreçte kendini ayakta tutacak ve politikalarını uygulayabilecek güce ulaştırma noktasındadır.

Değerli yoldaşlar;

2008 yılına girerken de ifade ettiğimiz gibi bu durum içinde bulunduğumuz yılı büyük bir çatışma ve savaş yılı haline getirmiş bulunmaktadır. Çünkü mevcut gerici çıkar ittifakı bu temelde oluşmuştur. Diğer yandansa uzun vadeye yayılma gücü yoktur. Dolayısıyla ne sonuç alacaksa 2008 yılında alacaktır. Ardından gelecek süreç içerisinde bölgede daha farklı çelişki ve çatışma durumlarının gündeme geleceği, bir yandan ABD-İran çelişkisi derinleşirken diğer yandan çeşitli Arap güçleriyle ABD ve İsrail arasındaki çelişkilerin artacağı daha şimdiden anlaşılmaktadır. O nedenle böyle bir sürece ulaşmadan herkes kendini o ortamda dayanacak güce ulaştırma arayışındadır. Bu da bir yerde özgürlük hareketimize yönelik saldırı olarak kendini göstermektedir. Kısaca tarihi uluslar arası komplonun onuncu yılında komployu örgütleyip yürüten gerici ittifakın bu düzeyde yeniden oluşması durumu yaşanmaktadır. Bu da 2008 yılının çok yönlü bir mücadele ve zorlu bir savaş yılı olacağı anlamına gelmektedir. Nitekim daha 2007 Aralık'ından itibaren böyle bir süreç içine girildiği görülmüştür. 21 Şubat operasyonuyla ise böyle bir kapsamlı ve uzun vadeli savaş süreci içerisine açıkça girilmiş olmaktadır. Türkiye yönetimi topyekun savaş konsepti temelinde geliştirdiği bu saldırıyla gerilla güçlerimizi darbeleyip ezme ve marjinal konuma düşürme, Önder Apo üzerindeki fiziki ve psikolojik işkenceyi had safhaya vardırma ve halkımızı sindirme bütün bunların sonucunda özgürlük hareketimizi marjinal bir konuma düşürüp etkisiz hale getirmeyi hedeflerken, ABD-İngiltere ve İsrail ittifakı da PKK hareketini gerileterek gerici bir temelde Türkiye-ırak ittifakını oluşturup, İran, Suriye ve diğer ortadoğu devletleri karşısında büyük ortadoğu projesini başarıyla yürütecek bir ortama kavuşmak istemektedirler. Yani PKK'nin dayattığı ve geliştirdiği ortadoğunun demokratikleşmesi ve bu temelde demokratik ortadoğu birliği sürecini engelleyerek küresel sermaye çıkarlarına bağlı ve bu sistemin çıkarlarına göre düzenlenmiş yeni bir ortadoğu yaratmayı hedeflemektedir.

Bu nedenle 21 Şubat saldırısı dar ve geçici bir saldırı değildir. Kesinlikle böyle ele al-

mamak ve hata yapmamak gerekir. Bu saldırı en az 2008 yılının tümüne yayılacak olan yeni bir savaş sürecinin başlangıcını ifade etmektedir. Bu gerçeği böyle bilmemiz ve savaşın 2008 yılı boyunca Kürdistan'ın her alanında süreciğini dikkate almamız büyük önem taşımaktadır. Açığa çıkmıştır ki, Türkiye yönetiminin geliştirdiği bu topyekûn savaş saldırısı en başta medya savunma alanlarımızı hedeflemiş bulunmaktadır. Medya savunma alanlarındaki örgüt ve gerilla gücümüzü darbelemeyi ve etkisiz hale getirmeyi hedeflemektedir. Başta yönetim karargâhlarımızı işlemez hale getirmek olmak üzere medya savunma bölgelerini yok etmeyi ve böylece gerillayı temel üs sahalarından mahrum kılmayı bu temelde de Kürt özgürlük hareketini temel öncü gücünden yoksun duruma düşürmeyi hedeflemiş olmaktadır. Türk devletinin ve ordusunun mevcut saldırısının hedefinin medya savunma alanlarını ortadan kaldırmak olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Bu nedenle saldırılar bütün alanlara yayılacaktır ve bir süreklilik durumu arz edecektir. Kuşkusuz bütün alanlara birden saldırmayı başarı açısından göze alamayabilirler. Bu nedenle parça parça saldırma ve ezme taktiğini geliştirmek isteyebilirler. Yine genel planda tüm medya savunma bölgelerini hedeflemiş görünerek içinde bazı bölgeleri saldırının esas hedefi yapabilirler. Bu bakımdan düşmanın medya savunma bölgelerine yönelik geliştirdiği saldırının stratejik ve taktik yaklaşımlarını doğru görmek ve anlamak gereklidir.

Buna göre gerillanın bir tutum ve duruş geliştirmesi tüm bu saldırıları stratejik ve taktik düzeyde kıracak ve işlemez kılacak bir stratejik taktik yaklaşımı HPG'nin de geliştirmesi ve bunu oldukça planlı, örgütlü ve inisiyatifli bir biçimde hayata geçirmesi gerekmektedir. Hiç kuşku yok ki, Türkiye devleti ve ordusu ne kadar saldırırsa saldırsın ve bu saldırıyı hangi güç ne kadar desteklerse desteklesin biz medya savunma alanlarını sonuna kadar savunacağız. Medya savunma alanlarına dönük her türlü saldırı girişimini savaş se-bebi sayarak bu saldırıları geri püskürtmek için tüm gücümüzü örgütleyip harekete geçirerek ortaya koyacağız. Bir karış toprağı bile büyük savaşlar vermeden ve gerillayı geriletmeden hiçbir güç giremeyecektir. Medya savunma bölgelerinin her alanı karış karış gerilla güçlerimiz tarafından kahramanca savunulacaktır. Ancak bu savunmayı elbette gerilla tarzıyla yapacağız. Derin bir gerilla örgütlülüğü ve hareket tarzını esas alarak medya savunma bölgelerinin her karışını saldırgan düşman güçleri için bir yıkım ve yenilgi alanı haline getirecek şekilde savunacağız.

**Savunmayı elbette
Gerilla tarzıyla yapacağız
Derin bir gerilla örgütlülüğü ve
Hareket tarzını esas alarak
Medya savunma bölgelerinin
Her karışını
Saldırgan düşman güçleri için
Bir yıkım ve yenilgi alanı haline
Getirecek şekilde savunacağız**

Bu nedenle öncelikle tüm medya savunma bölgelerindeki gerilla güçlerimizin 21 Şubat tarihi itibariyle başlayan saldırının ne anlama geldiğini doğru bilince çıkarması önemlidir. Bu saldırının 2008 yılı boyunca süreciğini ve her alana yayılacağını bilmesi gerekir. İkinci olarak tüm güçlerimizin örgütlenme, mevzilenme ve hareket tarzını bu işgal saldırısına karşı direnmenin gereklerine göre geliştirmesi gereği vardır. Bu konuda şimdiye kadar yürütülmüş olan çalışmalar daha da derinleştirilerek tam bir gerilla direniş düzeni her alanda sağlanmak durumundadır. Üçüncü olarak hiçbir alan saldırı bize gelmez, dememelidir. Özellikle başlangıçta saldırıya hedef olmayan alanlar biz saldırının dışında kalıyoruz sanarak kendilerini gevşek, hazırlıksız bir konumda asla tutmamalıdır. Bu yaklaşım tehlikelidir ve zarar vericidir. Çünkü bir biçimde mevcut işgal saldırısı tüm medya savunma alanlarına yayılacaktır. O bakımdan da şimdi-

www.arsivkomunar.org

den itibaren tüm alan güçlerimiz, başta komuta kademesi olmak üzere böyle bir saldırı durumunun gereklerine göre ve bu saldırıyı karşılayarak saldırgan güçlere ölümcül, ağır, yok edici darbeler vurmayı hedefleyen bir planlama dâhilinde kendini her zaman direnişe hazır tutmalıdır. Dördüncü olarak, bazı saldırı ve çatışma bölgelerinden düşman zaman zaman çekilmek isteyebilir. Aldığı kısmi sonuçlara dayanarak biraz toparlanıp-hazırlanmak isteyebilir. Yine ilerleyememenin ve ağır kayıp vermenin sonucunda kendini toparlamak için kısmen geri çekebilir. Bu durum hiçbir biçimde ve asla operasyonun bittiği, düşmanın geri çekildiği, yeniden saldırmayacağı biçiminde değerlendirilmemelidir. Tam tersine böyle taktik hilelere fazlasıyla düşmanın başvuracağı hesaba katılmalıdır. Güçlerini çekiyor gibi göstererek gizli tuttuğu güçlerle aniden saldırılar yapmayı hedefleyebilir. Güçlerinin bazılarını çekerken bir kısmını arazide gizleyebilir. Geri çektiği güçlerin yerine önceden hazırlanmış olan güçleri teknik gücüne dayanarak hızla saldırıya geçirebilir. Bu bakımdan da düşmanın savaş hilelerine karşı uyanık olmak, geri çekilir beklentisi içinde olmamak her zaman düşman saldırısını hesaba katarak ve onu yakından izleyip, denetim altında tutarak savunma tedbirlerimizi sürdürmemiz gereği vardır.

Beşinci olarak da, medya savunma bölgelerinin hiçbir yerine hiçbir düşman kuvveti kolayca ve rahatça girememelidir. Her yere dönük saldırı mutlaka çok güçlü bir gerilla direnişiyle karşılanmalıdır. Bunun için gücümüz ve imkânlarımız seferber edilerek düşmanı hazırlıklarımızın üzerine düşürecek bir hazırlık düzeyini her yerde yaratmalıyız. Küçük bir alanda düşmanın ilerleme çabası bile ona büyük bedel ödetmeli, pahalıya mal olmalıdır. Ancak bütün bunları gerilla tarzıyla yapmak, düşman tekniğine kendimizi hedef etmemek, hava saldırıları ve topçu atışlarına karşı yer altı sistemlerini ve savunma mevzilerini etkili bir biçimde her yerde geliştirmek, yine düşmanın saldırısını sürekli ve uzun vadeli mevziden karşılamamak önemlidir. Bunun yerine gerektiği yerde mevzi direnişler de gösterilirken, esas olarak gerilla düzeninde hareket etmeyi bilmek, düşmanı hazırladığımız alanlara çekerek tuzaklara düşürme, pusu ve baskın yöntemleriyle ağır darbeleme biçimindeki gerilla taktiğinin derinliğine hayata geçirilmesini sağlamak başarı açısından büyük önem arz etmektedir.

Değerli yoldaşlar;

Besbelli ki 2008 yılı savaşının esas bölümünün medya savunma alanlarında geçeceği açığa çıkmıştır. Daha şimdiden düşman yönelimleri medya savunma alanlarını kapsamlı birer savaş alanı haline getirmiş durumdadır. Ancak bu demek değildir ki, kuzey Kürdistan'ın değişik alanlarında ve Türkiye sahasında savaş olmayacaktır. Hayır, o alanlarda da geçen yılları aşacak düzeyde bir savaş durumu 2008 yılında kesinlikle yaşanacaktır. Medya savunma alanlarının düşman saldırısına uğramış olması ve savaş alanı haline gelmiş olması kuzey Kürdistan alanlarındaki savaşın önemini azaltmamakta tam tersine daha da artırmaktadır. Bu alanlarda yürütülecek savaşı daraltmamakta tersine büyültmektedir. Özellikle geçtiğimiz 4-5 yıllık pratiğin zengin tecrübesine de dayanarak esas olarak 2008 yılında kuzey Kürdistan'ın bütün saha ve bölgelerinde derin bir gerilla pratiğini başarıyla hayata geçireceğimiz kesindir. Bu bakımdan daha şimdiden kuzey Kürdistan'ın değişik alanlarındaki ve Türkiye sahasındaki gerilla birliklerinin hazırlıklarını buna göre yapması, 2008 yılının özelliklerini doğru bilince çıkartması ve kendini ruhsal, düşünsel ve pratik bakımdan güçlü bir biçimde hazırlaması önem arz etmektedir.

Bu konuda elbette medya savunma bölgelerine dönük düşman saldırılarını kırmayı hedefleyen en büyük katık kuzey saha ve eyaletlerinden gelecektir. Kuzeydeki gerilla güçlerimiz en büyük savaşı bu yılda verecekler ve en büyük gerilla başarılarını 2008 yılındaki savaş pratiği içinde elde edeceklerdir. Özellikle düşmanın medya savunma alanlarına yöneliminin yarattığı kuzeydeki güç zayıflamasından da yararlanarak daha etkili ve güçlü bir gerilla direnişini bu alanlarda geliştirecekler-

dir. Bu konuda her gerilla savaşçısı yine her gerilla timi ve takımı her türlü düşman birliğine amansız darbe vurabilecek büyük bir gücü ifade etmektedir. Bu gücün yerinde ve zamanında harekete geçirilerek doğru kurulması ve faşist despotik saldırganlığa, faşist sömürgeci işgal hareketine öldürücü darbe vuran bir güç haline kendini getirmesi gerekmektedir. Bu konuda kuzey alanlarımız için şimdilik belirteceğimiz şudur: Düşman kış ortasında medya savunma alanlarımıza saldırmış, yeni bir savaş durumu ortaya çıkartmıştır. Bu hareketimiz açısından olumsuz bir durum kesinlikle olmamıştır. Tam tersine biz düşmana ulaşmakta zorlanırken, düşman ayağımıza gelmiş hazırlıklarımızın üzerine düşerek ağır darbeler yemiştir. Bunun Türk ordusunda yarattığı büyük korkuyu insan şimdiden hissedebilmektedir. Yine bu durumun yarattığı büyük siyasi gelişmeleri şimdiden herkes görebilmektedir. Nitekim daha şimdiden bu saldırının başarıya gitmeyeceği değerlendirilmektedir. Özgürlük hareketimiz siyaset gündeminin merkezine yeniden oturmuş durumdadır ki, neredeyse düşmanın bu saldırısı artık daha saldırı yapamayacak son saldırı gibi değerlendirilmektedir. Bilindiği gibi 15 Ağustos Eruh, Şemdinli eylemleri ardından düşmanın geliştirdiği operasyonun adı da, güneş operasyonuydu. Şimdi 21 Şubat'ta başlatılan operasyona da benzer adı vermişler. İlk operasyonda, son operasyonda aynı adı taşıyor ve öyle anlaşılıyor ki düşmanın yürütebileceği son operasyon oluyor bu. Kendisi de öyle değerlendirmiş olacak ki, böyle isimlendirmekten çekinmemiş bulunuyor.

Bu bakımdan mevcut durumda siyasi ve askeri olarak hareketimizin direniş konumu iyidir. Kış ortasında büyük bir siyasi-askeri gelişme medya savunma alanlarına dönük saldırı karşısında gerilla güçlerimizin gösterdiği kahramanca direnişle ortaya çıkartılmıştır. Bu bakımdan bir daralma ve zorlanma durumumuz kesinlikle söz konusu değildir. Kuzeydeki güçlerimiz gerçeği bu biçimde görmeli ve herhangi bir sıkışma varmış gibi bir yaklaşım içine girmemelidir. Bunun pratikteki anlamı mevcut saldırı ve savaş durumu var diye kendini aşırı riske atıcı girişimlerden uzak durmaktır. Hiçbir yerde ve hiçbir gerilla gücümüzün böyle çok aşırı riske dayalı bir hareket içine girmeye gerek yoktur. Ancak fırsatlar ve imkânlar var olduğu yerde de elbette değerlendirilmelidir. Hangi gerilla gücümüzün önüne fırsat çıkarsa, düşmana vurma imkânı elde edilirse elbette onu değerlendirmek ve sonuca götürmek de onun görev ve sorumluluğu dâhilindedir. Hiçbir gerilla birliği yakaladığı fırsat ve imkânı başarıyla kullanmaktan geri duramaz ve asla durmamalıdır. Şimdiki durumda kuzey güçlerimizin yaklaşımı böyle olurken elbette artık kış sonuna geliniyor ve yeni bir bahar sürecine giriliyor. Giderek mevsim gerilla için elverişli hale gelecektir. Mevsimin ve elverişli hale geldiği alanlarda başlamak üzere gerilla güçlerimiz düşmanın kış boyu yürüttüğü saldırıların intikamını almak ve güneş operasyonuna karşı gerillanın yenilmez, kahramanca direnişini her alanda geliştirmek

Medya savunma bölgeleri
Başta olmak üzere
Kuzeyde ve Kürdistan'ın diğer
Alanlarında yürüteceğimiz direniş
Deyim yerindeyse
24 yıllık gerilla direnişimizin
Ve 35 yıllık
Özgürlük hareketimizin
Yürüttüğü mücadelenin
Finalini oluşturacaktır

üzere elbette direniş içine girecektir. Derin gizlilik ilkesini en güçlü uygulama temelinde her alanda yaygın ve etkili bir gerilla hareketi mevsimin uygun hale geldiği her yerde bulunan gerilla güçlerimiz tarafından geliştirilecektir. Hiçbir güç bu konuda atıl kalamaz, kendini geride tutamaz. 2008 yılı gibi büyük savaş yılının tarihi görev ve sorumluluğunu başarıyla yerine getirmek tüm gerilla güçlerimizin tarihi misyonu temelindedir.

www.sivakurd.org

Değerli yoldaşlar;

2008 yılı boyunca Türk devletinin ve ordusunun geliştireceği saldırılar karşısında medya savunma bölgeleri başta olmak üzere kuzeyde ve Kürdistan'ın diğer alanlarında yürüteceğimiz direniş deyim yerindeyse 24 yıllık gerilla direnişimizin ve 35 yıllık özgürlük hareketimizin yürüttüğü mücadelenin finalini oluşturacaktır. Eğer bir finalden söz edilecekse 2008 yılının böyle bir tanımlamaya daha yakın bir yıl olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. 2008 yılı boyunca geliştireceğimiz direnişle düşmanın güneyde ve kuzeyde saldırılarının kırılması gerillayı ezme ve marjinal konuma düşürme hedefinin başarısızlığa uğratılması 2008 yılı sonundan itibaren yepyeni bir siyasi durumu ortaya çıkartacaktır. Bu temelde 2009 yılının büyük siyasi gelişmeler yılı olacağı, Kürt özgürlük ve demokrasi hareketinin tarihinin en büyük gelişimini bu yılda yaşayacağı tartışma götürmez bir gerçektir. Eğer 2008 yılı direnişi güçlü ve yeterli bir biçimde verilip düşman amaçları boşa çıkartılırsa bunun doğal sonucunun 2009 yılında Kürt sorununun çözümünü sağlayacak büyük siyasi gelişmeler olacağı daha şimdiden görülen açık bir gerçektir. Hareketimiz süreci böyle ele almakta dolayısıyla güncel planda saldırılar karşısında kendini tümüyle savunma direnişine verirken, geleceğin büyük siyasi gelişmelerine karşı da kendini hazırlıklı tutmaktadır.

Bu temelde bir yandan siyasi, askeri ve ideolojik örgütlülüğünü geliştirirken diğer yandan Kürt halkının ulusal birliğini ve dayanışmasını ilerletmek içinde büyük çaba harcamaktadır. Önder Apo'nun da yaklaşımları temelinde içine girdiğimiz bu tarihi direniş sürecinde biz şunu açıkça ifade ediyoruz; PKK gerillası Kürt ulusal direnişinin en temel öncü kuvvetidir, en cesur ve fedakâr gücüdür. Kürt ulusal direniş gücünün en temel halkasıdır. Bu çerçevede Türk devletinin geliştirdiği saldırılar karşısında direnen gerillanın ulusal düzeyde silahlı güçlerin birliğini yaratmaya hazır olduğu, kendisini böyle bir ulusal güç saydığı inkâr ve imha sistemi karşısında direnmeyi esas alan tüm Kürt silahlı direniş güçleriyle her türlü ittifak ve dayanışmaya hazır halde bulunduğu açık bir gerçektir. Biz bunu bu vesileyle açıkça ifade ediyor ve Kürt ulusunun özgür ve demokratik olması için kendini direnişçi konumda sayan tüm silahlı güçleri ortak hareket etmeye, ittifak ve dayanışma içinde bulunmaya yönelik de çağrı yapıyoruz. Ulusal demokratik güçleri birlik ve dayanışma içinde hareket etmeye, düşmanın oyunlarına gelmemeye asla işbirlikçi ve çıkarcı konuma düşmemeye davet ediyoruz. Böyle zayıflıklar gösteren, hata yapanların halktan soyutlanacağını ve tarih karşısında ağır bir sorumluluk altına gireceğini açıkça belirtiyoruz.

Türk devlet ve ordusunun 21 Şubat'ta başlattığı işgal saldırısı karşısında geliştirdiğimiz direnişe dayanarak, Kürt ulusal demokratik birliğini siyasi ve askeri temelde en ileri düzeyde yaratmayı hedeflerken, aynı şekilde başta Türkiye aydınları ve demokratik güçleri olmak üzere tüm bölge halklarına ve demokratik güçlerine, birlik ve dayanışma çağrımızı da yineliyoruz. Aslında AKP- genelkurmay uzlaşmasıyla oluşan 22 Temmuz seçim yönetiminin, 21 Şubat'ta içine girdiği saldırganlık Türkiye toplumu ve kamuoyu tarafından çok net olarak görülebilecek açıklıktadır. Şimdi cenaze törenleri oluyor ve ağıtlar yakılıyor. Çeşitli söylemlerde bulunuluyor. Kimin ne söylediği, ne tür tepki gösterdiği tam bilinemiyor. Basın-yayın organları bu konuda gerçekten de savaş kışkırtıcısı ve yanlısı bir tutum sergiliyorlar. Türkiye toplumunu gerçekler konusunda aydınlatmadıkları gibi faşist ırkçı şoven milliyetçi bilinçle doldurmaya çalışıyorlar. Oysaki Türkiye'yi seven, demokrat olan insanlar, kesimler şunu rahatlıkla sorabilirler: Şehit oldu denen bu insanlar şubat ortasında, karakışın içinde, metrelerce kar altında sınırın öte yüzünde ne geziyorlardı? Güney Kürdistan'a neden gittiler? Niye bu kadar saldırgan konumdalar? Kendileri öldükleri için acınan insanların kış ortasında başkalarını öldürmek için saldırıya geçmiş olduklarını elbette ki Türkiye'yi seven her bilinçli insan giderek daha derinden düşünecektir. Bu konuda

www.arsivkurdi.org

şimdiye kadar dezenformasyon ve yanıltıcı durum söz konusu olsa da şimdi 21 şubat saldırısıyla adeta AKP-genelkurmay uzlaşmasından oluşan yönetim suçüstü yakalanmış durumdadır. Açık bir gericilik ve saldırganlık olduğu herkesçe görülebilecek düzeyde açığa çıkmıştır.

Bu bakımdan Türkiye aydınlarının, emekçilerinin, kadınlarının, analarının, gençlerinin bu şoven-milliyetçi saldırganlığa varlığını ve yaşamını savaş rantçılığına bağlamış olan bu politik kesimlere karşı daha örgütlü bilinçli bir biçimde Kürt halkıyla dayanışma içinde direnişe geçmeleri elbette ki kendi kurtuluşları açısından en doğru yoldur. Öyle anlaşılıyor ki 21 Şubat saldırısı her zamankinden daha fazla Türkiye ortamında tartışılacak ve giderek bu saldırıyı yapanlara karşı muhalefet ortaya çıkacaktır. Bu anlamda da Türk ve Kürt halklarının bu faşist sömürgeci despotik saldırganlığa karşı demokratik ittifakının giderek daha çok gelişip, güçleneceği bir sürecin içine girilecektir. Benzer bir durumun Arap âlemi ve İran'da da yaşanacağı tartışma götürmez bir gerçektir. Daha şimdiden ilerici demokrat Arap güçleri büyük ilgiyle bu gelişmeleri izlemektedir. Gerillaya dönük Türk ordu saldırganlığını kınayarak gerilla güçlerimizin direnişini Arap toplumuna ulaştırmak için yoğun bir propaganda çalışması yapılmaktadır. Aynı durumun iran toplumu içerisinde de olduğu ve giderek bunun daha çok gelişeceği açık bir gerçektir.

Değerli yoldaşlar;

Görülüyor ki daha şimdiden topyekun savaş konsepti temelinde gelişen saldırı karşısındaki kahramanca gerilla direnişimiz, halkımızın Edi Bese kampanyası temelindeki büyük özgürlük ve demokrasi hamlesiyle birleşerek büyük ve ciddi siyasi etkiler yaratmış durumdadır. Nitekim Kürt halkının 15 Şubat komplosunu onuncu yılına girerken daha şiddetli bir biçimde lanetlemiş olduğu açık bir gerçektir. Yine 21 Şubat'ta başlayan saldırganlık karşısında güney Kürdistan halkımızın direnişi takdire şayan bir düzeyde olmuştur. Özellikle Bamerni, Amediye başta olmak üzere birçok alanda halk Türk tanklarının önlerini keserek onları tekrar geri yerlerine çekilmek zorunda bırakmıştır. Bu ruh güney Kürdistan'ın her tarafında daha çok gelişmektedir. Yine başta Amed ve Van olmak üzere kuzey Kürdistan'ın bütün kent ve kasabalarında halk ayaktadır. Aynı şekilde batı Kürdistan ve yurtdışındaki halkımız, doğu Kürdistan halkımız mevcut saldırganlığa karşı durmak üzere giderek daha büyük oranda gerilla direnişiyle birleşen bir serhildan hareketi içine girmektedir. Bütün bunlar gösteriyor ki, 2008 yılına Kürt halkı tüm örgüt ve kurumlarıyla gerillasıyla, önderliğiyle çok güçlü, kararlı, azimli, direngen ve mücadeleci bir temelde girmiştir. Her türlü faşist sömürgeci saldırı karşısında da bu büyük bir kararlılıkla direnecek ve her türlü saldırıyı püskürterek özgürlük ve demokrasi mücadelesini ilerletecek güçtedir.

Özgürlük hareketi ve halk olarak 2008 yılına ilişkin kararlılığımız bu temeldedir. Hazırlıklarımız güçlüdür, direnişimizi tüm bölge ve dünya halkları, demokratik güçleri görecek ve selamlayacaktır. Bu inançla biz bir kere 21 Şubat saldırısına hedef olan ve bu saldırıyı kırmak üzere büyük direniş gösteren gerilla güçlerimiz başta olmak üzere tüm HPG komuta ve savaşçı güçlerini kutluyor, selamlıyor, şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyor ve tüm HPG güçlerini önderlik çizgisinde ve kahraman şehitlerimizin izinde faşist sömürgeci Türk saldırganlığına karşı her yerde başarı ve zafer azmiyle sonuna kadar direnmeye çağırıyor, tüm yoldaşlara bu kutsal direnişte üstün başarılar diliyoruz.

Yaşasın Meşru Savunma Direnişimiz!

Biji Reber Apo!

Halk Savunma Merkezi

20. YILDÖNÜNÜMÜNDE HALEPÇE KATLİAMI BİR İNSANLIK TRAJEDİSİ OLMAYA DEVAM EDİYOR.

20. yüzyıl büyük devrimleriyle olduğu kadar, trajik olayların yaşandığı bir yüzyıl olma özelliğiyle de halkların belleklerinde derin izler bırakan büyük gelişmelere tanıklık etmiştir. Bilim ve tekniğin iktidar gücüyle birleşerek, iktidarı sağlamlaştırmanın en etkili aracına dönüştürüldüğü, her türlü tekniğin savaşların ve kitlesel kıyımın hizmetine sunulduğu, ırkçılığın, faşizmin ve milliyetçiliğin iktidarın temel harcı haline getirildiği ve bunun temel yaşam felsefesine dönüştürüldüğü bir sistem gerçekliği 20. yüzyıl gerçekliğini ifade ediyor. Büyük paylaşım savaşları, nükleer silahların kullanılması, faşizmin gelişmesi, kimyasal gazlar ve kitlesel kıyımın bu denli yükseldiği başka bir tarih gerçekliği yoktur. Bilim ve teknik geliştikçe bu egemenlerin elinde vahşi bir yok etme silahına dönüştü ve halklara karşı sınırsız şekilde kullanıldı. Uygarlık, demokrasi ve insan hakları adına insanlığı uyutan dünyanın hakim güçleri, mazlum halkların kıyımına ya teknik destek verdiler ya da sessiz kalarak göz yumdular. Eğer insanlık tarihi değerlendirilecekse 20. yüzyılın bütün bu tarih gerçekliği içerisinde çok farklı bir yere sahip olduğu görülecektir. En gelişkin kitle imha silahları en vahşi işkenceler eşliğinde halklar üzerinde sınırsızca denendi ve denetime alma mücadelesi yürütüldü. Bütün bu mücadeleler içerisinde ikinci dünya savaşından sonraki en önemli katliamlardan birini de Kürtler yaşadı. Saddam rejimine İran karşısında destek veren Batı Devletleri kimyasal gaz üretiminde kullanılacak maddeleri Irak rejimine ihraç ettiler ve bu gazların başlıca hedeflerinden birini sivil savunmasız Kürt halkı oluşturdu. Tarihe Halepçe Katliamı olarak geçen olay 1988'de gerçekleşti. Havadan atılan kimyasal gazlarla Halepçe kasabası içinde yaşayan çoğu çocuk ve kadından oluşan bütün nüfusuyla yok edildi. İran'la savaş halinde olan Saddam rejimi Batı tarafından korundu ve bu olayın üzeri bir dönem örtbas edilmek istendi. Ne zamanki kendi ürettikleri canavar kendilerine diş gösterdi, o zaman yeniden bu olay hatırlandı ve yeniden yükselen savasın tozu dumanı içerisinde Halepçe katliamı anılmaya başlandı.

Suçlular değil de suç ortaklarının Halepçe'yi anması anlaşılırdı. Ürettikleri canavarla karşı karşıya gelmişlerdi ve yeni bir tarihi hesaplaşma yaşanıyordu. Suçlamak, karalamak ve yargılamak için nedenler aranıyordu. Suç işlerken ortak olup teşfik edenler yargılarken hükümran halindeydi. Bir nevi suçlu suçluyu yargılıyordu. Halklar arasına kin ve nefret tohumlarını ekenler, savaşlar ve kan üzerinden dünya politikasına yön verenler, kendi sistemlerinin türevleriyle hesaplaşarak, dünya halklarına yeni düzenlerini allayıp pullayarak pazarlamak istiyordu. Bugün bu politika, ABD'nin başını çektiği yeni dünya düzeniyle, geleneksel politikaların ulusal devlet çıkarlarının bir türevi şeklinde piyasaya sürülmüş bulunu-

www.savaskarsiti.org

yor. Beklide dünya halkları içerisinde 20. yüzyıl gerçekliği ve politik yapılanmasından en çok zarar gören halkların başında Kürtler geliyor.

20. yüzyıl gerçekliği olumlu ve olumsuz yönleriyle ele alınmayı gerekli kılıyor. Kuşkusuz bunu iki büyük paylaşım savaşı ve sonuçlarından bağımsız ele alamayız. Irkıçılık, faşizm ve emperyalizm, reel sosyalizmin ulusal kurtuluşçuluk tarzında dünyada oynadığı rol ve ortaya çıkan sonuçlardan da bağımsız ele alamayız. İki kutuplu dünya, sistemler arası bir mücadeleyi ifade ediyordu. Her iki tarafta işlenen insanlık suçları karşısında ulusal çıkarlarını gözeterek yaklaşım gösteriyordu. Bu nedenle Halepçe katliamı bölge devletleri arasında yürütülen hakimiyet mücadelesinin bir ayıbı olduğu kadar 20. yüzyıl dünya egemenlik sisteminin de bir ayıbı ve hukuk skandalıdır. Suç ortakları fazla olduğu için uzun zaman bu olayın üstü kapatılmak istendi. Uluslararası hukukça yasaklanan kimyasal gazların kullanılması Saddam rejimi tarafından ihlal edildiği ve Halepçe'de beş binden fazla sivil savunmasız insan yok edildiği zaman da bu sessizlik fazla bozulmadı. Olay sadece ajanslara bir haber olarak geçti. Çünkü o dönem dünya hakimlerinin çıkarları Saddam rejimini karşısına almaya fazla imkan vermiyordu.

Ortadoğu çalkantılı bir süreci yaşıyordu ve dünya politikalarının üzerinde döndüğü bir konumu yaşıyordu. Filistin İsrail sorunu en sıcak dönemine girmişti. Kürt sorunu PKK öncülüğünde yeniden canlanıyordu. NATO'nun Güney kanadını tutan TC içerisinde ciddi devrimci muhalefet vardı. Bütün bunların yanında ABD ve CIA'nın bölge faaliyetlerinde temel dayanak noktası olan İran şahlığı rejimi tabandan gelişen bir hareketle yıkılmıştı. İran yeni İslam kimliğiyle Anti-ABD'ci bir politikayla yeniden tarih sahnesine çıkıyordu. ABD reel sosyalizmle yürüttüğü mücadelede yeni bir cephe ile karşı karşıya kalıyordu. Bu İran cephesiydi. Bu oluşumun önüne geçmek için dönemin temel politikası, herhangi bir güçle savaş ortamına çekmek ve yıpratmaktı. Böyle bir iş için darbe ile iktidara gelmiş ve Arap milliyetçiliğinin liderliğine oynayan Saddam bulunmaz kaftandı. Böylece Saddam rejimi Humeyni rejiminin üzerine sürüldü. Bölgede belkide tarihin en çok can ve mal kaybına sebep olan savaşlarından biri yaşandı. Batı devletleri Saddam rejimini her türlü maddi, teknik ve diplomatik destekten mahrum bırakmadı. Zorlandığında kendisine kimyasal gaz desteği sundu. İran rejimini ne kadar yıpratırsa o kadar faydalı olacaktı. Diğer yandan İslam alemi içerisinde bu savaşla önemli bir çatlak oluşacaktı. Böylece İran devriminin diğer bölge devletlerine yayılmasının da önüne geçilmiş olunacaktı. İsrail karşısında ittifak görünen İslam devletleri arasındaki böylesine önemli bir savaş, İsrail rejimine de politik destek sağlayacaktı. Sonuçta ekonomik olarak yıpranmış bir İran ve Irak ve bunun yaratığı ağır sorunlarla uğraşan bir halklar gerçekliği, tam da bölgede yürütülmek istenen siyaseti ifade ediyordu. Dikkat edilirse bu savaşın tozu dumanı içerisinde İsrail Lübnan'a müdahale etmiş, Filistin hareketi tarihinin en ağır darbesini yemişti. Bu savaşla bölgede birçok çelişkiyi iç içe yürüterek dengeyi elinde bulundurmak isteyen güçlerin, genel bölge dengesinin de bozulmasını birlikte getirmişti. Halepçe katliamı bu bölgesel gelişmelerin ve oyunların bir sonucu olarak ortaya çıkmıştı..

Bu bölge gerçekliği Kürt realitesiyle birleşince durum daha da karmaşıklaşıyordu. Dört parçaya bölünmüş Kürdistan ve kendi içerisinde bölük pöçük olmuş bir Kürt realitesi… Bu, örgütlenen, politika yapan ve sürece yön veren bir Kürt gerçekliğine değil, diğer güçlerce kullanılan bir Kürt gerçekliğine denk düşüyordu. Kürtler bölge politikasının bir parçasıydı ama kendi politikalarının değil başkalarının yürüttüğü politikanın araçları haline gelmişlerdi. Kendi Kürdünü tanımayan Irak, İran'da yaşayan Kürdü sözümona tanıyor ve destekliyor, İran'da aynı şekilde Irak Kürdüyle ittifak yapıyor, destekliyor ve tanıyordu. Bu durum savaş cephelerinde savaşan devletlerle birlikte Kürtlerin de bir birleriyle savaşmalarına ve düşmanlıklarına yol açıyordu. Bütün savaş boyunca İran ve Irak Kürt örgütlerinin

de bir birleriyle savaşmaları ve düşmanca davranışları bu anlamda anlaşılırdır. Kendisi için politika yapamayan, bağımsız bir özgürlük çizgisi oluşturamayan ve kapsayıcı bir politik doğrultu kazanamayan örgütler başkaları tarafından kullanılmaya mahkumdur. Bu durum Kürt realitesi açısından çok daha çarpıcıdır. Tarih boyunca benzer acı gerçeklerle defalarca karşılaşmalarına rağmen bundan ders çıkarmamaları da bir o kadar trajiktir. Bölgede hakimiyet mücadelesi yürüten iki devlet arasındaki savaşta, hiçbir güvence olmaksızın taraf durumuna gelmeleri ve bir birleriyle çatışmaları acı bir gerçekliktir. İran KDP'siyle Irak KDP'sinin çatışmaları ve her birinin bir diğer sömürgeci devletle ittifak yapması tamamen bu politik körlükten kaynağını almaktadır. 1975'lerdeki Cezayir anlaşmasında da görüldüğü gibi bu devletler savaşı durdurduğunda, ya da anlaştıklarında Kürt örgütlerini tasfiye etmede ve yüzüstü bırakmakta da ustadırlar. 1988'de yaşanan, Kürtler açısından ders çıkarılmayan ve tekerrür eden bir tarihten ibarettir. Halepçe katliamı ve enfal denilen kapsamlı Kürt katliamı ve sürgünlerle göçlerle tamamlanan süreç tamamen böyle bir realiteden kaynağını alıyor. Bugün de PKK'nin yürüttüğü özgürlük mücadelesinde yine aynı oyunların denenmesi ve TC bir yandan savaş cephesi açarken, diğer Kürt örgütlerini de yeni bir cephede savaştırmaya zorlaması benzer durumdan kaynaklanıyor. 90'lı yıllarda bu konuda önemli mesafeler aldığı, YNK ve KDP'yi PKK'ye karşı savaştırmayı başardığı da unutulmamalıdır. Bir nevi hakim devletler, Kürtlere hiçbir hak tanımadan bir birine karşı kullanmayı, bir birine kırdırtıp zayıflatmayı ve bununla dünyaya 'biz olmasak Kürtler bir birleriyle yaşayamazlar' mesajı vermeyi gelenek haline getirmişlerdir. Bu nedenle en korkunç kıyımların üzerinde denendiği, iradesi kırılmış, içten param parça edilmiş ve uluslararası dengelerin kurbanı haline getirilen bir halk gerçekliği tam da Kürt gerçekliğini ifade ediyor.

Bölge devletlerinin nüfus durumu değerlendirilirse, Kürtler Ortadoğu'da nüfus yoğunluğu en fazla olan halklardan biridir. Buna rağmen neden hiçbir hakları olmamıştır, çünkü her devlet, her güç, her sistem kendi Kürdünü yaratmış ve kürde ait olan fazla bir şey kalmamıştır. PKK çıkışı, mücadelesi ve rolü itibarıyla bu anlamda da bir doğrultma hareketi olmuştur. Bu nedenle geleneksel kullanılan Kürt örgütlenme tarzında önemli değişimlerin yolunu aralamış ve geniş bir saldırı dalgasıyla karşılaşmıştır.

TC Kürt sorununun çözümü önünde engel olan en büyük bölgesel güçtür. Buna karşı PKK öcülüğünde 25 yıla yaklaşan bir silahlı mücadele yürütülmektedir. Halen bazı Kürt örgütlerinin buna rağmen birlik düşünce ve eylemine ulaşmaması düşündürücüdür. Bölgede uluslar arası dengede bir değişiklik yaşanmıştır. G. Kürdistan'da katı sömürgeci politika kırılmıştır. Fakat TC Kürtlerin güçlenmemesi ve daha fazla demokratik haklara ulaşmaması için elinden geleni yapmaktadır. Buna karşın Celal Talabani gibi eğilimlerin durumu ve sorunlara yaklaşımı düşündürücüdür. 'Gelin vurun imha edin ama beni kabul edin' diyor. Halbuki kabul edilmeyen ve ret edilen aynı kimliktir. Elbette ideolojik politik farklılıklarımız vardır ama halk kimliğimiz aynıdır. Biri kabul edilmeden diğeri kabul edilemez. Elbette bu halk kimliği için geçerlidir, bir de ihanet eden Kürt gerçekliği vardır. Bu da zaten mevcut sistemin kendisidir. Onun Kürt halkı içindeki örgütlülüğüdür, kabul gören yönüdür. Bunları da karıştırmamak gerekiyor. TC'nin son sınır ötesi operasyonu karşısında Talabani gibilerin durumu ile direnen Kürt gerçekliğinin iyi kıyaslanması gerekiyor. PKK bu anlamda yürüttüğü mücadele ile halen bir turnusol kağıdı gibidir. Direnen Kürt gerçekliğini pazarlayan Talabani gibileri Kürtlüğün hangi değerini sahiplenebilir. Halk tarihimizin son yüzyılı iyi irdelenirse direnişin zayıfladığı dönemlerin, katliam ve kıyımların en çok yükseldiği dönemler olduğu görülecektir. Sorun var olma sorunundan çıkıp çözüm aşamasına gelmişken, bunun gerekli objektif altyapısı yeterince olgunlaşmışken, düşmana umut veren yaklaşımların nereye götüreceğini kestirmek zor değildir. Talabani

politikalarının yeni Halepçelere davetiye olduğunu anlamayan var mıdır? Sorun tarihten ders çıkarmaksa bu dersi en çok çıkarması gerekenler Kürt liderler değil midir? Ya da Kürt tarihinin en trajik olayları bu tür politikacıların yürüttüğü politikalardan da kaynaklanmamış mıdır? Saddam döneminde gerçekleşen Halepçe katliamı başta olmak üzere, 'Enfal' adıyla anılan katliamlar ve onlarca irili ufaklı kıyım ve sürgün olaylarına rağmen, Güney Kürdistan'ın halen iki fiili parça halinde tutulması bu politikacıların bir marifeti değil midir? 'benim aşiretim, benim lehçem, benim bölgem, benim servetim sermayem, kişisel kariyerim, kişisel dostluklarım, şahsi aile çıkarlarım' değil midir bu denli ağır sorunlara yol açan…? Yine G. Kürdistan 1991'den itibaren yaklaşık 17 yıldır fiili olarak Saddam denetiminden çıkmış ve federe bir konumdadır. Bu 17 yıl içerisinde atılan adımlara bakılınca ilk göze çarpan iki parçalı yerel bir yapılanmadır. Halbuki yapılması gereken, ezilen bir kimlik olarak Kürtlerin kendi içerisinde yapıcı bir demokratik birliktelik kurmalarıydı. Diğer halklar içinde model oluşturacak, yerelden, aşiret ve aileden, milliyetçi eğilimlerden bağımsız bir birlikteliğin temellerinin atılmasıydı. Yeni Halepçelerin ve Enfal olaylarının önüne böyle demokratik adımların atılmasıyla geçilebilirdi.

ABD'nin Irak müdahalesi bölgesel sorunları çözdü mü o da sorgulanmalıdır. ABD'nin bölge için öngördüğü demokrasi projesi nedir, attığı adımlar nelerdir, Kürt sorunun genel çözümü için ne düşünüyor o da önemlidir. Radikal islamı kendisi için tehlike görüyor ama alternatifi de ortada yok. Bölgenin en güçlü demokratik potansiyeli olan Kürtlere dönük, PKK'yi düşman ilan etme dışında ortada bir proje yok. Güçlü bir demokrasi ve özgürlükler projesi olsaydı halklardan destek görecekti. Salt petrol ve kendi çıkarları için diğer halkları feda etmesi yeni bir politika değildir. Bu geleneksel İngiliz politikasıdır. Irak'a müdahale ederken Suriye'nin Qamışlo'da yaptığı katliamı görmezden gelmesi, TC ile çıkar ilişkileri nedeniyle aynı sloganları kullanması, bölgede var olan hangi temel sorunu çözebilir. Yine Kürt Halk Önderi Öcalan'ın İmralı süreciyle Celal Talabani'nin Irak devlet başkanlığı süreci hangi demokratik anlayışla bağlantılandırılabilir. Samimiyet ve doğruluk ancak böylesi bir sorgulamayla açığa çıkarılabilir. Geleneksel emperyalist politikalarla sorunların çözülemediği zaten açıktır. Çıkarına geldiğinde uluslararası hukuku kullanma çıkarına gelmeyince rafa kaldırma bir özgürlük stratejisi olamaz. Bu yaklaşım, gerici rejimlerin ömrünü uzatma, daha çok ırkçılık, daha çok milliyetçilik ve daha çok katliam anlamına gelir.

Bu nedenle özgürlük çizgisi eleştiri çizgisi şeklinde somutlaşmak durumundadır. Tarihsel olayları sadece trajik yönleriyle değil çözüm politikalarıyla da değerlendirmek gerekiyor. Mevcut politikalarda ısrar edilirse Ortadoğu halklarının biri birlerini boğazlayacağı yeni bir sürece girilmesi çok uzak bir ihtimal değildir. Kürdü, Türk, Arap ve Şia ile, Şia'yı Suni ile, İsrail'i Arap'la çatıştırma, sorunları daha da derinleştirecek ve yeni katliamların kapısını aralayacaktır.

Başkan APO, yeni paradigmasıyla kör kaosun aşılması, halklar ve kültürler arasındaki sorunların demokratik yöntemlerle çözülmesi projesini geliştirirken, mevcut politikaların varacağı sonucu gördüğü ve aşmak istediği içindir. Yeni katliamların, ırkçılığın, milliyetçiliğin panzehiri olarak, Demokratik Ekolojik Cinsiyet Özgürlükçü toplum paradigmasını sunmaktadır. Mevcut politikalar denendi ve sürekli imha, kıyım ve felaketlerin sebebi oldu. PKK yaşanan sorunların aşılmasında çağdaş bir fikir hareketi olduğu gibi, pratik politikasıyla da bölgede halklar arasında kaynaşma ve dayanışmanın önemli adımlarını attı. Ortadoğu'da gerçek çözüm Başkan APO'nun demokratik çözüm projesinde yatmaktadır. Bu aynı zamanda halklar, kültürler lehine politikanın kendisidir. Yeni katliamların önüne ancak bu kültür ve anlayışla geçilebilir.

20. yıldönümünde Halepçe ve Qamışlo katliamlarını bir kez daha lanetliyoruz.

Abdullah Öcalan
Sosyal Bilimler Akademisi

NEWROZ
KÜRDİSTAN'DAN DÜNYA HALKLARINA AÇILAN BİNLERCE YILLIK BİR ÖZGÜRLÜK IŞIĞIDIR

Newroz, Kürdistan'dan Ortadoğu'ya ve Asya içlerine kadar yayılan, bölge halkları tarafından bayram şeklinde kutlanan bir özgürlük sembolüdür. Binlerce yıl önce halkımızın zulme başkaldırısının efsanesi şeklinde ortaya çıkan direniş, ezilen diğer halkların da özgürlük arayışlarına umut yarattığı için kısa sürede bu halklarca da benimsenmiştir. Bu nedenle Ortadoğu'ya yakın yerlerde yaşayan ve bu direnişe ilham kaynağı olan Zerdüşt öğretisinden etkilenen bütün halklar Newroz'a sahip çıkmış, kutsamış ve onurlandırmışlardır. Kürtler, Farslar, Araplar, Azeriler, Kazaklar, Özbekler, Kırgızlar, Hintliler, Afganlılar, Peştuniler zamanla Newroz'u bayramlaştırmış, çeşitli etkinliklerle kutlamışlardır. Aradan binlerce yıl geçmesine rağmen bu bayramın halen aynı coşkuyla kutlanıyor olmasının elbette çok köklü ve halkların belleklerinde iz bırakacak bir nedeninin olması gerekiyor. Çünkü insanlık tarihinde cereyan eden bazı trajik olaylar halklar tarafından yas ve üzüntü günleri olarak algılanıp, buna uygun etkinlikler yapıldığı gibi, bayram olarak kutladıkları sevinç mutluluk günleri de vardır.

Mesela Kurban bayramı, İbrahim Peygamber döneminde insanların tanrılara kurban edilmesi geleneğinin sona erdirilerek, insan yerine hayvanların kurban edilmesi geleneğinin başlatılmasından kaynağını alır. Kendi dönemi içerisinde bu adım bir devrimsel gelişme düzeyinde önemlidir. Aradan dört bin yıllık bir zaman geçmesine rağmen bu gelenek bir kültür halinde sonraki dinlerce de kabul edilmiş ve günümüze kadar gelmiştir. Yine Newroz üç bin yıllık bir zaman geçmesine rağmen günümüzde de özgürlük mücadelelerine ilham kaynağı olmaya devam ediyor. Muharrem, katledilen insanların gördüğü zulme karşı bir yas tutuşu ifade ediyor. İnsanlık tarihinde halkların toplulukların yaşadığı olaylar nedeniyle anlamlandırdığı birçok olay vardır. Hatta birçoğu önceden yaşanan olaylardan esinlenmiş, kültürler iç içe geçmiştir. Yine Medlerin kazandıkları zafer gününü Newroz

(yeni gün) ilan etmesiyle, İsa Peygamberin doğum gününün Hıristiyan alemi tarafından Noel (yeni yıl) olarak kabul edilmesi, İslami cemaat tarafından hicretin yılbaşı olarak kabul etmesi, bu tarihsel kültür akışkanlığıyla ele alınabilir. Benzer olayların tümünde halklara yön veren Önderliklerin rolü önemli bir yer tutar.

Kendi çağında Zerdüşt, insanlığın geleceğine ışık tutan bir peygamber olarak tarih sahnesine çıkmıştır. Zerdüşt, bir yönüyle çağının en önemli filozoflarından biridir. Toplumsal bilinci geliştirmek amacıyla doğayı tanımlama ihtiyacı duymuş, tabiatın toprak, su, hava ve ateşten oluştuğu tespitine gitmiş ve bunları yaşamın temel etkenleri olarak görmüş ve kutsamıştır. İnsanı yüceltmiş, toplumun gelişmesine hizmet eden Önderlikleri ayrı bir statüde değerlendirip 'üstün insan' tanımlamasıyla sıradan insandan ayırmıştır. Doğayla barışık bir yaşamı esas almış 'doğayı yaralamayın' diyerek, insanın yaşamı için gerekli olan do-

ğal değerlerin korunmasını esas almıştır. Bunun yanında insanları toprağa bağlayarak yurt tutmasını öğütlemiş, tarım kültürünün gelişmesine hizmet etmiş, bu anlamda tarımda kullanılan hayvanları da kutsamıştır. Felsefesinde dualist bir bakış açısı hakimdir. İyi ve kötü kavramları tanrılar kategorisinde de değerlendirilmiş ve her zaman iyi ile kötü arasında bir mücadelenin olduğu tespitinde bulunmuştur. Dönem, Sümer'in devamı olan Asur imparatorluğunun hükmettiği her alanda halkları köleleştirdiği, baskı şiddet ve zulmün sınır tanımadığı bir dönemdir. Bu anlamda kötülüklere karşı mücadele felsefesi de vardır. Tarihsel bir gerçeklik olarak Kürtlerin ataları olan Medler Zerdüşt ideolojisi etrafında kendisini örgütleyerek, Asur'a saldırır ve bu imparatorluğu zulmüyle birlikte tarihe gömer. Kürtlerle birlikte bölge halkları da özgürlüklerine kavuşur ve o gün 21 Mart Newroz (yeni gün) olarak tanımlanır ve bayram olarak büyük ateşler eşliğinde kutlanmaya başlar. Burada efsane devreye giriyor.

Rivayete göre Asur Kralı Dehak iyileşmesi mümkün olmayan bir hastalığa tutulur. Çevresindeki hekimler kendisine insan beyni tavsiye ederler. Her gün bir Medyalı gencin beyni kralın iyileşmesi için kullanılacaktır. Sarayda bulunan Demirci Kawa bu gençleri saklayarak, krala her gün kestiği bir koyunun beynini gönderir. Dışarıdakilerle de anlaşarak, 21 Mart gecesi harekete geçer, çekiciyle zalim kral Dehak'ın beynini parçalar ve acılarına son verir. Kurtardığı gençlerle birlikte sarayın en yüksek kulesinde büyük bir ateş yakarak dışarıdakilere kralın öldürüldüğü mesajını verir. Bu gün Newroz olarak tanımlanır ve kurtuluş günü olarak kutlanmaya başlar.

Newroz eski Kürt ve bölge takviminde yeni yıl (yılbaşı) olarak da bilinir. Newroz günü olan 21 Mart'ın bir başka özelliği daha var. Ağır kış Koşullarından sonra 21 Mart'ta gece ile gündüz arasındaki denge gündüz lehinde bozuluyor. Yani gündüzün geceye galabe çaldığı ve uzamaya başladığı zaman oluyor ve baharı müjdeliyor. Göçebe veya tarım ve hayvancılıkla uğraşan topluluklar için yaşamlarında bu önemli bir yer tutuyor. Halk bulunduğu her yerde Newroz gecesi ateşler yakarak sürdürdüğü bu geleneği günümüze kadar getirmiştir. Özellikle TC döneminde yapılan baskı ve uygulanan inkar politikalarıyla bu tarihi kültürümüz de diğer toplumsal değerlerimiz gibi unutulma ve yok olmanın eşiğine gelmişti.

TC sömürgeciliği döneminde Kürt kimliği, dili, tarihi ve kültürü üzerinde uygulanan inkar ve yok etme politikasıyla, zalim Dehak'ın her gün bir Kürt gencini beyni için kurban etmesi kıyaslandığında; birinde günlük işlenen cinayetler varken, diğerinde bir halkın tümden yok edilmesi gerçeğiyle karşılaşırız. Bu durum Başkan APO Önderliğinde PKK hareketinin ortaya çıkışına kadar devam eder.

Newroz halkımız tarafından unutulmamıştı. Fakat siyasal islamın ağır baskıları ve sömürgeciliğin uyguladığı politikalar nedeniyle nerdeyse işlevsiz bir konuma getirilmişti. Evlerde veya köy meydanlarında ateşlerin yakıldığı, gençlerin dilek tutarak ateşlerin üzerinden atladığı bir etkinlik düzeyine inmişti. Ne zamanki Başkan APO önderliğinde Kürdistan özgürlük mücadelesi yeniden canlandırılıp, ölü duruma getirilen toplumsal bilinç uyandırıldı ve Kürt toplumu kendi tarih gerçekliğiyle yüz yüze getirildi, o zaman Newroz'un anlamı da anlaşılmaya başladı. Böylece ilk kez yüzyıllar sonra Newroz Ateşi yeniden yüksek dağların doruklarına taşındı. Bu ateş tarihsel misyonuna uygun olarak halkımıza gereken özgürlük ve kurtuluş mesajlarını iletir duruma geldi. Yaklaşık üç bin yıl sonra yeniden yakılan Newroz ateşi Kürdistan, bölge ve dünya halklarına ilkinden çok daha güçlü ve derinlikli mesajlar içeriyordu. Bu ateş sadece bir zalim ya da tiranın saltanatını değil, binlerce yıllık baskıcı, sömürgeci, hiyerarşik devletçi sistemin halkların başına ördüğü ağları da tehdit ediyordu. Bu nedenledir ki, ezilen halklar ve topluluklar tarafından hızla kabul gördü, fakat devletçi yayılmacı egemenlikli sistemi de çok ciddi bir panik içerisine sürükledi. Halkımız ve bölgenin ezilen halkları bu ateşe sarılarak yeni bir başlangıç yapmak isterken, egemenler sınır

tanımayan saldırılar başlattılar. Bu mücadele dünyanın en büyük imparatorluklarının da içerisine katıldığı, komplolarla, şantajlarla, tehditlerle ve her türlü savaş tekniğinin kullanıldığı saldırılarla devam ediyor. Yaşanan durum sadece Kürdistan'da değil bölgede ve dünyada yeni bir tarihsel toplumsal kültürel hesaplaşmanın başlangıcı sinyallerini veriyor. Bu hesaplaşmanın bir ucunda İbrahimi bir hareket başlatan Başkan APO ve PKK, diğer ucunda ise çağdaş Firavunlar ve Nemrutlar rejimi devletler vardı.

Kürdistan'da yaşanan devrimci gelişmeler karşısında varlığını Kürt halkının yok edilmesi üzerine inşa eden TC, bütün gücüyle saldırıya geçti. Son iki yüzyılda Kürdistan'da oluşan gelenek; Kürtler isyan eder ama üzerine şiddetle gidilerek bastırılır, soykırım uygulanır, katledilenler katledilir, geri kalanların bir kısmı zindanlara doldurur, diğerleri ise sürgünlere gönderilir ve sorun çözülmüş kabul edilirdi. Bu gelenek, Kürtlerin son direniş dalgasının öncülüğünü yapan PKK üzerinde de denendi. Bu kez zindanlar gündemdeydi. Hem de çağın en vahşi işkence teknikleri eşliğinde uygulamalarla bu hareketin bitirilmesi hedeflenmişti. Bunun için 12 Eylül'ün cunta şefleri Diyarbakır zindanını pilot bölge seçmişlerdi. PKK Kürdistan'ın kalbi olan Diyarbakır'da bitirilecekti. Sınır tanımayan işkencelerle önce irade ve umut kırılacak, sonra da teslim alınarak ihanet dayatılacaktı. Cuntacıların tamda bu konuda başarılı adımlar attığını düşündüğü bir dönemde, Mazlum Doğan Çağdaş Kawa kimliğiyle tarih sahnesine çıktı. Zamanlama ve seçilen tarih efsanevi Kawa'nın çekicini zalim Dehak'ın kafasına indirdiği tarihle aynı güne denk düşüyordu. 21 Mart 1982 gecesi, yani Newroz

Tutsaklar için yeni bir umut ışığı doğmuş, ihanete karşı direnişin yolu hücrenin duvarları arasında yakılan üç kibrit çöpüyle aydınlatılmıştı.

Bir mücadelenin başarısı ardıllarının atacağı tutarlı ve kararlı adımlarla bağlantılıdır. Ardıllar ilk adımı güçlendirecek kararlı yeni adımlar atarlarsa başarı ortaya çıkar, bu adımlar gelmezse ilk adım ne kadar güçlü olsa da başarıya gidemez. İşte Mazlumların bu eylemine cevap veren bu adımlar gecikmeden peş peşe gelmeye başladı. Önce Dörtlerin bedenlerini ateşe vermesi, ardından 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu… Her mesaj yeni mesajlara, her direniş yeni direnişlere yol açıyordu.

Ama bu da yeterli değildi. Sadece zindanlarla sınırlı bir direniş yetmiyordu, dışarıda halktan ve örgütten gelecek adımlarla da beslenmesi gerekiyordu. Başkan APO önderliğinde gerilla hareketi kısa sürede bu mesaja Komutan Ağit'le cevap oldu. Zindanda çakılan kıvılcım dağlarda gerillaya dönüşmüştü. Zindanda yakılan üç kibrit çöpü, gerillayla dağlardan halkımızı aydınlatan bir meşale gibi tüm Orta Doğu'ya yansıyordu.

Büyük ve sınır tanımayan bir şiddetle bastırılan toplum, ölüm uykusundan Mazlumlar ve Gerillayla bir kez daha silkiniyor ve uyanıyordu. Dağlardan koparılıp köleleştirilen Kürt gerçekliği gerillayla, özgürlüğü için yeniden yüzünü dağlara dönüyordu. Dağlara akış, kentlerin varoşlarında yaşayan ve umudunu yitirmiş topluma yeni bir güç ve moral kaynağı oluyordu. Her Newroz yeni bir atılıma vesile oluyordu. Halk yavaş yavaş sokaklara dökülüyor ve haykırıyordu 'Biji Serok APO…' Böylece Önder APO gerçekliği içten ve dıştan gelen bütün saldırılara rağmen halklaşıyor ve kitleler tarafından kabul ediliyordu. Bu, yüzyıllar sonra bir Önderlik gerçekliğinin daha Başkan APO şahsında tarih sahnesine çıkışı ve halklaşması anlamına geliyordu. Ardından düşmanın tüm azgın saldırıları altında 'PKK Halktır, Halk Burada' sloganlarıyla Başkan APO'nun örgütüne sahipleniyordu. Bu sloganı 'Gerilla Halktır, Halk burada' sloganıyla tamamlıyor, gerillayı halkın sahiplendiği bir özgürlük umudu olarak bütün dünyaya haykırıyordu. Her büyük çıkışta olduğu gibi halk sahip çıkıyor ama kurulu düzenlerinin bozulmasından korkanlar saldırıyordu. Tıpkı ilk dönemler Zerdüşt'e, İbrahim peygambere, İsa Peygambere ve Muhammed peygambere komplolar kurup saldırdıkları, taşlayıp karaladıkları gibi. Ama insanlık kendi doğal mecrasında yol almaya devam ediyordu. Beklide

İsa, çarmıha gerilmeden önce 'herkesin (yapıcıların) red ettiği taş köşenin baş taşı oldu' söylemini yinelerken, bilge bir insan olarak önceden bu gerçeği görüyordu.

Newroz, halkımızın serhıldanları ve gerillanın yoğun direnişiyle her geçen gün daha fazla eyleme daha fazla şahadete tanık oluyordu. Düşman Newroz'u yasaklar listesine almış, azgınca saldırıyordu. Tam da böylesi bir süreçte Diyarbakır bedenlerinde Zekiye Alkan adında bir Kürt kadını, 'Newroz ateşi çalı çırpıyla yakılmaz' diyerek bedenini ateşe verdi. Sonra İzmir'de Rahşan Demirel daha ömrünün on altısındayken bedenini ateşe vererek düşmanın zulmünü protesto ediyordu. Kürdistan'ın her yerinden ortak bir ses yükseliyordu ve halkımız düşmanın reva gördüğü yaşamı kabul etmediğini haykırıyordu. İnsanlarımız bedenleri alev alev düşmanın üzerine yürüyordu. Tanklar, panzerler, çevik kuvvet, kitlesel katliamlar, işkence ve zindanlar çözüm olmayınca TC, çareyi Newroz'u resmen kabul etmekte buldu. 'Unutmuştuk bu bizim de eski bayramımızdır' dediler. Halbuki onlar, Newroz Newroz olduktan 1500 yıl sonra bu topraklara gelmişlerdi. Amaçları bastıramadıkları Newroz gerçekliğini tarihsel özünden boşaltmaktı. Fakat halkımız direnişiyle bu oyunu da boşa çıkardı.

PKK ile yeniden duyulan Newroz, bütün inkar ve saldırılara rağmen bugün bütün dünyada halkımız öncülüğünde kutlanan bir bayram olarak kendisini kabul ettirdi. Örneğin Moskova Belediyesinin 2006 ve 2007 yıllarında resmi olarak hazırladığı 'Uluslararası Newroz Festivaline' Kürtler, Farslar, Azeriler, Afganlar, Peştunlar, Arap gruplar, Kazaklar, Kırgızlar, Ruslar, Özbekler ve Tacikler gibi birçok halk ve topluluk kendi geleneksel folklor, müzik ve giyimleriyle katılım göstermiştir. Bu kutlamalara her yıl birçok halk daha katılmakta ve giderek uluslararası bir festival görünümü kazanmaktadır. Bu gelişme, mücadele eden halkımızın önemli bir tarih gerçeğini daha, bedel ödeyerek bütün dünyaya kabul ettirmesidir. Bu nedenle uzun yıllar yasaklar altında tutulan Newroz, bugün Noel gibi uluslar arası bir bayram olmanın yolundadır. Çünkü tarihsel olarak Newroz günü Medler, oluşturdukları halklar konfederasyonuyla Asur imparatorluğunu yıkarak tüm bölge halklarına özgürce ve birlikte yaşamanın kapılarını aralamıştır. Bu nedenle Newroz'un ulusal olduğu kadar uluslararası değeri de vardır.

Bugün Kürdistan halkı dünyanın hiçbir alanında olmadığı kadar katı bir inkar ve imha konseptiyle karşı karşıyadır. Önderliğimize karşı geliştirilen uluslararası komplo, bugün daha geniş bir konseptle gerilla güçleri üzerinde yürütülmektedir. Sorunların demokratik çözümüne yanaşmadan; gerilla üzerinde tasfiye ve teslim alma, Kürdistan'a dönük özgür yayın yapan gazete ve TV'lerin susturulması, yurtsever halkımız üzerinde estirilen devlet terörüyle yeni bir sürece girilmiştir. Önder APO tutulduğu İmralı tek kişilik zindanında insan iradesinin kaldıramayacağı şartlarda tutulmakta ve sistematik olarak zehirlenmektedir. Bu uygulamalar ve halkların kimlik dil yasakları dünyanın hiçbir yerinde kalmamış sadece Türk sömürgeci rejimi tarafından uygulanmaktadır. Bunun hiçbir uluslararası hukukta yeri yoktur. Her yönüyle doğalite, bilim, hukuk ve gelenek ayaklar altına alınmış çiğnenmektedir. Halkımızın doğal demokratik haklarını tanıma ve çözme yerine, mevcut iktidar, halkımızın yurtsever kazanımlarını da İslami maske kullanarak yok etmek istemektedir. Bu durum haklı olarak meşru savunma temelinde yeni bir direnişi gündeme getirmektedir. Böylesi bir direniş Newroz geleneğine de bağlılık anlamına gelmektedir. Yeni dönemin mücadele kültürü, tarihsel Newroz geleneğiyle PKK direniş geleneğinin sentezi olacaktır.

Newroz, direnişin ve zaferin sembolüdür.

Newroz, halklar, kültürler arasında birlik ve dayanışma günüdür.

Newroz, zalime karşı mücadelenin adıdır.

Newroz, serhıldandır, özgürlük için savaşan gerilladır.

Biji NEWROZ

Abdullah Öcalan
Sosyal Bilimler Akademisi

YAJK, Yüce Amaçlara Doğru Tırmanışa Geçiştir

YAJK, güzel yaşamanın binlerce duygularının kişiselleştiği, sevgi kişiliğinin dayatıldığı bir güzellik ocağıdır, karargâhıdır, bahçesidir. Bu, büyük savaşçılıktır, en güvenlikli yerdir, yaşam karargâhıdır. Bunun üzerinde duygular savaşından tutalım felsefeye kadar birçok olgunun boyutlar kazanacağı bir örgüttür. Tarihsel ve toplumsal gerçekliğimizde kadın etrafındaki düşüş bu kadar dipteyse, iradesizlik ve örgütsüzlük varsa, tarihten, topraktan ve özgürlükten yoksun bırakılmışsa, sahte bir yaşamın bitiş noktasıysa, hatta toplumsal kenefiyse, bu silahın tüm bunları yerle bir etmek gibi bir ifadesinin gelişmesinin gereği de açıktır. Kadın ne kadar düşmüşse o kadar yükseltilmek isteniyor. Yine ne kadar örgütsüz bırakılmışsa o kadar örgütlülüğe ulaşmasına, ne kadar iradesizleşmişse o kadar çelikten bir iradeye sahip olmasına, ne kadar amaç düşüklüğüne uğratılmışsa o kadar amaç yükselişine kavuşmasına vasıta olmak ve anlamını böyle bulmak istiyorum. Bunu da salt bir dayatma değil, devrimin bilimsel ifadesi olarak değerlendirmek durumunda olduğunuz açıktır.

Kadının genel örgütlenmesi, özgün örgütlenmesi derken, yaşamdan kopmaktan ve kendi içinde daralmaktan bahsetmiyorum. Yaşama çeki düzen vermek, yurtseverliğe ve partinin örgütlenmesine anlam verebilmek ve toprakla kaynaşmak için, hatta çalışma pratiğine, basit tarım işlerinden tutalım bütünüyle yaşamı anlamlandıran işlere kendini kaptırmak için bu konuda işin gerekliliğini ortaya koymak ve giderek erkeğin bencil ve bireyci dayatmalarına gerektiğinde kendi öz gücünüzle hatta silahınızla karşı koymak için kendinizi cins olarak örgütleyeceksiniz. Örgütlenmeden başka büyük silahınız yoktur. Bazen zavallılığınızı hissediyorsunuz. Bu, örgütlenme ihtiyacını duyup gidermemekten kaynaklanıyor. Cinsin genel örgütlenmesi derken, ilkenin özümsenmesinden, kadın programının oluşturulmasından, nasıl bir kadın ve nasıl bir yaşam sorularına cevap olmadan bahsediyorum. Bunları halletmedikçe, erkeğin elinde bir oyuncak olursunuz. Ben de dahil çok iyi bir erkek de olabilir, ama siz gelişmedikçe birlikte yaşanmaz.

Belli bir netleşme ve özgür iradeleşme vardır. Aynı zamanda köhnenmiş toplumsal yaşamı YAJK'la aşmaya çalışıyoruz. Bu aşamada YAJK, esasta yüce amaçlara doğru tırmanışa geçecektir. Yani şu anda kadın, özellikle PKK öncülüğünde, YAJK somutunda asrın kadını olma gibi bir yükselişi esas alacaktır. Dolayısıyla eski toplumdan, eski erkeklikten ve eski kadınlıktan şiddetli bir kopuşu deprem yaşanır gibi yaşayacak ve kopacak, zor da olsa ilkelere ve amaçlara bağlanmayı giderek kendisine egemen kılacaktır. Belki de erkekten daha fazla bunu yapacaktır. Çünkü onun objektif gerçekliği bunu zorluyor. Kadın buna öncülük edecektir.

Savaşta zafer, yaşamda özgürlük yakalanıncaya kadar bu mücadele sürecektir. Kadın artık YAJK'ta böyle olacak, ilkesi ve gerçekleştirmesi bu amaç içinde yoğunlaşacaktır. Yani sonuna kadar yükselecek, sonuna kadar savaşacak, özgürlüksel sınırlara sonuna kadar

bağlayacak ve örgütleyecek, bünyesinde var olan cesaret ve fedakârlık unsurunu bu temelde daha da örgütlü hale getirecektir. Böylelikle kendi büyük düşüşünü önleyip yükselişe geçeceği gibi, erkeğin bütün tehlikeli yaklaşımlarını da engelleyip erkeği kabul edilebilir düzeye getirecektir. Yani onu da amaçlı olmaya, amaçlarında başarılı olabilecek düzeyi yaratmaya zorlayacaktır. Bununla da yetinmeyecek, onu başarı noktasında seyrettirecektir. Bu anlamda YAJK yükselişi ve yoğunlaşması, aynı zamanda erkeğin tüm tehlikelerini, düşüşünü ve düşürmesini önleyecek ve onu başarı noktasına gelmeye zorlayacaktır.

Tam da bu noktada sembolik de olsa bu noktaya gelmiş erkeğe evet, sevgisine ve duygularına evet denilir. Aksi halde bu noktaya gelmeyen erkek, kendi diliyle ve tarzıyla kabul edilmeyecektir. Kadın için de bu düzeye gelmeyen kadın en lanetlisidir denilip, kendisine asla yaklaşılmayacaktır. Her aşamanın kendine özgü koşulları vardır. Bu aşamanın özgün koşulları da YAJK'ı böyle olmaya zorluyor. YAJK kendi bünyesinde büyük bir tartışmayı ve yoğunlaşmayı yaşayabilir. Bunun nedenine ve nasılına cevap arayabilir.

YAJK adı altındaki kadın faaliyetlerimizin daha da derin bir kapsamla birlikte dönüşmeyi ilerleten konumda gelişmesi önemlidir. Buna katılımınızı önemli bir şans olarak görmek kadar, en önemlisi de bunu bundan sonraki tüm devrim süreçlerimizin en özlü talepleri olan eşitliği, özgürlüğü, her düzeydeki mücadele ve savaşımı güçlendirecek bir biçimde değerlendirmek ve yaşama geçirmek, bunun öncü kadroları olarak rol oynamak, yakalanması gereken en temel perspektif oluyor. Temel yaklaşım bu çerçevede büyük bir ciddiyetle, anlayış olarak hepinizde ifadesini bulabilmelidir.

Hiç şüphesiz kadın çalışmalarının gelişim düzeyi, parti çalışmalarının gelişim düzeyini yansıtır. Bu çalışmalar aynı zamanda sınıf savaşımının ve onun militan gücünün olgunlaşıp olgunlaşmadığını sınayan en temel göstergedir. Ayrıca bu çalışmanın kendine özgü yönlerinin yaratıcılık istediği de açıktır. Özellikle tarih boyunca ve yaşam süreci içinde kendine güvenini önemli oranda yitiren bir kişiliğin, devrim gibi kendisine güveni ve kararlılığı şart kılan bir ortamda bunu yürütebilmesi için, büyük ciddiyet kadar bunun gerekli kıldığı karar gücünü pekiştirmesi, daha da önemlisi bunları pratikleştirmeyi amansız kılması gerekir. Aksi halde kişi kendi kendisiyle uğraşır, kendisini sorun olmaktan kurtaramaz. Binleri aşan kadro, militan kadro yapısı ortaya çıkmıştır. Bu hiçbir devrime nasip olmayacak kadar değerli bir kadrolaşmadır. Büyük bir özenle ortaya çıkardığımız bu kadrolaşmayı, sizlerin merkezi olarak yoğunlaşmasıyla birleştirirsek, yıkılmaz bir kadının, yani YAJK örgütlemesinin gelişim göstereceği kesindir.

Denebilir ki, daha şimdiden partimizin başardığı en sağlam çalışmalardan bir tanesi de YAJK çalışmasıdır. Dünyanın bile saygınlığını kazanan bu çalışmamızı bundan sonra göstereceğimiz daha etkili ve sonuç alıcı yaklaşımlarla yaşamdaki kudretli yerini kanıtlamış olacağız. Belki biraz daha sabır ve fedakârlık diyeceğiz. Ama kazanan gerçekten yaşamın ta kendisi olacaktır.

Biz kadınları güçlendirmekten zevk alıyoruz. İlk örgütlenme kadınla başlamıştır. En çok örgütlenmeyi esas alması gereken güç kadındır. Erkek belki örgütsüz olabilir veya erkeğin örgütü çoktur zaten. Kadının kendi özgün örgütünü bugün YAJK diyoruz- YAJK'ın genelleştirilmesi gerekir. Bütün toplumsal alanlara duyargalarını yayması gerekir. Kadının örgütlü olması gerekiyor. Bunu bir defa kulağınıza küpeleriniz var da, bu küpelerinize örgütlülüğü yazmalısınız. Öyle başka anlama gelmemeli bu küpeler. Örgütlülükle birlikte bütün yaşamınızı mücadeleden ibaret görmeniz gerekir. Çünkü kadın kimliği mücadelesizlikten ötürü dört duvar arasına alınmıştır. Hamur işleri verilmiştir kendisine, basit işlerle oyalanmıştır. Yani boş işler kişiliği gibi bir dayatma içinde bulunmuştur. Dolayısıyla ideolojik-politik esaslar başta olmak üzere, örgütselliğe ilişkin, kültüre ilişkin. Velhasıl kendisini güçlendirebilecek her alana ilişkin tam bir mücadeleci olması gerekiyor. Çocuk bak-

mak, bilmem hamur işleriyle kendi kendini ömür boyu mahkum etmek için değil, ben bayağı örgütçü olacağım demesi lazım. İşim-gücüm mücadele etmek. Dilleri, beyinleri ve fizikleri açılsın ki, yaşamsal güçleri ortaya çıksın. Ne zaman bunu anlayacaksınız? Anlamadan yaşam olur mu? Bu konularda yürütülen çalışmaların kendiliğinden olmadığını, YAJK bünyesindeki kadınlarımızın da, militanlarımızın da sandığınız gibi aptal olmadıklarını bilmelisiniz. Bu müthiş yoğunlaşmış bir güçtür, fedai bir güçtür. Bu gücü bu duruma getirmek için çok çalıştık. Tabii ki kendini örgütler, tabii ki bu örgütlenmeden korkacaksınız ve de korkmalısınız. Neden? Çünkü ne kadar, neye göre olduğunuzu biraz ölçmeniz gerekir. Suçu kadında aramıyorum. Eğer biraz doğru yaklaşılırsa, PKK' deki kadın her türlü çalışmaya en fazla açık olan kesimdir. Yeter ki doğru iş yaptırın, yeter ki insan gibi yaklaşın. Biz Kürt kadınını, Kürt kızlarını tanıyoruz, devrimci kızlarımızı da iyi tanıyoruz. Hiçbirisinin yoldaşlığın değeri dışında bir şey dayattığını düşünemem. Doğru bir yoldaşlık anlayışına en olumlu cevabı veren kesimdir. Gerçek budur. Bunu başka kelimelerle saptırmamak gerekir. Doğru bir yoldaşlık anlayışına en olumlu cevabı veren kesimdir.

YAJK adıyla bir olun
Göreceksiniz ki, Tanrıça İştar'da
Sizlerden olmuştur.
Ve büyüklükte çok uzak degil
Biz buna mahkumuz
Biz ancak bununla yaşarız
Bunun dışında yaşam haramdır
Namus da yoktur. İçine girdiğin
Bu yolda büyürsen
Herşey helaldır, hakkindir
Ve bunun için ne gerekirse
Savaşını vereceksin

Bir boyutuyla yaşadığımız sorunları böyle dile getirmek mümkündür. tam bu noktada yaptığımız çabaları son dönemde YAJK adı altında yani Kürdistan'daki kadının özgürlük boyutunu geliştirmeyi esas olarak belki bir çözümü yakalayabiliriz diye düşündük. Hem bilimsel, hem moral bir değer olarak YAJK çözümlemeleri aslında hayatidir ve tamamen siyasi, askeri çıkmazı aşmak içindir. Siyasi, askeri düzeydeki bilinç zayıflığı kadar, irade, tutku, ufuktan yoksunluğu aşmak için bu YAJK denilen silahı geliştirmeye çalışıyoruz. Özgün bir silah aslında. Ama herhalde önemli bir devrimsel aşamada mutlaka kullanılması gereken bir silah oluyor. Burada gerçek bir devrim yürütülecektir.

YAJK, daha da boyutlandırılacak, bir kadın örgütlenmesi ve onun bu ilkeler temelindeki mücadelesi herhalde insanlığa da, kirli savaşa karşı da, özgür yaşama karşı da en büyük yanıtı vermiş olacağız. YAJK adıyla bir olun. Göreceksiniz ki, Tanrıça İştar'da sizlerden olmuştur. Ve büyüklükte çok uzak degil. Biz buna mahkumuz, biz ancak bununla yaşarız, bunun dışında yaşam haramdır, namus da yoktur. İçine girdiğin bu yolda büyürsen, herşey helaldır, hakkindir ve bunun için ne gerekirse savaşını vereceksin. YAJK adı altındaki yoğunlaşma biraz daha somut ve çok tarihi ve tarihi olduğu kadar çok güncel, sosyal tüm tutuculukları yıkmak kadar siyasal ve askeri iradeleri geliştirmek için de bir çare olarak düşünülüyor. Artık burada çözümlenen salt kadın olmuyor. Daha çok erkeği çözmek için buna gereksinim duyuluyor. Genel karı-koca ilişkisini yok etmek için bu araç geliştirilmeye çalışılıyor. Savaş yoğun ve ince bir biçimde burada görülmek isteniliyor, verilmek gereği duyuluyor. Bana göre kadınla yaşamanın estetik güzellikle de ilişkisi vardır. Şimdiki yaşamın çirkinlik düzeyinin baskıyla ilişkisi olduğu için, sömürüyle ilişkisi çok çarpıcı olduğu için, yaşamak isteyen kadının sanatı-kültürü-estetiği kesin gözardı etmemesi gerekiyor. Fiziğinden tutalım düşünce güzelliğine, hitabından tutalım ruhsal aydınlığına kadar bir estetik kurama, ilkeye bağlı olması gerekir.

YAJK silahını geliştirirken, böyle bir intikam duygusunu da göz önüne getirdik. Ken-

dim özellikle sizi fazla bilemiyorum veya sizin ne kadar ciddi olduğunuzu, iddialı olduğunuz, zorla sizden isteyemem de, ama bir savaş verme gereğini duydum. Bir sosyalist erkek olarak ben ve kadın, ben ve yaşam, ben ve özgürlük, ben ve cins, ben ve cinsellik ne olabilir, nasıl olmalı? Bunu "büyük özgürlük ne anlama gelmeli?" biçiminde çözmektir, devrime yapabileceğim, en fazla hizmet eden işlerden birisi de bu alanı çözmemdir. Toplumun bütün dayatmalarını peşinen "mademki bir iflasın esas nedeni, o halde hiç ciddiye almayacağım" dedim. Ailemden tutalım, tüm toplumun bu yönlü ister mükemmel, isterse tamamen düşmüş olanlarını ciddiye almam mümkün değil. mevcut erkekliği, kadınlığı, aileyi ciddiye almam gerekir. çünkü sonuçları çok tehlikeli, sıfırdan daha iflas etmiş bir durum. Her şeyi alıyor hiçbir şey vermiyor, çare bulmalıyım. Yöntemin tamamen devrimci olması iyi anlaşılmalıdır.

Ne kadar sürer ve ne kadar şiddet? "savaşta zafer, yaşamda özgürlüğü" yakalayıncaya kadar. Kadın artık YAJK'ta böyle olacak, ilkesi ve gerçekleştirmesi bu amaç içinde yoğunlaşacak. Yani sonuna kadar yükselen, sonuna kadar savaşan, sonuna kadar özgürlüksel sınırlardaki bunu kaskatı bağlayacak ve örgütleyecek, bünyesinde var olan cesaret ve fedakarlık unsurunu, bu temelde daha da örgütlü hale getirecek ve böylelikle kendi büyük düşüşünü önleyip yükselmeye geçirdiği gibi, erkeğin bütün tehlikeli yaklaşımlarını da, düşüşünü de önleyip erkeği de kabul edilebilir, yani onu da amaçlı, amaçlarında başarılı olabilecek düzeye zorlayacaktır. Onunla da yetinmeyecek, onun başarı noktasında seyrettirecektir.

Her aşamanın da özgün koşulları YAJK'ı böyle olmaya zorluyor. Bunu daha kapsamlı tartışabiliriz. YAJK kendi bünyesinde büyük bir tartışmayı, yoğunlaşmayı yaşayabilir. Bunun nedenine, nasılına cevap arayabilir. Erkek de şüphesiz kendi payını çıkaracaktır. Bu savaştan hiç çekinmeye gerek yok, savaş savaştır. Kaba savaş tüfek sıkmak, o kadar ciddi bir iş değildir. Dikkat edilirse savaşların en büyüğü, İslam dininde bile Cihadı Ekber, en büyük savaş diye tabir edilmiştir. İrade savaşı, ruh savaşı, nefs savaşı, güzellik savaşı, daha çarpıcı daha çok bize gereklidir. Silahların kustuğu savaş, kaba savaştır ve tarihin çöp sepetine yakında atılacaktır. Onu da yapacağız, ama savaşın sadece bundan ibaret olmadığını çok iyi bilin.

Bu somut aşamanın, madde madde formüle edilmiş kavramlara, esaslara yönelik çalışmalar derinleştirilebilir. Geçmişten kalma ne varsa reddine, yaratılması gereken ne varsa onun kabulü öngörülebilir. Tamamen tartışma özgürlüğü ile birlikte, kendini yeniden iradeleştirme, güçlendirme imkan dahilindedir, değerlendirilmesi gerekir. yine yaşamın felsefi boyutundan tutalım, cinsellik boyutuna kadar, yine YAJK'ın özgün örgütlenmesinden tutalım gerilladaki duruşuna kadar, duyguların çözümlenmesinden tutalım akıl dolu bir militan olmaya kadar her konuda bir aydınlık, bir tartışma, gerekirse kararlaştırma yerindedir. Hiç kimse demesin çok soyuttur, döneme denk gelmiyor. Tam tersine hem somut, ve döneme denk getirilmesi sağlanabilir.

Bu önemli bir gelişme şüphesiz. Sadece PKK boyutuyla kendi ulusal sorunumuzun çözümüne değil, uluslararası alana ve çok değerli bir katkı olarak düşünülmeli. Gerçekleşen çözüm kesinlikle evrenseldir. Bu iddiamız kadar pratiğimizle de cevap olmak değerlidir.

Bununla bağlantılı olarak daha ayrıntılı bazı hususlar var, alanlar vardır. Genelde yapılabildiği gibi mücadelemizin yoğunlaştığı bölgeler, yine bu bölgelerimizin sorunlarının YAJK boyutuna yansıması, partileşme yönlerine ilişkin olmak kadar, sanat, kültür boyutlarında oynanacak rol, yeniden aile, ailecilik konusundaki değerlendirmelerden tutalım özellikle erkek yaklaşımlarına karşı anlaşılır, ilkeli bir duruş, bütün bu hususlar tartışılabilir. Daha ayrıntılı bir çalışma olarak örgütlenmeleri, savaş ortamında, yurtdışında, metropollerde kadın örgütlenmesinin daha başarılı biçimleri tartışılabilir ve karar düzeyi yakalanabilir.

Önder Apo

Hukuk - İdeoloji Ve Siyaset İlişkisi

Hukuk- İdeoloji İlişkisi

İdeoloji insanın doğa, toplum ve kendisiyle ilgili olgulara tarihsel yorumunu içermek kadar güncel tahlillerini ve gelecek ideallerini kapsayan dünyaya bakış açısı olarak tanımlanabilir. İdeolojiyi herhangi bir bakış açısından farklı kılan, onun görüşlerinin sistematik ve kendi içerisinde tutarlı olmasıdır. Toplumsal olan her soruna ve olguya dair bir görüşü olan ideolojilerin gelecekte adil bir hukuk sisteminin kurulmasında görüşlerinin ve rollerinin ne olacağı ayrı bir tartışma konusudur, ancak ideolojilerin başından günümüze kadar tüm hukuk sistemlerinde suç unsurunun tayininden tutalım, verilen cezaların biçimine kadar hukukun hemen her aşamasına belirgin bir etkide bulunduğu tartışmaya yer bırakmayacak kadar açıktır.

Toplumsal ve doğal olayların tanrılarla izah edildiği yani toplumun ideolojik kimliğinin kutsal tanrılar düzeni olduğu dönemde hukuk da hem kaynağını hem de kurallarını tanrılar sistemine dayandırıyordu. Tarihin en eski yazılı yasaları olarak bilinen Hammurabi yasalarının girişinde tanrılara atıfta bulunulması bunun böyle olduğunu göstermektedir. Yasaların girişinde şöyle denilmektedir. "krallığın ebedi tohumu, kudretli kral, Babilin güneşi, Sümer ve Akad memleketi üzerine nur yağdıran, dört cihana boyun eğdirten kral, İştar'ın sevgilisiyim ben. Marduk insanları doğru idare etmek, memleketin idaresini ele almakla beni görevlendirdiği zaman, memleketin diline doğruluk ve adalet koydum. Halkın bedenini hoş ettim". Benzer girişler Ur-Nammu ve Lipit-İştar yasalarında da vardır. Hukukun meşruiyet kaynağı olmak kadar bu dönemin yargılama ve cezalandırılmalarında da tanrılara rol verildiğinin tipik örneklerine rastlanmaktadır. Hammurabi yasalarının birinde; yargılama ve cezalandırmadaki tanrısal rol anlaşılır bir biçimde ifade edilmektedir. "eğer bir adam, bir adam hakkında büyü(yaptığını) iddia ederse ve onu tespit etmezse üzerine büyücülük iftirası atılan adam nehre gidecektir. Eğer nehir onu çekerse iftira eden onun evini alacaktır. Eğer o adamı nehir temize çıkarırsa ve selamete çıkarsa ona iftira eden adam öldürülecektir. Nehrin selamete çıkardığı adam, iftiracının malına mülküne sahip olacaktır". Burada yargılama ve cezalandırma adamın nehre atılması suretiyle tamamen nehir tanrılarına bırakılmaktadır. Eğer adam nehirden sağ çıkarsa tanrılar onu aklamıştır ve asıl suçlu olanın iftiracı olduğuna karar vermiştir. Yok, eğer onu boğarsa bu onun suçlu olduğunun onanması ve cezasının infazı anlamına gelmektedir.

Üç büyük tek tanrılı dinlerde de toplum yaşamını düzenleyen tüm emir ve yasaklar tanrının vahiylerine dayandırılmakta, yargıla-

ma ve cezalandırmalar da tanrı adına yapılmaktadır. Yargılamaların bir kısmı ve daha çok da acil çözüme kavuşturulabilecek davalar bu dünyada görülürken, bir kısmı da öte dünyaya havale edilmektedir. Özellikle İslam dininde büyük yargılanmanın(mahşerde) bizzat tanrı tarafından yapılacağına sıkça vurgu yapılmaktadır.

Dinlerin aynı zamanda geçerli hukuk sistemi oldukları dönemlerde suçun tespiti ve cezalandırmanın şiddet ölçüsünün ideolojik katılıkla bağlantılı olduğunu görüyoruz. İdeolojik bakımdan Hıristiyanlık karşısında daha katı bir yapıya sahip olan İslam hukukunda zina suçu recim (taşlama) yöntemiyle öldürülmeyi gerektirirken, Hıristiyanlıkta daha hafif bir cezaya çarptırılmaktadır. Burada ideolojik unsurun suçun tespitindeki rolü çok açıktır. Öncelikle kadın, erkeğin mülkü olarak görülmektedir. Bu mülkün başkası tarafından kural dışı bir biçimde ele geçirmesi mülkiyet hakkına tecavüz sayılmaktadır. Ve Hammurabi'den bu yana haneye tecavüzün cezası ölümdür. Kadın için suç unsurunu belirleyen ve cezasını daha bir ağırlaştıran diğer bir hususta; öz iradeden yoksun kılınmış kadının bu eylemiyle bir çeşit irade beyanında bulunmasıdır.

İdeolojik görüşün hukuka yansımasının başka örnekleri de vardır. Yine en yakından tanıdığımız İslam dininde (İslami bakış açısına göre) kadın erkeğin kaburga kemiğinden yaratılmış, ikinci sınıf bir vatandaştır. Dolayısıyla kadının İslam hukukunda ki yeri de ikincil derecede önemlidir. İslam bakış açısının kanuna dönüşmüş hali olan İslam hukukuna göre bir erkeğin tanıklığına ancak iki kadının tanıklığı eşdeğerdir. İslam ideolojisinin kadın etrafında çizdiği katı çerçeve hukuk sisteminde de görülmekte ve kadın erkeğe göre daha ağır cezalara çarptırılmaktadır. Sonuçta öyle bir durum ortaya çıkmaktadır ki neredeyse kadının attığı her adım ceza gerektirecek bir suç kapsamına girmektedir.

Toplumsal mücadeleler ve bilgi birikiminin artması neticesinde ideolojilerin tanrısal karakterlerinin yanı sıra insani ve toplumsal niteliklerde kazandığı süreçlerde hukuk sistemlerinin de benzer bir dönüşüm içerisine girdiklerine tanık olmaktayız. Solon, Sokrates, Platon ve Aristotales'li Atina'da "insanlar akıl yönünden eşittirler ama bedensel olarak eşit değildirler". Veya "insanlar tanrı katında eşittirler ancak yeryüzünde eşit değildirler". Gibi ideolojik argümanlar çevresinde tartışmalar olduğunu görmekteyiz. Bu tiranlığın mutlak tanrı iradesine dayandırıldığı ve diğer insanlarında tanrının dolayısıyla tiranın kulu olduğu yönündeki ideolojik görüşün ve hukuk sisteminin aşınmasının göstergesidir. Solon yasalarıyla (kadınlar ve köleler hariç) tüm Atinalıların yurttaşlık hakkı kazanması, yönetimin seçiminde söz sahibi olması ve davalarını Atina meclisine getirme hakkı gibi birçok hak kazanması toplumsal mücadelenin temeli olan ideolojik yenilenme ile bağlantılıdır. Atina demokrasisi "tüm yurttaşların eşit ve özgür insanlar olduğu fikrine dayanmaktadır." Aslında sınıflı demokrasinin Atina'da filizlenmesinin kökeninde Atinalıların tümünün eşit ve özgür insanlar oldukları "barbar" geçmişlerinin belleklerinde henüz taze olmasıyla ilgilidir. Tiranlığa karşı mücadelenin de erkenden başlayıp "demokrasiyle" sonuçlanması da tanrının mutlak hâkimiyetine dayanan ideolojinin insanları köleleştirdiğinin farkına varması ve hızlı bir refleksle bundan kurtulunmasıdır. Ortadoğu'da böyle güçlü bir refleksin gelişmemesinin sebebi insanların çoktan ve neredeyse gönüllü olarak köleliği kabul etmeleri hakim ideoloji ve siyasal yapının da çoktan bir silkinmeyle atılamayacak kadar güçlendiği gerçeğidir.

Roma hukukunun şekillenmesi de Atina'daki tartışmalardan ve sonuçlardan yalıtılamayacak bir tarzda çok ciddi felsefi, ideolojik ve toplumsal mücadeleler sonucu oluşmuştur. Öyle ki Roma'daki toplumsal sorunlardan kaynaklanan felsefi tartışmalar hukuku akılcı kılmış, akılcılaşan hukuk ta yaygınlaştığı oranda toplumsal mücadelelerin esin kaynağı olmuştur.

Felsefede, doğal ve sosyal bilimlerde teknik alanda yaşanan gelişmeler son beş yüz yılda hem önemli bir bilgi birikimini ortaya çı-

karmış hem de bu birikimin hızla dünyanın her tarafına yayılmasına olanak sağlamıştır. Bu durum tanrı inancına dayalı ideolojilerin inanırlığını sınırlandırarak etkinlik sahasını kısıtlamıştır. Artık 15.yy dan itibaren toplumsal kesimler ve güçler dünya görüşlerini daha çok felsefeye ve bilime dayandırmak zorunda kalmışlardır. Nitekim bazı bilimsel dayanaklar öne sürüp toplumu ikna edemeden ne kurulu sistemi koruyup sürdürmenin ne de vaat edilen adil, müreffeh ve özgür sistemi kurmanın olanağı kalmıştır. Bu gerçeklik uzun yıllar tüm dünyayı etkileyecek iki ana ideolojinin dört başı mamur bir şekilde karşı karşıya gelmesine neden olmuştur. Bunlardan biri kurulu düzenin değişmemesi gerektiğini düşünen muhafazakâr ideoloji diğeri ise kurulu düzenin tamamen değişmesi gerektiğini savunan sosyalist ideolojilerdir. İdeolojik açıdan tarihin bu önemli durağına vurgu yapmamız hiç kuşkusuz tahakküm tarihi ve ideolojisine paralel olarak gelişen bir özgürlük tarihi ve ideolojisi olduğu gerçeğini yadsıdığımız anlamına gelmez. Vurgulamaya çalıştığımız her iki ideolojinin özelliklede ezilenlerin ideolojisinin ilk kez kendini bu denli sistematize edip örgütlü kılmasıdır. Nitekim bu tarihsel durağın sonraki süreçlere etkisi de büyük olmuştur.

Muhafazakâr ideoloji tanrı ile bağını koparmadan ama bilimsel bilgi ve verileri de kendi çıkarları doğrultusunda kullanarak monarşik ve oligarşik devlet sistemini ve sınıflaşmayı savunmuştur. Bu görüşe göre var olan sistem başından beri böyleydi ve sonsuza kadar böyle kalmak zorundadır. Eşitsizlik insanın doğasında vardır. Soylulukta insanlara doğuştan bahşedilen niteliktir. Kurulu düzene ve geleneklere karşı durma toplum ahlakını bozar ve onu felakete sürükler. Muhafazakâr rejimler hukuk sisteminin en fazla ideolojiye bağımlı olduğu rejimdir. Bu ideolojinin kendisinin dışında bir doğru olduğunu kabul etmemesi hukuk sisteminde de farklılıklara yer vermemesine neden olmuştur. Şimdiye kadar gelmiş geçmiş tüm hukuk sistemleri kendi arka cephelerindeki siyasi otorite ve ideolojik yapıyı yasalarla korumuş olsalar da muhafazakâr rejimlerde bu durum daha belirgin bir biçimde görülmektedir. Mesela yasalar, birey haklarından çok devletin güvenliğine önem

Muhafazakâr ideolojilerden Kaynaklı hukuk sistemlerinde En büyük suç rejimin Kendisine yönelik olanıdır Cezası ise Hukuk sistemlerindeki en ağır Cezaya tekabül etmektedir Buda genellikle farklı bir Dünya görüşüne sahip olmak ve Yeni bir siyasal rejimin Kurulmasını arzulamaktır Cezası ise, ölümdür

vermektedir. Yine bu rejimlerde hukuk sistemi insanlara özgürlük tanımaktan daha çok ödevler yüklemektedir.

Muhafazakâr ideolojilerden kaynaklı hukuk sistemlerinde en büyük suç rejimin kendisine yönelik olanıdır. Cezası ise, hukuk sistemlerindeki en ağır cezaya tekabül etmektedir. Buda genellikle farklı bir dünya görüşüne sahip olmak ve yeni bir siyasal rejimin ku-rulmasını arzulamaktır. Cezası ise, ölümdür.

Reel sosyalist rejimin hukuk sistemi de sosyalist dünya görüşünün tarihsel ve toplumsal sorunlara bakış açısına ve bu sorunların çözümünü ön gören siyasal, sosyal ve ekonomik programlarına göre şekillenmiştir. Sosyalist ideolojiyi muhafazakâr ideolojilerden ayıran temel özellikler mülkiyet sorununa yaklaşımıyla devletin meşruiyetini dayandırdığı kaynağı tanımlaması konularıdır. Tarihi, ekonomik çıkarların veya sosyal sınıfların mülkiyet karşısındaki durumlarının yarattığı sürekli çatışmalardan ibaret gören sosyalist ideoloji bu çatışmanın zorunlu olarak bir ilerlemeye yol açarak insanları sınıfsız, sömürüsüz bir toplum olan komünizme götüreceğini varsayıyordu. İşçi sınıfını da nihai eşitlik ve özgürlüğü sağlayacak ve koruyacak zincirlerin-

www.arsivakurdi.org

den başka kaybedecek bir şeyi olmayan yegâne öncü güç olarak görüyordu. 20.yy boyunca sosyalist ideolojiyi esas alan çok sayıda toplumsal ve ulusal kurtuluş hareketi, ülkelerinde devrimler gerçekleştirerek yeni ve adil bir hukuk sistemi kurmanın ön koşulu olan adil bir toplumsal düzen kurma olanağını elde ettiler. Ancak bu devrimci güçler toplumsal düzende ve hukuk sisteminde bir takım iyileştirmeler sağlamakla birlikte beklentilere cevap vermekten uzak kaldı. Sosyalist rejimlerin toplumsal alandaki en radikal eylemleri, küçük bahçe tarla çiftçiliği hariç bütün mülkiyetin devletleştirilmesi oldu. Bu durum mülkiyet sorunlarına dayalı hukuksal meselelerin önemli oranda gündem dışı kalmasıyla beraber toplumsal eşitliği sağlamada rahatlatıcı bir işlev gördü. Eşitlik sadece ekonomik alanda değil siyasal ve sosyal alanda da gerçekleşerek hukuksal düzenlemelere kavuştu. Herkese oy hakkı, kadın-erkek eşitliği, halkların eşitliği konuları hukuksal alandaki önemli ilerleme başlıkları olarak sayılabilir. Söz konusu sosyalist rejimlerde var olan olanakların ve görevlerin paylaşımında eşitlik ilkesi hukuksal düzenlemelere de kavuşup işlerlik kazanırken hak ve özgürlükler olabildiğince sınırlıydı. Özellikle yeni kurulan ve hem iç hem de dış tehdit altında olan sosyalist rejimler kendilerini korumanın en önemli aracı olarak, özgürlükleri kısıtlamayı ve devleti olabildiğince güçlendirmeyi öngörüyorlardı. Sonuçta devlet odaklı bir ideoloji olmaktan kurtulamayan reel sosyalizmin hukuk anlayışı da giderek devleti ve komünist partileri topluma karşı koruyan, insanları bin bir sorumluluk altına koymakla beraber temel hak ve özgürlüklerden yoksun bırakan, hukuku adil toplumun güvenli ve istikrarlı yaşamının garantisi ve sistematiği olmaktan çıkarıp iktidarı ellerinde bulunduranların konumları sağlamlaştırmaya yarayan bir araca dönüştürdüler.

Muhafazakâr ve reel sosyalist ideolojilerin toplumsal sorunları çözen adil bir siyasal, sosyal ve ekonomik yapı geliştirememeleri sorunlara hem ideolojik hem de siyasal açıdan yeni yaklaşımlar geliştirme ihtiyacını ortaya çıkardı. Artık ne muhafazakâr ideoloji ve onun insanları sınırlayan, toplumu kastlaştıran hukuk sistemi ne de reel sosyalist ideolojinin devlet kapitalizmi ve baskıcı hukuk sistemi toplumun ihtiyacına cevap verebiliyordu.

Liberal ideoloji, bu iki karşıt düşüncenin arasından sivrilmeye çalışan bir ideoloji olarak ortaya çıktı. Başta devletin ekonomiden elini çekip girişimcilere özgür rekabet ortamı yaratması gerektiği teziyle ortaya çıkan liberalizm, giderek siyasal alanda bireysel hak ve özgürlükler önündeki engellerin kaldırılmasını da benimsemiştir. Ayrıca, hukukun üstünlüğüne dayalı sosyal ve laik devlette liberalizmin hemen kendi ideolojik çerçevesi içerisine yerleştirdiği düşünceler olmuştur. Liberal ideolojinin, siyasal, sosyal ve ekonomik alanda kabul ettiği ve devletin karakterine yerleştirdiği demokratik unsurların burjuvazinin ezilen sosyal kesimlere ve halklara yaptığı bir lütuf olarak algılamamak gerektiğinin altını çizmeliyiz. Liberal ideolojinin buradaki asıl 'yiğitliği', toplumsal mücadelenin kaçınılmaz kıldığını herkesten önce görmesi ve kendisini ona göre düzenlemesi olmuştur. Siyasetin ve toplumun kontrollü dönüşümü toplumun geniş kesimlerinden onay bulmuştur. Liberalizmin siyasal alana yansıması laik-demokratik-sosyal ve hukuk devletidir. Bunun hukuksal ifadesi de insan hakları evrensel bildirgesi ve Avrupa insan hakları sözleşmesi gibi belgelerdir.

Liberal ideolojinin hukuk sistemine en belirgin yansıması; bireysel girişimciliğin, bireysel hak ve özgürlükler biçiminde hukuk sistemine girmesidir. Bunun dışında düşünce ve ifade özgürlüğü, toplantı hakkı, direnme hakkı, yasalar önünde herkesin eşitliği hakkı, din ve vicdan özgürlüğü hakkı, kölelik ve kulluğun yasaklanması, gizli-serbest ve eşit oy hakkı gibi haklar liberal ideolojinin de benimsediği ama özünde ezilen halklar ve sosyal kesimlerin dünya görüşünden kaynaklanan haklar da hukuk sistemine girmiştir.

Liberal ideolojiyle hukuk ilişkisini değerlendirirken, yapılabilecek tespitlerden biriside, liberal ideolojinin muhafazakâr ideoloji-

lere göre daha geniş toplumsal kesimleri kapsamına alması gibi hukuk sisteminin de ona denk düşen bir yaygınlıkta kabul ve işlev görmesidir. Yani liberalizm sonuç itibariyle hem muhafazakâr ve mülkiyetçi olan egemen kesimlerin hem de eşitlikçi ve özgürlükçü olan ezilen kesim ve bireylerin istem ve arzularını bir yere kadar içermiştir. Zaten daha sonra bir kısım muhafazakârın kendilerini liberal muhafazakârlar, bir kısım sosyalistlerin de kendilerini liberal sosyalistler olarak tanımlamaları bu tespitin tasdikidir.

İdeolojiler ne kadar bilimsel temellere dayansalar da sonuçta insanların doğruluğuna inandığı bir değerler sistemidir. Yani içinde bilimle beraber bir de inanç vardır. İnanç faktörü belli bir ideolojiye dayanan siyasal oluşumların egemenliğini daha da kolaylaştırdığı gibi hukuk sisteminin işlemesini de kolaylaştırır. Şeriatın kestiği parmak acımaz deyimi bunun açık bir ifadesidir.

İdeolojilerin inanç unsuruna dayanarak bir siyasal, sosyal ve hukuksal sisteminin uygulanmasını kolaylaştırması çoğu zaman egemen ideolojilerce istismar edilmiş, sistemlerindeki adaletsizlik, eşitsizlik ve tahakkümü perdelemenin bir aracı olarak kullanılmıştır.

Genel doğrular olan ideolojiler kendilerini siyasetleriyle pratikleştirirler. İdeolojiler, kendilerini siyasetleri aracılığıyla hukuka yansıtırlar. Nasıl ki, ideoloji ve hukuk arasında kopmaz bağlar varsa, aynı şey hukuk ve siyaset içinde geçerlidir.

Hukuk-Siyaset İlişkisi

Hukuk, toplum gözünde adaletle özdeşleştirilip hakkı olana hakkının verilmesini sağlayan kurum ve kurallar sistemi olarak görülmesine karşın hiçbir zaman tam olarak böyle bir işlev görmemiştir. Bunun aksine adalet dağıtmaktan çok, hâkim olan güçlerin kurallarını ve çıkarlarını topluma dayatması olmuştur. Doğduğu günden bugüne tüm hukuk sistemleri siyasal rejimlerin temel niteliklerine göre biçim almışlardır. Devletlerin kendi iç hukukları çoğunlukla siyasal rejimlerin niteliklerine ve güç dengelerine göre kurulduğu gibi uluslar arası anlaşma, protokol ve sözleşmelerle oluşan uluslar arası hukuk da siyasal güçlerin çıkarlarına göre şekillenmiştir.

Gücün tanrı krallar veya monarkların ellerinde merkezileştiği dönemlerde kanun koyucu ve yargılayıcı makam, ya doğrudan kral ya da tanrı adına kraldır. Yasalar kralın çıkarları gözetilerek konulmaktadır. Yasalar belirlenirken devletin kendi iç alanının ilişkilerini düzenlemek kadar toplumla ilişkilerini veya toplum içi ilişkileri de düzenlemektedir. Tüm düzenlemelerde devletin bekası esastır.

Bu dönemin yasalarında hem hak ve özgürlüklerin tanınmasında hem de suç ve cezanın tasnifinde sınıfsal konum ve devletle olan bağ önem arz etmektedir. Hammurabi kanunlarından bugüne kadar tüm siyasal sistemlerin kendi hukuk düzenlerinde yandaşlarına veya dayandıkları sivil ve askeri bürokrasiye kendilerini korumalarına karşılık ayrıcalıklar tanıdığı görülmektedir. Bu ayrıcalıklar geçmişte yasalarda açıkça belirtiliyor olmasına karşın özellikle eşitlik ve özgürlüğe vurgu yapan Fransız ve Amerikan devrimleriyle birlikte örtülü bir biçimde sürdürülmektedir. Yasalar karşısındaki eşitsizlik Hammurabi kanunlarından birine şöyle yansımaktadır; eğer bir adam, bir sığır, koyun, eşek, domuz ya da bir manda çalmışsa ve çalınan bu mal tanrıya ya da saraya aitse otuz katını verecektir. Ama eğer bu bir muşkenuma(vatandaş) aitse on katını ödeyecektir. Hırsız verecek bir şeye sahip değilse ölecektir.

Hukuk karşısındaki ayrıcalıklı konum, 21.yy dünyasında bile birçok ülkede yasama dokunulmazlığı veya özel yasalar gibi kılıflara bürünerek hukuk sistemine girmektedir. Türkiye de yasama dokunulmazlığı, yüksek askeri şura kararlarının yargı denetiminin dışında tutulması, 1980 darbecilerinin anayasal güvenceyle yargıdan muaf tutulması gibi birçok düzenleme hukukun güç ve siyasetle olan çarpık bağını ifşa etmektedir

Antik Yunan ve Roma ya kadar ağırlıklı olarak tek bir iradeden(tanrı kral ya da kral) kaynaklanan hukuk gerek yapılış biçimi(yasaların oluşturulması) gerekse de içerik

olarak antidemokratik ve anti laiktir. Bu dönemin hukukunun yapılışına toplumun değişik katmanlarının iradeleri yansımadığı gibi, içeriğinde de hakları gözetilmemiştir. Bu durum dönemin hukukunun anti demokratik yönü olurken, yapılış ve içerik açısından egemen gücün inanç ve moral değerlerinin ağır etkileri altında olması da anti laik yönünü teşkil etmektedir. Antik yunan ve Roma da gelişen toplumsal mücadeleler sonucunda devletin karakterinde bir takım değişiklikler meydana gelmiş, yasalar devletin karakterinde yaşanan değişime paralel olarak hem yapılış usulü hem de içerik bakımından yeniden biçim kazanmıştır. Antik Yunan'da tiran rejimini deviren soylular oligarşik bir yönetim kurarak devletin niteliğinde bir değişiklik meydana getirmiş, bu değişim hukuk alanına yasama, yürütme ve yargı erklerinin birbirinden ayrışması biçiminde yansımıştır. Değişiklikle birlikte daha önce Tiran'da toplanan tüm yetkiler oligarşi arasında paylaşılmış, oligarkların bir kısmı yasama ve yargı erklerini üslenirken, bir kısmı da yürütme görevini almıştır. Roma'da da daha önce particilerin tekelinde olan örfadet hukuku pleblerin bastırmasıyla on iki levha kanunu biçiminde cumhuriyetin temel hukukunu oluşturmuştur. Bu devletlerde yasalar meclisler tarafından yapıldıkları ve toplumsal mücadeleler sonucunda ortaya çıktıkları için çok cüzi oranda da olsa laik ve demokratik özellikler içermiştir.

İngiliz, Amerikan ve Fransız devrimleri tüm toplumların siyasal yaşamında yeni bir sayfanın açılması olarak değerlendirilebilir. Bu devrimlere kadar meşruiyetlerini tanrı iradesinden aldığını söyleyen veya ellerindeki askeri, siyasi güçle kendilerini zorla meşru kılan devlet yapıları aşılma sürecine girdiler. Bunların yerine kurulan veya bu devletlerin dönüşümüyle yeniden şekillenen devletler ise meşruiyetlerini halka dayandırdılar. Devletin niteliğindeki bu değişim hiç kuşkusuz çok uzun erimli ve zorlu siyasi askeri mücadeleler sonucunda gerçekleşti. Bu değişimin hukuk alanına yansıması ise anayasal hukuk düzenlerinin kurulması oldu. Önderlik savunmalarında bu süreci ***"Kapitalist üretim biçiminin hâkim hale gelmesi, son derece karmaşık bir toplum yapısını doğurdu. Öncü sınıf olan burjuvazinin eski feodal monarşik hukukla bağdaşması mümkün olamazdı. Burjuvazi kendi hukukunu yaratmak için Roma hukukunu yeniden canlandırdı. Özellikle medeni hukuku yeniledi; bütün yasal sistemin temeli olarak anayasal hareket sürecini başlattı. Her ulusal devlet için ayrı bir anayasa temel hedef haline geldi. Anayasalar yeni toplumsal dönüşümlerin simgesi rolünü oynamaktaydılar."*** Biçiminde değerlendirmektedir.

Anayasalar
Bir devletin temel yapı
Taşlarını, örgütleniş biçimini
Ve işleyiş sistemini göstermek
Kadar o ülke vatandaşlarına
Tanınan hak ve özgürlüklerin
Görev ve sorumlulukların da
Çerçevesini çizen
Bağlayıcı belgelerdir
Uzun süreli sosyal mücadeleler
Sonucunda oluşturulduğu için
Bir çeşit toplumsal mutabakat
Belgesi olarak değerlendirilebilir

Anayasalar bir devletin temel yapı taşlarını, örgütleniş biçimini ve işleyiş sistemini göstermek kadar o ülke vatandaşlarına tanınan hak ve özgürlüklerin, görev ve sorumlulukların da çerçevesini çizen bağlayıcı belgelerdir. Anayasalar genellikle uzun süreli sosyal mücadeleler sonucunda oluşturulduğu için bir çeşit toplumsal mutabakat belgesi olarak değerlendirilebilir. Anayasaların toplumun tümünü mü yoksa belli bir kısmını mı kapsadığı o toplumdaki sosyal kesimlerin yürüttükleri mücadelenin düzeyiyle ilgilidir. Yine anayasaların baskıcı mı ya da özgürlükçü ve demokratik mi olduğu da toplumsal güçlerin anayasanın yapılışındaki etkinlikleriyle bağ-

www.arsivkurdi.org

lantılıdır. Tüm toplumsal grupların-etnik, din, mezhep, cinsiyet, meslek, sınıf vb- yapılış sürecine aktif olarak katıldıkları anayasalar genellikle kapsayıcı, demokratik ve özgürlükçü olurken sınırlı sayıda toplumsal grubun kendilerini yansıtabildikleri anayasaların kapsamı kadar demokratik ve özgürlükçü özleri de sınırlıdır. Toplumsal, siyasal mücadelenin tek bir grubun mutlak hâkimiyetiyle diğer grupların da yenilgisi veya sürece katılmamalarıyla sonuçlandığı devletlerde ise anayasalar genellikle inkârcı ve baskıcı olmaktadır.

Anayasaların hukuk sistemine getirdiği en önemli yenilik ve yaptığı en temel katkı, devletin ve devlet birimlerinin görev alanlarının çerçevesini belirleyip yetki sınırlarını çizmesidir. Bu anayasal hukuk devletinin doğmasıdır. Anayasal hukuk sisteminin devlet gücünü kurallara bağlaması insan hakları alanındaki gelişmenin kilometre taşlarından birisidir.

Anayasal rejimlerde anayasa, hukuku doğuran en temel kaynaklardan biridir. Başka bir biçimde ifade edersek bu rejimlerde yasa, yönetmelik, tüzük ve kanun hükmünde kararnameler anayasayla çelişik ve anayasayı yadsır nitelikte olamazlar. Hukuk hiyerarşisinde anayasa en tepede durmaktadır. Diğer yasalar yönetmelik ve tüzükler anayasaya uygunlukları bakımından yargı konusu yapılabilmektedir.

Bazı anayasaların hem yapılması hem de değiştirilmesi yasalara göre daha zor olmaktadır. Bunlara sert anayasalar denmektedir. Mesela bir anayasa maddesinin değişim veya yapılmasının üçte ikilik bir meclis çoğunluğu gerektirdiği T.C anayasası sert bir anayasadır. Yapılması ve değiştirilmesinde normal yasalardaki prosedürlerin izlendiği anayasalar ise yumuşak anayasalardır. Anayasalar biçimlerine göre, yazılı ve yazılı olmayanlar olarak ikiye ayrılabilirler. Yazılı olanlar; bir anayasada bulunması gereken kuralların metin haline getirildiği belgelerdir. Yazılı olmayan anayasalar ise, bir ülkede uzun yıllar uygulana gelerek içselleşmiş ve gelenekselleşmiş kurallar bütünüdür.

Anayasal rejimlerde, yasama-yürütme ve yargı erklerinin birbirlerinden ayrı tutulmasına özen gösterilir. Daha doğrusu böyle olduğu öne sürülür. Buna kuvvetler ayrılığı ilkesi denilir. Bu ilkenin özü: yasama, yürütme ve yargı kuvvetlerinin bir elde toplanmasının adil bir toplumsal düzenin kurulmasını engelleyeceği ve baskıcı rejimlerin kurulmasına neden olacağı fikridir. Bu fikir binlerce yıllık toplumsal deneyim sonucunda ortaya çıkmıştır. Antik Yunandan bu yana aristokratların ve halkın, kralın yetkilerini sınırlandırarak daha geniş kesimlerin çıkarlarını devlet yönetimine yansıtan süreçlerin sonucudur. Yasama-yürütme ve yargı kuvvetlerinin ayrılığı ilkesi teorik olarak bu üç gücün bir elde birleşmemesi ve birbirini denetlemesiyle daha adil bir sistemin kurulmasına olanak vereceğini öne sürmektedir. Yasama ve yürütmenin ayrı tutulmaları, yasalar çıkarılırken yürütmenin dar, güncel, siyasal ve ekonomik çıkarları için yasa çıkarmasını engelleyeceği görüşüne dayanmaktadır. İster kongre, ister ulusal parlamento birleşimi biçiminde olsun yasama, yürütmeye göre toplumun çoğunluğunu temsil ettiğinden yasaların da buradan çıkarılması, ya da yasa yapma yetkisinin bu organa verilmesiyle çıkacak yasaların toplumun büyük çoğunluğunun çıkarlarını yansıtacağı düşünülmüştür. Yargının bu iki kuvvetten ayrılması ve bu kuvvetlerin karar ve faaliyetlerinin yargı denetiminde olması da toplumda adalet duygusu yaratmaya yönelik bir tedbir olarak düşünülmüştür.

Kuvvetler ayrılığı ilkesi bazı devletlerde keskin bir biçimde uygulanmakta bazılarında ise uygulama daha yumuşak olmaktadır. ABD gibi başkanlık sisteminin olduğu ülkelerde, yürütmenin başı olan başkan doğrudan halk tarafından seçilmekte ve hükümet üyeleriyle birlikte hiçbir yasama faaliyetine katılamamaktadır. Türkiye gibi parlamenter sistemlerde ise yürütme organları konumunda bulunan cumhurbaşkanı, başbakan ve bakanlar kurulu meclisin içerisinden çıkmakta başbakan ve bakanlar kurulu yürütmenin yanı sıra yasama faaliyetlerine de katılmaktadır. Hem parlamenter sistemde hem de başkanlık sisteminde yargının bu iki kuvvetten tamamen ve kesinlikle bağımsız olduğuna toz kondurulmamaktadır.

Yasama, yürütme ve yargı kuvvetlerinin ayrışması gerçekten toplumda adil bir düzenin kurulmasını sağlıyor mu? Hukuku siyasetin güdümünden çıkarıyor mu?

Devlet ağırlıklı olarak hâkim sınıfların ve devlet mekanizmasını kontrol eden askeri, sivil bürokrasinin çıkarlarını koruyan bir aygıt olduğu için son tahlilde ne hukukun tamamen siyasetin güdümünden çıkması ne de yasama, yürütme, yargı kuvvetlerinin tümden ayrışıp adil bir hukuk düzeninin kurulması mümkün değildir. Hukuk bir siyasal organizasyon olan devlet ile birlikte doğduğu ve ancak devlet veya örgüt gibi bir siyasal organizasyonun gücüne dayanarak kendisini etkili kıldığı için siyaset ve gücün yapışık üçüzüdür. Burjuva devlet sistemlerinde somut olgular olarak varlıklarını sürdüren yasama, yürütme ve yargı kuvvetleri bu üçlünün pratik ifadesidir. Yasama, yürütme ve yargı kuvvetlerinin birbirinden ayrıştırılması çabaları görünürde hukukun günlük olarak siyaset ve gücün güdümünden çıkarılması girişimi olarak gösterilmesine rağmen, bu düzenleme özünde hukuku siyaset ve gücün kontrolünden çıkarmamıştır. Çünkü toplumsal sistem ve toplumsal kesimlerin elindeki güç ve olanaklardaki eşitsizlik en başta da devletin varlığı yasama organı olan meclis veya kongrelerin oluşumuna tüm toplumsal güçlerin iradelerinin adil bir biçimde yansımasına imkân vermemektedir. Çoğu meclis ve kongrelerde zaten başlangıçta yeterince temsil gücüne kavuşamayan alt toplumun(ezilenlerin) temsilcilerinin bir kısmı çeşitli yöntemlerle üst topluma(egemen sınıflar) entegre edilerek başlangıçta var olan adaletsiz irade yansıması daha da dengesiz hale getirilmektedir. Bu durumdaki yasama organlarının toplum adına çıkaracakları yasalarda egemen sınıfların çıkarlarını gözetecekleri açıktır. Bu da hâkim olan ideolojik siyasi anlayışın hukukun temelini oluşturan yasaların çıkarılmasında etkili olacağı anlamını taşımaktadır.

Bir ülkede asıl olan yasama yetkisinin kimlerde olduğu ve yasama sürecinin nasıl oluştuğudur. Yasama yetkisinin kimlerde olduğu sorusuna verilecek cevap o ülke rejiminin nasıl olduğunun da cevabıdır. Yasama yetkisinin bir kral veya aristokrasinin tasarrufunda olduğu ülkelerdeki rejimler monarşik ve oligarşiktir. Yasama yetkisinin halk tarafından seçilen meclislerce kullanıldığı ülkeler ise cumhuriyet rejimi ile yönetilen ülkelerdir. Din ulemasının yasa koyucu olduğu ülkelere de teokratik rejimler denilir. Yürütme, yetkisini ve meşruiyetini yasalardan dolayısıyla yasama organından aldığı için önemi ikinci derecededir. Aynı biçimde yargı da esasta yasama organının çıkardığı yasalardan teşekkül mevzuat hukukunu uygulamakla görevli olduğu için tek başına adaleti tahsis etme gücünde değildir.

Demokratik ülkelerde yasama erkine sahip meclisler, görece toplumun geniş kesimlerini temsil ettiklerinden dolayı hukuk düzeni hem daha demokratik hem de daha geniş kesimlerin çıkarlarını yansıtarak daha adil olabilmektedir. Görece daha demokratik olan ülkelerde yürütme organlarının yetki sınırları da hizmetin gerektirdiği kadarla sınırlı tutulmak suretiyle güçle özdeş iktidar da kurallara bağlanarak daha geniş bir toplumsal alanın oluşmasına olanak sağlanabilmektedir.

Sonuç itibariyle yasama, yürütme ve yargı kuvvetlerinin ayrıştığı ülkelerde yasama organının oluşumunun demokratikliğine paralel olarak yürütmenin elindeki güç kullanımının kurallara bağlanması ve demokratik yasaların çıkarılması suretiyle daha adil bir sosyal düzenin kurulması mümkün olmaktadır. Ancak bu durumda da tam adalete varılması için hala kat edilmesi gereken çok mesafe olduğu, kuvvetler ayrımı ilkesinin tam demokratik ve adil bir toplumsal sistem kurmak isteyen ezilen halk ve toplumsal kesimlerin hukuk sisteminin temeli olamayacağı bilinmelidir.

Hukukun egemen, siyasal güç(devlet) ve inancın koyduğu kurallar bütünü olarak tanımlanması ve tanınması herkesi kendi hukukunu kurmak kadar bu hukuku başkalarına da hâkim kılmak amacıyla güç sahibi olmaya zorlamıştır. Bu durum tüm toplumların çok ağır mağduriyetler yaşamalarına yol açmıştır. Savaşta bir ülkeyi ele geçirenler orayı siyasal,

sosyal ve ekonomik açıdan sil baştan kendi hukuk anlayışlarıyla yeniden düzenlemişlerdir. Her ideolojik ve siyasal düşüncenin güce dayanarak kendi hukuk anlayışını yani kurallarını topluma dayatması tam bir hukuk faciasına yol açmıştır. Bir siyasal rejim döneminde bazı hak ve özgürlüklere sahip olan insanlar başka bir siyasal rejim egemen olduğunda bir anda bütün hak ve özgürlüklerinden yoksun kalabilmişlerdir. Örneğin, Şah rejimi zamanında Avrupa hukukunu ithal ederek toplumu bu ölçülere gelmeye zorlayan İran devleti, İslam devrimiyle birlikte aynı toplumu bununla ters olan İslam hukuku çerçevesinde hareket etmeye zorlamıştır. Bu, toplum için tam bir felakettir. Hukukun siyasetle ilişkisi böyle olamaz. Hukukun kaynağının toplum olması gerektiği düşüncesi toplumu bu tür felaketlerden korumanın felsefi dayanağıdır.

Günümüzde yürürlükte olan en demokratik, siyasal rejimlerle bağları en zayıf ve en bağımsız hukuk sistemlerine giden birçok davaya yaklaşımın hukuksal değil siyasal olduğunu biliyoruz. Yani bazen devletler, kendi siyasal görüş ve çıkarlarının kurala dönüşmüş biçimi olan kendi hukuklarını bile açıkça çiğneyerek hukukla siyaset arasındaki ilişkiyi örten perdeyi elleriyle kaldırmaktadır. Aslında siyaset, hukuk ve güç arasındaki ilişki son birkaç yüzyıla kadar bu denli örtünmeye muhtaç değildi. Tanrı adına veya elindeki siyasi- askeri güçle devlet iktidarını ele geçirenler kendi kurallarını koyuyor ve uyguluyordu. Zaten yasa koyucu, yargılayıcı ve yargılama sonucu verilen cezayı uygulayan mercii de aynıydı. Dolayısıyla bu bağ çok açıktı. Şimdi bunun gizlenmeye çalışılması siyasal iktidarlarının kendi sistemlerinin ne kadar adil olduğunu kanıtlamaya çalışmalarıyla ilgilidir.

Siyaset, hukuk ve gücün tümden birbirinden koparılamaması üçünün birbirini koşullamasıyla ilgilidir. Siyaset son derece karmaşık olan toplumsal ilişki ve çelişkilerin yönetilmesi sanatıdır. Hukuk bu yönetim biçiminin kurallaşması, güç ise kurallar mekanizmasının işlemesinde kullanılan otoritedir. Buradaki siyaset tanımlamamızda dikkat edilmesi gereken husus tanımlamamızın herhangi bir ideolojik, siyasi düşünceyi değil tüm siyasal düşünce ve eğilimlerin kendilerini özgürce ifade edip, örgütleyebileceği bir siyaset anlayışını dile getiren demokratik siyaset anlayışı olduğudur. Burada önemli olan üçlü arasındaki ilişkinin doğru düzenlenmesidir. Hukuk ve gücün somutlaşmış hali olan yargı ve yürütmeyi demokratik siyaset veya onun başka bir ifadelendirme biçimi olan demokratik toplumla aynı ağırlıkta ele almak yanlıştır. Yargı ve yürütme toplumun ya da demokratik siyasetin kendisini pratikleştirme mekanizmalarıdır.

Tam demokratik toplumlarda yasa koyucu toplumun kendisidir. Siyaset ise bir elitin mesleği değil insanların toplumsal yaşama katılmalarının en temel aracıdır. Bu toplumlarda icra görevinin zaman zaman herhangi bir siyasal eğilime verilmesi o toplumun hukuk düzeninin söz konusu siyasal eğilimin ideolojik ve siyasal görüşlerinin hukuka dönüşmesini getirmez. Çünkü hukuk düzenini kuran halkın kendisidir.

Toplumun yasa koyucu olduğu bir sistem bugünden yarına gerçekleşecek bir sistem değildir. Her şeyden önce şu andaki liberal, teokratik, oligarşik ve diktatoryal sistemlerin tümündeki egemen kesimler hem yasal hemde fiili imtiyazlarını toplumla paylaşmak istemeyecek ve kolay kolay bu imtiyazlarından vazgeçmeyeceklerdir. Çağımızda ki en eşitlikçi özgürlükçü en geniş temsil kabiliyetindeki parlamentolarda oluşturulan hukuk sistemleri bile alt yapıdan yoksun oldukları için toplumun geniş kesimleri açısından pek bir anlam ifade etmemektedir. Dolayısıyla toplumsal alt yapının da yeniden düzenlenmesini gerekli kılan bir hukuk sisteminin kurulması büyük bir siyasal, sosyal ve örgütsel mücadele sorunudur. Zaten eşitsizliklerin ortadan kaldırıldığı veya asgari düzeye indirgendiği toplumlarda hukuk da karmaşıklaşan ilişkileri düzenleyen teknik bir mekanizma olmanın ötesinde bir anlam ifade etmeyecektir.

Abdullah Öcalan Sosyal Bilimler Akademisi

CPT'nin Raporu

Bilindiği gibi Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi Önderliğin yeniden yargılanma konusunda Türkiye'nin yapacaklarının tümünü yaptığına ve dosyayı kapattığına ilişkin kararını 13-14 Şubat 2007 yılında vermişti.

Önderliğin zehirlenmesinin bilimsel verileri ise, Roma'da 1 Mart 2007 tarihinde avukatlar tarafından bir basın açıklaması ile duyurulmustu. Bu basın açıklamasından bir hafta önce zehirlenmeye ilişkin CPT' ye haber verilmiştir. Zehirlenmeden önce CPT, en son Şubat 2003 de İmralı Adasına gidip Önderliği ziyaret etmiş ve incelemelerde bulunmuştu. Son ziyareti de Roma'da yapılan açıklamadan yaklaşık iki buçuk ay sonra 19-22 Mayıs 2007 tarihinde yapmıştır. 2-6 Temmuz 2007 deki 63. toplantısında CPT raporu onaylayarak 23 Temmuz da Türk yetkililerine yollamıştır.

Analiz sonuçları ve CPT'nin elinde bulunan Önderliğin yaşam durumuna ilişkin bilgiler İsviçre'nin Lozan kentindeki Forensic Tıp Üniversite Enstitüsüne yollanmış; Prof. Patrice Mangin ve Doctor Frank Spokerte inceletilmiştir. Bunlara göre Önderlik, ağır metallerin zehirlenmesine maruz kalmadığı; saç örneklerinde bulunan Baryum, magnezyum ve stronsiyum oranlarının büyük ihtimalle çevresel faktörlerle bağlantılı olduğu düşüncesidir. Bunlara göre her halükarda, Önderliğin sağlığı acısından bulunan oranların tehlike arz etmediğidir.

CPT'de onlarla aynı görüştedir. Bunun için ihtiyati tedbir olarak üç ayda bir kez olmak üzere kandaki ve idrarda ki baryum, magnezyum ve stronsiyum oranlarının tespit edilmesi için Önderliğin de onayı alınarak, 12 ay süresi boyunca bu tür testlerin üç ayda bir yapılmasını istemektedir.

CPT Mayıs 2007 ziyaretinde iki öneri de bulunmuştur. Bunlardan birincisi endoskopik inceleme de dahil kapsamlı bir kulak, burun ve boğaz incelemesi, ikincisi ise göğsün X-ray incelemesidir.

CPT 2007 yılı ziyaretinin belgelerini üç temel rapor biçiminde açıklamıştır. Bunlardan birinci rapor geçmiş olaylara ilişkindir. Bu raporda ağırlıkla İmralı koşulları, izolasyon, adaya ulaşım vb. konuları ele almaktadır. Bu rapor CPT'nin 63. toplantısında, yani 2-6 Temmuz 2007 de kabul edilmiştir. Zehirlenmeye ilişkin tahliller henüz yapılıp sonuçları alınmadığından bu rapora dahil edilmemiştir. Ancak zehirlenme durumunun ayrı bir rapor olarak ele alınacağı belirtilmiştir. CPT, İzolasyon, tecrit ve İmralı koşullarına ilişkin olan Temmuz 2007 raporunu Türk devletine göndererek Türkiye'den üç ay içinde cevap istemiştir. Türkiye bu rapora ve isteme 25 Ekim 2007'de cevap vermiştir.

CPT'nin hazırladığı raporun özeti aşağıdaki gibidir.

Genel Rapor

I. *Giriş*

Ziyaretin amaçları:

- Daha önceki ziyaretlerden özellikle Şubat 2003 ziyareti sonrasında CPT'nin yaptığı öneriler, yorumlar ve bilgi talepleri hakkında nelerin yapıldığını incelemek

- Tutuklu Abdullah Öcalan'ın aile ve avukatlarının adaya ulaşım konusunun özgül olarak incelenmesi

- 1 Haziran 2005 yasalarının tutuklunun koşulları ve ona yaklaşımlar ile avukatları ile

kontağı acısından yarattığı olası etkiler (disiplin cezaları da içinde olmak üzere)

- Imrali Yüksek Güvenlikli Kapalı cezaevinde sekiz bucuk yıldır tek tutuklu olarak geçirmesinin Abdullah Öcalan'ın sağlık durumundaki etkilerini tespit etmek.

II. ***Ziyaret esnasında Tespit Edilen Gerçekler ve Önerilen tedbirler***

A. ***Ön Gözlemler:***Avukatların adaya gidişi ve ailenin ziyareti ile o zaman yaklaşık 4,5 yılını doldurmuş olan tecrit ve izolasyonun nasıl sonuçlandırılacağına ilişkin Şubat 2003'te yayınlanan raporda belirtilen öneriler yenilenmiştir.

Adı geçen rapora Türk yetkililerince (Bursa Başsavcılığı Bürosunca) 12 Mart 2003 tarihli yollanan mektupla cevap verilmiştir. Buna göre çarşamba günleri görüşlerin olmadığı takdirde farklı bir durum olmadığı sürece o haftanın farklı bir gününde görüşün gerçekleşebileceğini dile getirmiştir. Adalet Bakanlığının yeni ve denize daha dayanıklı bir araç edinmek için gerekli adımların atıldığı belirtilmiştir.

Ailesi ile gerçeklesen görüşlerin koşulları hakkında ise tutuklunun açık görüş olasılığının Ceza İnfaz Kanunun 154(3). Maddesine göre bulunduğu belirtilmiştir.

Abdullah Öcalan'ın farklı tutuklularla ilişkisinin olması acısından ise cevap verilmemiştir.

2006 surecinde tutuklunun aile ve avukatlarının İmralı adasına ulaşımının çok zorlaştığına ilişkin bilgiler gelmesi sonucunda 19 Haziran 2006 da CPT Adalet Bakanı ile bu konuyu çözme ümidi ile görüşmüştür. Daha sonra Türk yetkilileri avukat ve aile görüşlerinden olup olmadığına, olmadıysa neden olmadığına yönelik aylık bilgi yollanması kararlaştırılmıştır. Yetkililer bu görevi düzenli olarak yerine getirmiştir.

Verilen bilgiler temelinde Haziran ile Ekim ortaları arasında bu üç bucuk aylık süre zarfı içerisinde 15 ziyaretten sadece 6'sı gerçekleşmiştir. Böyle bir durumla karşı karşıya kalınmasının ardından 18 Ekim 2006 tarihli mektubu ile CPT Sözleşmenin 10. Maddesinin 2. bendi temelinde prosedürü başlatmıştır (Türkiye aleyhinde açıklama yapma prosedürü). Fakat ardından gelişen belirgin iyileştirme ile beraber Komite Mart 2007 toplantısında bu prosedürü kapatma kararı almış ve Türk yetkililerine bu kararını 16 Mart 2007 tarihli mektubu ile ulaştırmıştır.

Bu mektubun hemen arkasından aile üyeleri ve avukatların adaya ulaşımında önemli ölçüde bir düşüş gözlemlenmiştir.

B. ***Materyal koşullar ve rejim:*** CPT'nin dört yıl önce gerçekleştirdiği ziyaretle karşılaştırıldığında eğer varsa bile çok az bir değişim gözlemlenmiştir.

2003 deki CPT ziyaretinden sonra yapılan az değişiklikler içinde 26 Şubat 2004 de hücresinin ve yanındaki ziyaret odasının birçok duvarına sunta paneller konmuş, bunlar anlaşıldığı kadarı ile rutubetten onları korumak için yapılmıştır. Aynı bağlamda tutuklunun hücresi (sunta panellerde dahil olmak üzere) ve yanındaki alanlar çok düzenli olarak yeniden boyandığı delegasyona bilgi olarak verilmiştir (her altı ayda bir). Boyama işlemi boyunca tutuklu başka bir hücrede (normal hücresi ile tıpatıp olan), avukatlarla yapılan görüş odasının diğer tarafındaki hücrede tutulmuştur.

Rejimin kendisi de sadece çok az değişmişti. Yeni ceza infaz kanunu (ki CPT bunu Aralık 2005 raporunda ele almıştı) İmralı Yüksek Güvenlikli Kapalı Cezaevinin 'iç yönetmeliğine' de yansıtıldı. Adı geçen Tutuklu acısından bu kuralların uygulanması bir dizi yasak ve kısıtlamaları beraberinde getirdi.

Tutuklu herkesin kabul ettiği gibi hücresinde üç kitap (cezaevi kütüphanesinden) ve aynı zamanda üç gazete (ki bunlar bir kaç gün veya haftalarca geç verilmekte) ve bir radyo (fakat sadece bir kanalı çeken) bulundurabilmekte. Bütün bunları söyledikten sonra İmralı Yüksek Güvenlikli Kapalı Cezaevinde tek başına kalmanın getirdiği zararlı etkileri hafifletmesi için 1999 tarihi gibi önceden yapılan tavsiyelere Türk yetkilileri herhangi olumlu bir yanıt vermemiş ve bunlar sonrasında genişletilmiştir. Özellikle, gün içinde hala kendi

hücresi ve yan oda arasında özgürce dolaşımına izin verilmemektedir, temel tesislerin bulunduğu daha büyük bir egzersiz alanına ulaşımı hiç olmamakta - arasıra bile değil -, farklı bir aktivite bulunmamakta ve televizyonu da bulunmamaktadır (kiralık ya da satın alınan). Ayrıca, tutuklu ve gözetim altında tutan personel ile iletişim oldukça sınırlıdır, çünkü personel kendisi ile kesin olarak sadece işlevsel nedenlerden dolayı konuşmalarına izin verilmektedir.

Esasen, CPT tarafından 1999 da çerçevesi çizilen çözüm ki bunun içinde diğer farklı tutukluların da adaya getirilmesi vardı, uygulanmamıştır.

C. *Dış dünya ile bağlantı:* Kendisinin materyal koşulları ve rejimin yanı sıra dış dünya ile bağlantı - ücra bir yerde ve bir tutuklunun tek başına tutulması - hayatidir. Bu bağlantının önemi özgün Şubat 2003 tarihli CPT ziyaretinin sebebidir.

İmralı adasına aile üyeleri ve avukatların götürülmesi için kullanılan araca gelince, CPT 2006 yılında 'Tuzla'nın 2006 yılında hizmete girdiği gerçeğini not eder. İmralı 9 ve 10'dan kötü hava koşullarında denize dayanaklı olmasına rağmen zayıflık belirtileri göstermiştir, bir kaç defa bozulmuş ve bazen tamiri haftalarca sürmüştür (örneğin, Mart 2007). Ayrıca aylık raporlar adaya ulaşımın çok düzensiz olduğunu göstermektedir.

Özellikle 10.Maddenin 2. bendinin kapatılması ardından ziyaretlerin sayısının ciddi olarak azalması endişe yaratmıştır. Mayıs ve Haziran 2007 de bu durum düzelmiş ve bunun devam etmesini dilemektedir. Komite şunu netleştirmek istemektedir ki şayet tutuklunun aile üyeleri ve avukatların düzenli bir şekilde adaya ulaşımı sağlanmazsa yukarıda bahsedilen prosedürün tereddütsüz açılacağıdır.

Yüz yüze görüşmeler sadece eş, anne-baba, çocuklar ve torunlar açısından geçerlidir. Böylece bu kısıtlama Abdullah Öcalan'ın bu tarz ziyaretler almasını engellemektedir çünkü bu kategoriye giren ilişkileri bulunmamaktadır. Bu noktada 2003 de ki ziyaret de bu tarz yüz yüze ziyaretlerin yapılabilmesi için gerekli tedbirlerin alınması tavsiye edilmişti.

Görüldüğü gibi bu tavsiye takip edilmemiştir.

Ek olarak aile üyelerinin uzakta ikamet ettikleri de göz önünde bulundurularak tutuklunun ziyaret zamanlarının toplanmasına izin verecek herhangi bir kanun veya kural bulunmamaktadır.

Aile üyeleri ve diğer kişiler ile yazışmalar sansüre maruz kalmaya devam etmektedir.

Her ne kadar iş günleri ve saatleri temelinde prensipte avukat ziyaretleri duyulma mesafesi dışında fakat görme mesafesi içinde bu işlem için hazırlanmış bir yerde yapılabilinmesine karşın Abdullah Öcalan'ın avukatlarına bir kısıtlama getirilmiştir, çünkü sadece çarşamba günleri ada ziyaret edilebilir.

Avukatların savunma belgeleri, dosyalar ve müvekkilleri ile konuşma notları gözden geçirilemez (59(4). Bölüm, Ceza İnfaz Yasası). Aynı şey müvekkil ve avukatları arasında mektuplar, fax ve telegram değiş tokuşu acısından da geçerlidir (Bölüm 68(4) ceza ve infaz yasası). Fakat belli bazı koşullar altında (Bölüm 59(4) de gecen bir memurun tutuklu ve avukatları ile görüşmelerinde hazır bulunması başsavcının talebi ve infaz hakimin kararı ile gerçekleşebilir, bu kişi de tutuklu tarafından avukatına veya tutukluya verilen belgeleri inceleyebilmekte ve kısmen yada tamamen belgelere el koyabilmektedir. Tutuklu 4675 numaralı kanun çerçevesinde itiraz etme hakkına sahiptir.

Delegasyon İmralı Yüksek Güvenlikli Cezaevini ziyaret ettiğinde Bursa Mahkemesi sicil dairesinden bir yetkilinin 1 Haziran 2005 tarihli yasaların yürürlüğe girdiği günden beri Abdullah Öcalan ve avukatlarının görüşmelerinde sistematik olarak bulunduğu bilgisini almıştır. Dahası, tutuklu ve avukatları arasındaki görüşmelerin kayıt edildiğini de öğrenmiştir (disiplin prosedürleri incelendiğinde bu kayıtların bazılarını dinleyebildik). CPT tutuklu ve avukatları arasında gecen görüşmenin kayıt altına alınmasına izin veren yasal zemin hakkında bilgilenmek istemektedir.

Genel olarak, CPT tutuklu ve avukatları arasındaki görüşmenin gizlilik içinde geçmesinin kötü-muameleye karşı temel bir teminat

olarak görür ve bunun sonucunda bu tür temasların ancak olgu sonrasında incelemeye tabii tutulmalıdır. Avukatların etik ve deontoloji kurallarına uymadıkları gözlemlediklerinde eğer gerekiyorsa yasaklama tedbirlerine gidilebilir (ki nitekim bu Öcalan'ın birçok avukatına da uygulanmıştır). Bunu söyledikten sonra, bu konunun AIHM de bir başvurunun konusu olduğunu belirtmek gerekmekte ve CPT bu konu hakkinda daha fazla yorum yapmayacaktir.

Bundan çok önce 2001 yılında tutuklunun telefona ulaşımının olması gerektiğini CPT tavsiye etmiştir. Hem ilgili kanun hemde mevzuatlar kati ömür boyu hapis cezasına çarptırılanlar açısından da bu olanağı sunmaktadır; fakat bu olasılık bazı şartları bulunmaktadır. Bugüne kadar İdari Komisyon sistematik olarak Abdullah Öcalan'ın bir telefona ulaşımını engellemiştir. Böylece, bu tavsiye hakkında herhangi bir şey yapılmamıştır.

Tabii bu tür telefon görüşmeleri izlenmeli ve gerektiğinde araya girip kesilmelidir.

D. *Disiplin:* Yeni yasalar yürürlüğe girdiğinden beri Abdullah Öcalan altı sefer disiplin işlemlerine maruz kalmıştır, bunlardan ikisi kınama ve üç tanesi de 20 günlük hücre cezası olmak üzere. Ortaya konulan isleyişe uygun hareket edilmiştir.

Fakat CPT disiplin işlemlerine ilişkin iki soru sormak istemektedir, bunlar disiplin işlemlerinde avukatların katılımı ve bunun sonucu olarak da avukatların müvekkillerinin disiplin dosyasına ulaşımları.

Abdullah Öcalan'a karşı gerçekleştirilen son disiplin işleminde avukatları disiplin dosyasına ulaşmayı talep etmişler (ve özellikle de tutuklunun itiraz işleminde yazıp içeri verdiği savunmaları talep edilmiştir). Yetkili makamlar Madde 153(2) temelinde bu talebi ret etmişlerdir.

Bu ceza muhakemeleri usulü hükümleri ceza soruşturmalarının çıkarlarını korumak için tasarlanmıştır ve bu temelde makbuldür. Fakat CPT görüşüne göre, böylesi bir hükmün disiplin bağlamında kullanılması, en azından, sorgulanacak konumdadır. Bunun da ötesinde, CPT Ceza ve İnfaz Kanununun var olan hükümlerinin disiplin işlemlerinde avukatları dışında bırakıp bırakmadığını bilmek istemektedir. Bu bağlamda, Avrupa Cezaevi Kurallarının 59. Kuralına atıfta bulunur ki bu da disiplin cezaları karşısında tutukluların ya kendilerinin ya da yasal yardım temelinde kendilerini mudafa etmeleridir.

E. *Tıbbi Boyut* : 2001 ziyareti daha temel problemlere de dikkat çekmişti; tutuklu ile ilgilenen farklı kişiler arasındaki koordinasyon eksikliğine; her gün yüzeysel bir tetkikken geçmesi gerekliliğine ki bunun uzun vadede patolojik etkilere yol açabileceğine ve pratisyen doktorların sürekli değişim içinde olmalarına (bu da anlamlı bir doktor/hasta ilişkisinin gelişmesi ve kurulması acısından engel teşkil ettiği). CPT bu noktada çok hususi bir tavsiye de bulunmuştur. 2007 ziyaretinde bu tavsiyenin hiçbir şekilde etkide bulunmadığını not etmek zorunda kalmıştır.

Fiziksel sağlığı acısından tutuklunun klinik incelemeleri büyük sağlık problemlerini açığa çıkarmamıştır, kulak-burun-boğaz alanı gibi önemli bir alan dışında. Tutuklunun akciğerlerinin dinlenmesi sonucunda sağ ciğerinde belirsizlikler ortaya çıkmıştır. Göğüslerinin röntgeni çekilmelidir (Cezaevine girdiğinden beri röntgen çekilmemiştir).

2001 ve 2003 yıllarına göre Abdullah Öcalan'ın psikiyatrik incelemeleri zihin durumunda aşikar bir bozulmayı göstermektedir. Bu bozulma kronik stres ve uzun sureli sosyal ve duygusal izolasyon durumu ve aynı zamanda terk edilmişlik ve hayal kırıklığı ile de bağlantılıdır. Şu da not edilmelidir ki, bu belirtilerden bazıları aynı zamanda kulak-burun-boğaz şikâyetleri ile de bağlantılıdır.

Her ne kadar psikiyatrik yaklaşımla zihinsel durumu önemli ölçüde düzeltilemezse de düzenli psikiyatrik görüşmeler tutuklunun zihinsel durumunu izleme açısından ve diğer şeylerle beraber kulak-burun-boğaz şikâyetlerine yönelik yürütülen tedavinin etkilerini de ölçmek acısından tavsiye edilmektedir.

İşleme girmiş olan bu yoldan geriye dönüş ancak tutuklunun insan atmosferinin te-

melde değiştirilmesi ve sosyal ve duygusal izolasyonunun sonlandırılması ile mümkündür. Özellikle diğer kişilerle düzenli ve sürekli bağlantısının olduğu ve iletişime geçebileceği ve sosyal ve boş zamanları doldurma aktivitelerini paylaşabileceği bir tutukluluk rejimi altına alınmalıdır. Klinik incelemeler akut ya da kronik bir zehirlenmenin tanıtsal her hangi bir belirtisini açığa çıkarmamıştır. Fakat CPT tutukludan saç örnekleri almanın gerekli olduğunu düşündü (kendisinin onayı temelinde). Farklı toksikoloji testleri için adımlar atılmaktadır.

F. ***Sonuç ve tavsiyeler:*** Abdullah Öcalan Yüksek Güvenlikli Kapalı Cezaevinin olan İmralı'da ki ulaşımı zor olan bir adadır, nerdeyse sekiz bucuk yıldır tutukludur. Her ne kadar münakaşa götürmeyen bir izolasyon altında yıllar içinde olumsuz etkiler ortaya çıkmışsa da CPT'nin geçmiş ziyaretlerinde onun fiziksel ve psikolojik durumu açısından ciddi bir zarar verici sonuç ortaya çıkmamıştı. Bu değerlendirme şimdi Abdullah Öcalan'ın fiziksel ve zihinsel durumunun geçirdiği evreler ışığında yeniden ele alınmalıdır.

Türk yetkilileri simdi bir yol ayrımındadır; ya tutuklunun koşullarında herhangi bir değişiklik yapmayacak (ki bu istikameti kendileri kasten ve bilerek 1999 yılından beri seçmişlerdir ve sonuçları yukarıda bahsedilenlerdir) ya da Abdullah Öcalan'ın durumunu tekrar gözden geçirme kararı alırlar. Özellikle de onun temel sosyal ve duygusal bağlarının devamını sağlaması için izin verirler. Eğer Türk yetkilileri başka bir cezaevine transferinin mümkün olmadığı konusunda kararlılarsa o zaman yukarıda belirtilen koşulları İmralı adasında yaratmak için gerekli adımları atmalıdır (2001 raporundan alıntı).

CPT, koşullar ne olursa olsun, kesinkes iknadır ki sekiz buçuk yıldır bir tutukluyu böylesi izolasyon koşulları altında tutmanın herhangi bir mazereti olamaz. Türk yetkililerinden diğer hapishane sakinleri ile ilişkiye geçebileceği ve geniş çapta aktivitelerin mümkün olduğu bir ortama entegre edilmesi bakış acısı ile Abdullah Öcalan'ın durumunu tümüyle gözden geçirmeye çağırır.

Ötesinde, CPT Türk yetkililerince aşağıdaki belirtilenleri sağlamalarını tavsiye eder:

Tıbbi saha açısından: Tutuklunun derhal kapsamlı bir KBB (kulak-burun-boğaz) muayenesine (uzman endoskopik muayene ve, eğer uygunsa, CT (bilgisayar tomografisinin) de içinde olmak üzere) ve, eğer uygunsa, palyatif/onarıcı ameliyata maruz kalmalıdır;

Tutuklunun derhal bir göğüs röntgeni çektirilmelidir.

Tutuklunun zihinsel durumundaki gelişmelerinin gerektirdiği psikiyatrik danışmalar sağlanmalıdır;

Tutukluya empoze edilen mevcut günlük tıbbi tetikler aynı doktorla gerçekleşecek olan daha az sıklıktaki tıbbi tetiklerle yer değiştirmelidir. Uzmanların müdahalesi bu doktor tarafından koordine edilmelidir. Bu yeni yaklaşımın içeriği ve gerekçeleri incelemeleri yapmak üzere atanan doktor tarafından önceden tutukluya izah edilmelidir;

Larengoskopinin çalışan bir durumda olması ve görev başında olan doktorlara hem larengoskopi ve hemde defibrilatörü kullanmayı sağlayacak eğitimin verilmesi.

Malzemelerinin durumu ve rejim: Tutuklunun gün içerisinde kendi hücresi ve yan oda arasında özgürce dolaşımına izin verilmesi; Temel olanakların bulunduğu (elementlerden korunabilecek, bir tezgâh, spor aletleri) bir idman yapabileceği alana ulaşımın sağlanması;

Hücresinde bulundurabileceği bir televizyona (kiralık ya da satın alınan) ve temel çeşitleri içeren aktivitelere kavuşabilmesi.

Dış dünya ile bağlantı açısından: Tutuklu aile üyeleri tarafından ayda bir kere "masa üstü ziyareti" alabilir, eğer gerekirse ilgili yasal hükümler düzeltilebilir, ve kullanılmamış olan ziyaret sürelerini toplamasında belli bir esneklik gösterilebilir (İmralı adasına ulaşımdaki zorluklar nedeniyle);

Tutuklunun aile üyeleriyle telefonla görüşebilmesi (bu telefon görüşmelerinin izlenmeye ve eğer gerekirse, kesilmeye maruz kalması).

Ek 1 / 1. ***Giriş***

TÜBİTAK Ulusal Metroloji Enstitüsünde

29.10.2007-06.11.2007 tarihleri arasında Prof. Dr. Thomas Prohaska ve DI Patrick Galler in denetiminde yapılmıştır.

2. ***Analitik Protokol***

2.1 ***Materyaller ve metot***

2.3 ***Örneklerin hazırlanması***

IAEA prosedürlerine göre saç örnekleri yıkanmıştır. Yıkanmasının nedeni yüzeydeki kontaminasyondan arındırılmasıdır.

1 ***Giriş*** [...] **2** ***Analitik protokol*** [...] **3** ***Sonuç ve tartışma*** [...] **4** ***Özet***

Özet olarak, insanlarda bulunan "normal düzeyler" ile kıyaslandığında hiç bir element söz konusu olan kişinin göğüs ya da kafa saçında toksik (zehirli) bir düzeyde olmadığını söylenebilir.

Yine de, Ba (Barium), Mg (Magnesium) ve Sr (Strontium) elementleri hem göğüs hem de kafa saçında önemli bir ölçüde yükselmiş durumdadır. Yüksek düzeyler saçların hem dış hem iç tabakalarda bulunduğu için, bu elementler ya bir iç kaynağından ya da bu elementlerin yüksek yoğunluğu gösterdiği ve uzun süreli saç ile temasta olan bir dış kaynağından gelmektedir. İkincisi ise, bir dış kaynağından saçın iç bölümüne bir difusyon mümkündür. İkinci varsayım Ba, Mg ve Sr'in saça difusyon süreçlerinin daha fazla araştırılmasını gerektiriyor.

Bu elementlerin düzeyi yüksek olan olası dış kaynakları örneğin deniz suyu veya deniz suyundan kaynaklanan musluk suyu olabilir. Aşağıdaki tablo (resim 18) Ba, Mg ve Sr'un bölgenin deniz suyundaki izafi yoğunluğu ve söz konusu olan kişinin göğüs ve kafa saçının ile bir kıyaslama hakkında ipucular veriyor. Ba, Sr ve Mg'nin benzer oranları incelenen saç örneklerinde yansıdığı apaçıktır. Bu varsayımları ispatlamak için daha fazla araştırma gerekiyor.

İncelenen saç örneklerin tümü, hem sıvı sindirim hem LA deneylerinde Ba, Mg ve Sr elementlerin düzeyleri yüksek olduğu gösteriyor. LA-ICP-MS sonuçları Ba, Mg ve Sr düzeyleri incelenden tek saç örneklerinin bütün uzunluğunda yüksektir, bu da saçların bu elementleri devamlı maruz kaldıkları (ya içten ya dıştan - bkz. yukarıya) sonucuna götürüyor. Sr'nin isotopik bileşiminin ön incelemeleri Sr radiyogenik olmayan (radyasyon üretmeyen), doğal kaynaktan geldiği sonucuna götürüyor, bu da incelenen saç örneklerinde radiyogenik 85Sr veya 89Sr'un cürüme ürünlerin bulunabilir düzeyde bulunmadığı gerçeği tarafından teyit ediliyor

Ek 2 / Sonuçlar.

1 Profesör PROHASKA'nin tutuklu Abdullah Öcalan'ın kafa ve göğüs saçında bulduğu strontium, magnesiyum ve barium yoğunlukları söz konusu kişinin sağlığını tehlikeye sokacak düzeyde olarak yorumlanacak değiller. Bu konsantrasyonlar yüksek görünmekle birlikte bilimsel edebiyatta raporlanan referans nüfuslarında bulunan normal düzeyleri (range) ve ayni numune inceleyen değişik laboratuarların büyük ölçüde değişen test sonuçlarını göz önüne alarak bir perspektife koymak lazım. Tutuklunun özellikle KBB alanıyla ilgili yaptığı şikâyetler somut ispatları olan yerel bir patoloji ile bağlantılıdır.

2. Tutuklu Abdullah Öcalan'ın kafa ve göğüs sacındaki stronsiyum, magnesiyum ve baryum düzeyleri muhtemelen söz konusu kişinin çevresel koşullarıyla bağlantılıdır, özellikle denize ait ortama ki başka elementlerle birlikte özellikle stronsiyum ile zengin olduğu biliniyor. Beslenme alışkanlıkları (deniz ürünleri ile zengin bir besleme) ve denize yakın olunduğu kendisi özellikle stronsiyum zenginiyi olan musluk suyunun kullanımı bir izahı olabilir.

3. Önleyici tedbire bakarsak ve aynı zamanda yukarıdaki varsayımı teyit etmek için, periyodik, söz konusu kişinin kan ve idrar örneklerinde üç aylık temelinde stronsiyum, magnesiyum ve baryumun konsantrasyonları takip eden bir izleme programı için iyi nedenler var. Bunun sonuçları önemli değişiklik göstermeyecekse, özellikle yükselme anlamında, bu testleri tekrarlamaya gerek olmadığına ihtiyaç olmadığını düşünüyoruz.

Lausanne, 31 Ocak 2008
Dr Franck SPORKERT
Prof. Patrice MANGIN

Kadının Sesi

Bilinçli emeğim ve toplumsallığımla
Kendimi yarattım
Bilgi meyvesini yediğimde
Yarım olduğumu anladım
Yarımı bulma arayışına daldım
Buldum av peşinde koşan yarimi
Yerimi yatağımı onunla paylaştım
Ana tanrıça oldum
Ektim aşkı, sevgiyi ve özgürlüğü
Ben anahita olunca o şamanlaştı
Sihir büyü derken düğünce gelişti
Önce küçüktü, sonra serpildi, boy verdi
Boynuzun kulağı geçmesi gibi
Gelip beni geçti
Bilinç, ikna ve kurnazlıkla
Kutsallığımı ve saygınlığımı çaldı
O günden sonra yabancılaşma başladı
Fazla ürün buna yol açtı
O enlil oldu, ben inanna
O enki oldu, ben iştar
O isis oldu, ben osiris
O marduk oldu, ben tiamat
O adinos oldu, ben afrodit
O lugallaşıp sargonlaştı
Bense cadılaşarak düştüm hadese
Unutuldum
Çok sonraları hatırlandım
Meze oldum lapisler takınarak
Telepati oldum sevk sofrasında
Nefetitti, semiramis, zenubya
İktidarı elde eden klopatra oldum
İktidara yürüdükçe
Kendime cinsime yabancılaştım

Bazen yakınlaştım yârime
İsayla buluşan magdeleneydım
Doxıydim mani'ye ağıt yakan
Kan kızıla bürünmüş
Babek'le bütünleşen hürremdim
Yanağımdan gayri her şeyini ortaklaştıran
Kellesi vurulan bedrettinleydim
Ben yarime yakınlaştıkça
Kan beyinlerine fırladı efendilerin
Cadı diye sokaklara atılarak
Ateşlerde yakıldım
Şeytan diye taşlanarak
Recme uğradım
Fahişe diye musakkadimelere kapatıldım
Eksik ve kirli diye
Diri diri mezara gömüldüm
Saçı uzun aklı kısaydım
Piliç kuş, kadın insan değildir
Denilerek insanlıktan uzaklaştırıldım
Sofrada yerim
"sarı öküzden" sonra geldi
bazen "kocasının eşi, evinin güneşi"
denilerek kandırıldım
"cennet anaların ayakları altındadır"
denilerek izbe köşelere fırlatıldım

Bazen çiçek yapıldım
Mimozalar gibi ağlatıldım
Kökümden kopartılarak
Saksılara alındım

Bazen tepkilendim, öfkelendim, hırçınlaştım
Anarşist feministlere katıldım
Anaforlara kapılarak yolumu kaybettim
Bazende bir erkeğin arkasına gizlendim

Ama ölmedim ben
Köklerimi derinlere saldım
Onlar budadıkça beni
İnadına yeniden filizlendim

Yerleşik düzene isyandım
İngiliz işgaline karşı
Ateşlerde yakılan
Fransa'nın onuru jan darktım
"giyotine gidiyorsa kadın
kürsüye de gitmelidir"
deyince boynu vurulan de goastım
Elimde çapamla tarladaydım
Makine başında fabrikadaydım
Şikako sokaklarında hak arayandım
8 martta yakılan özge canlardım

www.arsivakurdi.org

Kendimi tanıdıkça kinim arttı
Kinim arttıkça kavgaya atıldım
2.enternasyonalde
Özgürlük için
"bütün kadınlar birleşin"
diyen Clara Zetkinin çığlığındaydım
Hamurlu el, kürlü elbiselerimle
Sokakda emek kavgasındaydım
Hamburg barikatlarında can veren
Güneşten beslenen Roza Lüksemburglaydım
Tüm iktidar sovyetlere
Bolşevik bayrağıyla siperden sipere koşandım
Kadın özgürlüğü için
Ayrı örgütlenme isteyince
Partiden atılan kolontaydım
Yıldız oldum gökyüzünde
Parçalanıp dört bir yana dağıldım
Brezilya'da people, almanya'da ulrike
Rusya'da nataşa, bulgaristan'da mitka
Sandinonun kızlarıydım nikaragua'da
Filistin'de Leyla Xalit
Leyla kasımdım güney Kürdistan'da
Teslim olmaktansa uçurumlara
Giden rındexan'dım
Alişerle beraber
Beseydim Dersim dağlarında

Çalı çırpılarla değil, bedenimle harlandırdım
Newrozun ateşini amad burçlarında
Bedenden kaleye uzanan rahşandım
Bombanın piminde Mizgin, serhıldanda Berivan
Xakurke'de teslimiyete isyan Beritan
Roza lüksemburgla bütünleşen
Ronahi Berivandım
8 marttan Newroza ateşten köprü
Canından fazlasını vererek tanrıçalaşan Zilandım

Marduk tarafından
Bir adada öldürülmek istendim
Oysa
Küllerimden yeniden
Zümrüdü anka gibi yeniden
Yine bir adada
Prumeteus gibi zincirlenen
Başkan APO tarafından yaratılan
ÖZGÜRLÜK ARAYIŞÇISIYDIM

8 Mart 2004- xınere

www.arsivakurdi.org

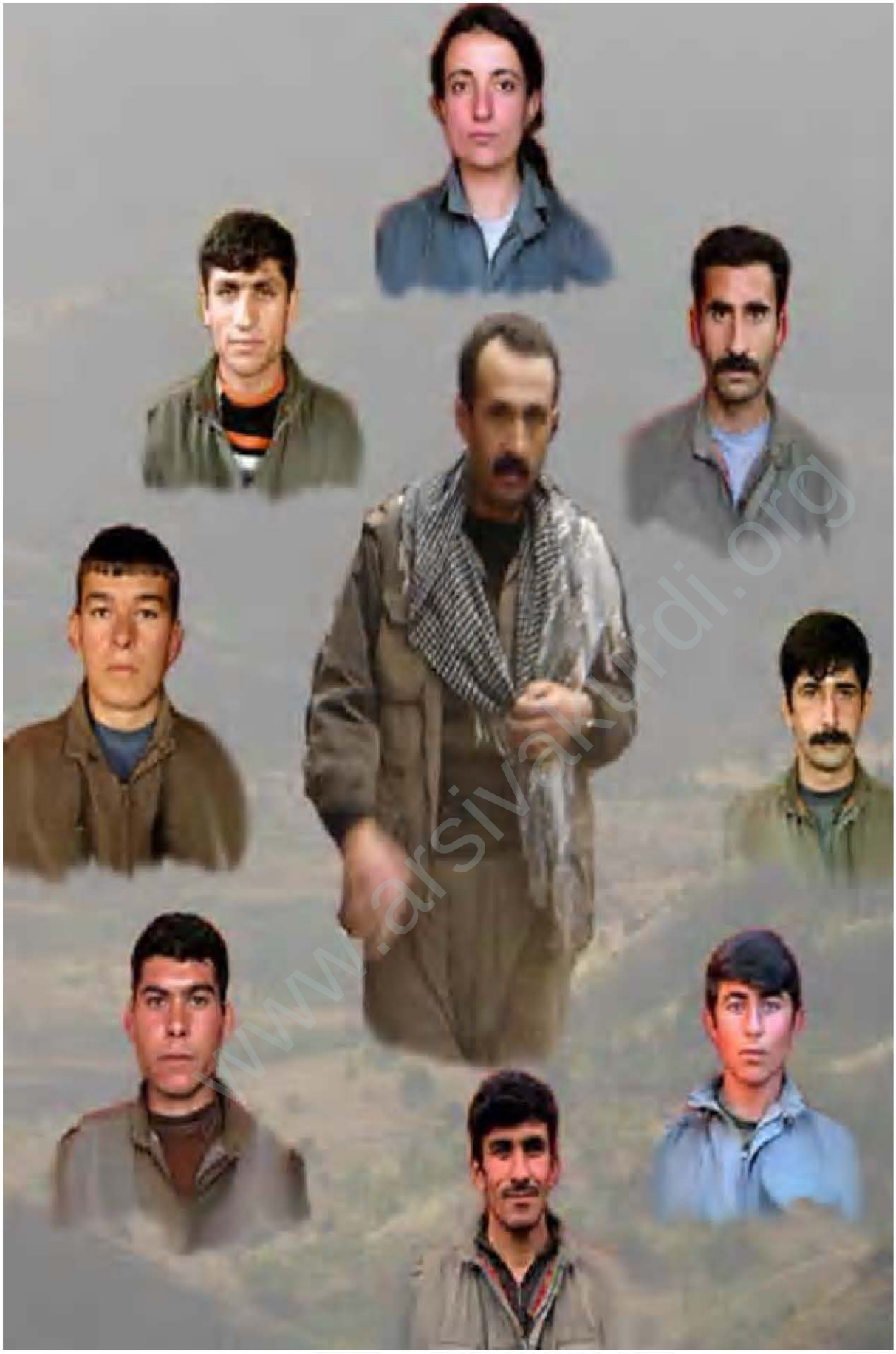
www.arsivakurdi.org